

NİGARANÇILIQ

*****

Redaktordan ön söz :

Elşad Xaqanın söz dünyası..

Azərbaycan poeziyası dünya mədəniyyəti və ədəbi qaynaqlarında həmişə ən önəmli yerlərdən birində qərar tutub. Hələ ən qədim zamanlardan şairlər diyarı sayılan Azərbaycan öz zəngin, ədəbi irsiylə həmişə şöhrət zirvəsində özünəməxsus yeri olmuşdur. Dünyada elə xalq yoxdur ki, onun şairi ,yazıçısı olmasın. Bu baxımdan Azərbaycan xalqı xalqlar içində ən seçimlidir. Qədim tarixə malik olan Azərbaycan ədəbiyyatının inkişafında və dünya şöhrəti qazanmasında dahi klassiklərimizin, filosoflarımızın dünya şöhrətli alimlərimizin silinməz izi var, zamanın süzgəcindən keçib gələn, nəsi lədən-nəslə keçən irsi müasir nəslin davamında da ardıcıl olaraq yaşayır, yaşayacaqdır...

Çağdaş gənc şairlərimizin yaradıcılığında hiss olunan lirizm xalqımızın nə qədər zəngin mədəniyyətə,tükənməz istedadla malik olduğunu bildirir. Gənc şairlərimizin, yaradıcılıq uğurları, dünyagörüşü, poetik duyğu və düşüncələrini əks etdirən yazıları bizi sevindirir, bu mə`nada əsas verir ki, Azərbaycan poeziyası hələ yaşayır və yaşayacaqdır.

Belə gənclərimizdən biri də Elşad Xaqandır. Poeziyamızda ilk kövrək addımlarını atan Elşad Xaqanın yaradıcılıq palitrası çox çalarlı, çox şaxəlidir, ədəbiyyatın bütün janırlarında qələmini uğurla sınaqdan keçirmişdir. Onun poeziyasının şah əsəri olan qəzəlləri artıq sevilir, oxucular tərəfindən ruh yüksəkliyi ilə qəbul olunur. Şairin digər nəzm-nəsr əsərləri də bu baxımdan geri qalmır. Onun qələmə aldığı lirik şerləri, bəhri-təhvili, satiraları, həcvləri, mənzum əsərləri və s. təkrarçılıqdan uzaq, öz dəsti-xətti duyulan qiymətli əsərlərdir. Şairin istedadı və gücü ondadır ki, onun məhz öz dəsti-xətti var, heç bir şairi təkrarlamır, məzmun baxımından da zəngindir. Elşadın gücü və istedadı da məhz özü-özünün təsdiq edə bilməsidir. Öz hiss, duyğu və düşüncələrini əks etdirən, Vətənə olan bağlılığı, saf eşqin tərənnümü, bu günün və sabahın ağrıları Elşad şerinin ana xəttidir. Onun özünəməxsus dəsti-xətti mənim də oxucu kimi diqqətimi cəlb etmişdi. İndiki zamanda oxucunu şer,sənətlə heyrləndirmək çox çətindir,bəlkə də qeyri mümkündür. Elşadın istər kicik həcmli, istərsə də böyük həcmli əsərlərini oxuyanda heyrlənməyə bilmirsən. Onun bir şerindən nümanə gətirirəm :

Biləsən ki, arzulayır, ay ürək,
Sevilərək bəslənməyi hər çiçək.
Var hünərin, qoyma sola, nazın çək,
Yoxsa, gülü bitirməyin iş deyil..

Şair ürəyinə xitab edərək deyir ki, gül əkmək təkca hünər deyil, çiçəyini oxşayıb nazın çəkməlisən. Və yaxud :

Elşad Xaqan, mütləq əcəl yetmədən,
Rəhmət qazan bu dünyadan getmədən,
Yüz oxuyub, bir yol əməl etmədən,
Xəlqə məsəl gətirməyin iş deyil..

Elşadın həyata baxış bucağı bu adi bəndlərdən göründüyü kimi də xarakterikdir. Bu bəndlərdən nə qədər desən misal çəkmək olar. Onun deyim tərzı də primitivlikdən uzaqdır, həyata baxışı da. Belə olmasaydı o, bircə sətir belə yaza bilməzdi... Elşad Xaqanın heç bir yazısı digərinə bənzəmir. Elşad Xaqanın qit'ə və

qəzəlləri də mənə yüklüdür. Ədəbiyyatın , deyərdim ki, ən çətin janrı da qəzəldir, hər şairin bu janra baş vurması da hünər və istedad tələb edir. Bu baxımdan Elşad Xaqan xoşbəxt şairdir ki, Uca Allah bu xüsusi istedadı ona bəxş edib. Şairin qəzəllərindən seçib sitat gətirmək istəsəm də, biri-birindən məzmunca gözəl olan beytlərindən seçim qarşısında qaldım. Güman edirəm ki, oxucu bu kitabdakı şeirləri oxuyub mənimlə həmfikir olacaqdır. Onun fəlsəfi düşüncələri, dünyəvi baxışları, kamilliyə gedən zirvənin yolunda olduğu bir daha yazdığı əsərlərində öz əksini tapıb. Elşad Xaqanın təfəkkür sahibi olması, incə duyğulara malik mənəvi zənginliyi ədəbi zirvəni fəth edəcəyinə hər bir oxucunun ürəyində əminlik yaradır, bu əminliyin əsası da Elşadın qələmə aldığı əsərləridir. Hər yeni nəşr ədəbiyyatımızın yeni uğurudur demək. Kitab xalqımızın sərvəti sayılır. Hər yeni kitabın nəşri Ədəbi Abidə deməkdir. Bu Abidəni təsadüfi adamlardan qoruyaq. Bu elə Abidədir ki, xalqımız üçün çox müqəddəsdir, bu Abidə-SÖZDÜR !!! Böyük Nizamının belə bir deyimi var,

Heç kəs əyləşə bilməz sözdən yuxarı qatda,
Dövlətimiz, mülkümüz yalnız sözdür həyatda!

Ulularımız da "kainatdan öncə söz"deyib sözün səcdəsinə durdu, sözün məqamını hər şeydən uca tutdu. Elşada da uğurlar diləyilə bu ucalıqda daima yeri olanlardan olmağı arzu edirəm. Ümidvaram ki, gənc şair yeni-yeni əsərləriylə oxucularını bundan sonra da sevindirəcək.

Bir daha uğurlar diləyilə; Həlimə Vəliqızı. (yazıçı-publisist-filoloq- ədəbi tənqidçi)

*****

MÜXTƏLİF MƏZMUNLU ŞE'RLƏR

*****

MUHƏMMƏD

Kim edər sənə ədavət,
Deyil ol qabili-cənnət,
Ey olan baisi-xilqət,
Şafi üqbadə Muhəmməd !

Xilqətin alisi, Əkrəm,
Adının zikri də məlhəm,
Qərqlub zillətə aləm,
Axı, yet dadə, Muhəmməd !

Nuri-Həqq, elmdə dərya,
Ey olan Yasinü Taha,
Cümlə mö`minərə mövla
İki dünyadə, Muhəmməd !

Eləyib aləmi heyran,
Laqeyidlər deyil insan,
Şübhəsiz, yarımın hər an
Adını gər mənə sorsan,
Düşəcəkdir yadə Muhəmməd !

*****

MÖVLA ƏLİ

Ey eləyən zülmün evin tar-mar,
Zalıma düşməni, həmi məzluma yar,
Ey çəkən haqq eşqi ilə Zülfüqar,
La fəta illa Əli, Mövla Əli !

Ram elədin nəfsini, qüdrətlisən,
Cəngdə ən güclü və qüvvətlisən,
Yox sənə həmtay, şücaətlisən,
Şiri-Xuda, ya Əli, Mövla Əli !

Kim ki yolun Ali-Əbanın gedər,
Məhşərə izzətlə, üzü ağ gələr,
İzn ver, olsun sənə Xaqan nökr,
Ya Əli, Mövla Əli, Mövla Əli !

*****

NƏSİHƏT

Ey oğul, uyma bu dünyayə hədə,
Ki, səfasında da var qüسسə-kədə.

Bu cahan mülkü fənadır əslən,
Gözdə görsənsə gözəl hər nə qədə.

Sərvəti qəm yüküdür dünyanın,
Hər zərərdə, ey oğul, vardı səmər.

Çalış, elminlə məqamə yetəsən,
Elmi ilə verilir şəxsə dəyər.

Et səfərbər gücünü xeyr işdə,
Ta yetirmə kiməsə zərrə zərər.

Varmağa yoxsa gücün mənzilədək,
Niyətin olmasın aləmdə səfər.

Bir eyibdirsə ulaq minmək, bil,
Düşməyin eybidir ondan da betər.

Nəfsə Xaqan kəsilib, ac qal sən,
Təki, nəhlə, gedib, olma nökr.

Bu yetər hər iki dünyadə sənə,
Əhli-Beytin yolunu getsən əgər.

*****

ÖZÜN BİLƏRSƏN

Sevdalı baxışla baxdın ən əvvəl,
Nə bilim, tələymiş, hiylə, yalanmış.
Mehriban, güləruz, şirindil gözəl,
Sonradan gördüm ki, əfi ilanmış.

Mən sənə sevgimdən, nə ki, danışdım,
Sən gülüb gizlincə, məsxərə etdin,
Mən sənənin yolunda yandım, alışdım,
Sən geri baxmadan, özgəylə getdin.

Yenə də sənənlə gəldik üz-üzə,
Sən istehza ilə, mən ürkək baxdım,
Qıymadın salama, bir kəlmə sözə,
Kor qalsın, necə ki, kor olub bəxtim.

Mən səni sevirəm, sən sevməsən də,
Bir tək ümid qalıb, bəlkə, dönərsən,
Tapdalayıb, əzsən, hər neyləsən də,
Sənindir bu ürək, özün bilərsən !

*****

OLAR

Çox nazlanma, olum gözün qurbanı,
Su olmalı, biri əgər köz olar,
Tez inciyib, pozma əhdü peymanı,
İki sevən arasında söz olar.

Mən aşıqəm, incimərəm nazından,
Olmalıdır, gözəllərdə naz olar.
Mən dözərəm, sən özün ən azından,
Qorxmursan, bəs, məhəbbətim azalar ?!

Bir sehrdir, gülüşündə kərəm var,
Sən güləndə güllər açar, yaz olar,
Üzün günəş, hilal qaşın Zülfüqar,
Hər nə tərif desəm sənə, az olar.

*****

TALE...QİSMƏT...

Toxundu üzümə ilıq nəfəsin,
Danışmaq istədin, titrədi səsin,
Əmrə asi oldu ürək, neyləsin ?!
Beləcə, başladı, bax, bu hekayət,
Bu da bir taledir, bu da bir qismət.

Ancaq özümüzü aqıl sanardıq,
Olmur sevənlərdə ağıl, sanardıq,
Əvvəl naşı idik, nağıl sanardıq,
Ta ki, bildik nədir, sevgi, məhəbbət,
Bu da bir taledir, bu da bir qismət.

Xəyallar, arzular, gənclik həvəsi,
Sərin yaz gecəsi, mehin əsməsi,
Necə maraqlıydı dənizin səsi,
İndi o çağlarçün çəkirik həsrət,
Bu da bir taledir, bu da bir qismət.

Gedərkən, arxada qaldı gözümüz.
Səndə o hislərdən qaldımı bir iz ?
Neyçün belə asan ayrıldıq ki biz ?!
Sevmədik ürəkdən bir-birin, əlbət.
Bu da bir taledir, bu da bir qismət.

*****

NƏ ÜÇÜN GƏLMİŞDİN, NİYƏ GEDİRSƏN ??

Mənə sədaqətdən nəgıl söyləyən,
“ Sənsiz yaşamaram, ölərəm”- deyən,
Nə oldu, gedirsən ?! Həyatıma sən
Nə üçün gəlmişdin, niyə gedirsən ?!

Həyatda çox şeyi sənə öyrəndim,
Sevib-sevilməyi sənə öyrəndim,
Necə ki, gülməyi sənə öyrəndim,
Mənə ağlamağı sən öyrədirən.
Nə üçün gəlmişdin, niyə gedirsən ?!

Tanıya bilmirəm, çox dəyişmişən,
Mən könül verdiyim həmin kəsmişən ?!
Bir zaman sən mənə çox öyrəşmişən,
İndi mənsizliyə vərmiş edirsən.
Nə üçün gəlmişdin, niyə gedirsən ?!

“Mənimlə sevgini böl”- deməmişdim,
“Mənlə birgə ağla, gül”- deməmişdim,
Mən ki- “Həyatıma gəl”- deməmişdim,
Gəlib, məhəbbəti əsirgəyirsən.
Nə üçün gəlmişdin, niyə gedirsən ?!

*****

UĞURUMA

Bir zamanlar ürəyim yüz parə,
Dolanırdım pərişan, avarə,
Ruhum üçün qara zindan bədənim,
Bu həyat cismimə məhbəsdi mənim.

Döndü birdən-birə bu çərxi-fələk,
Fərəh hissiylə bütün doldu ürək,
Getdi qəm-qüssə, kədər də aradan,
Səni verdi mənə çünki Yaradan.

Atanın gözlərinin qarəsisən,
Hər sağalmaz yaranın çarəsisən,
Gül üzün gülsə əgər güllər açar,
Gülüşün aləmə nur, şö`lə saçar.

Bəd nəzərdən səni Allah qorusun,
Hər xəbərdən səni Allah qorusun,
Büdrəmək bilməyə heç vaxt ayağın,
Gəlsin ancaq həmişə xoş sorağın.

Şirinimsən, şəkərimсэн, Uğurum,
Qolda qüvvət, təpərimсэн, Uğurum,
Səndən aldım yaşamaqçün həvəsi,
Sənə bağlı atanın hər nəfəsi.

Böyüyüb, sən elə övlad olasan,
Həm məni şad edib, həm şad olasan,
Hörmət et hər kəsə, hörmətlə yaşa,
Vətənə, xəlqə məhəbbətlə yaşa !

Ay vüqarım, qürurum,
Mənim ilkim Uğurum,
Hər iki gözdə nurum,
Uğurum, ay Uğurum !

*****

“BAĞDA ƏRİK-SALAM ƏLEYK”

Qonaq-qara çox olar,
Gər hər gün açsan masa,
Salam-əleyk kəsilər,
Bağda ərik olmasa.

İnsan, gərək, haqqını
heç kəsin itirməsin,
Hər nə zərər etsədə,
Mənliyin itirməsin.

Arif olan anlayar,
Xaqan, məni qınamaz,
İt əgər ki qudura,
Öz yiyəsin tanımaz.

*****

DEYƏCƏM MƏN...

Sən sadıq qalmayıb içdiyində,
Vəfadan dəm vurub, əhdi pozanda,
Döndərib üzünü, getdiyində,
Sən elə bilmə ki, qal deyəcəm mən !

Səndə bir həvəsdi, sevgi deyildi,
Poladtək qürurum, hərçənd, əyildi,
Sanma, sevdiyimçün bu neçə ildi,
“Gedirsən, onu da al”- deyəcəm mən !

Geriyə peşiman dönəcəyin gün,
Qarşımda aciz diz çökəcəyin gün,
Yalvarıb, bağışla deyəcəyin gün,
“Keçmişini yadına sal”- deyəcəm mən !

*****

SADƏCƏ, GƏL, SEVƏK...

Nöqsan çox olsa da, sevgilim, məndə,
Olur ki, səhvə yol verirsən sən də,
Yox fani dünyada kamil bir bəndə,
Sadəcə, gəl, sevək bir-birimizi.

Söz verək, bu dəfə hər ikimiz də,
Sındıraq qüruru öz içimizdə,
Gəl, nöqsan gəzməyək bir-birimizdə,
Sadəcə, gəl, sevək bir-birimizi.

Çox gəncik, bir ömür var önümüzdə,
İnciklik, qoy, qalsın dünənimizdə,
Yaxşı günümüzdə, pis günümüzdə,
Sadəcə, gəl, sevək bir-birimizi.

*****

HƏYAT

Bə`zən olur müşkülümüz,
Keçir hərdən xoş günümüz,
Həyatımız, sanki, dəniz,
Sakit olur, dalğalanır.

Çox qəlizdi həyat, qəliz,
Oğulsan, ömr eylə təmiz,
Qoyur hərə bir cürə iz,
Yaxşı, ya pis xatırlanır.

İşləyir tər tökür biri,
Səfasını çəkir biri,
Biri ağac əkir, biri
Kölgəsində daldalanır.

Əyri gəzmə, düz otur-dur,
Ömrü başa şərəflə vur,
Elşad Xaqan, kişi odur,
Sağkən rəhmət, ad qazanır !

*****

KİŞİLƏR

Gəl, kişilərdən danışım,
Xeyli bəla çəkdi başım.
Mərd ola dostum-tanışım,
Neyləyirəm, varım ola ?!

Var kişi, bir cüt dişi var,
Yalnız halalnan işi var,
Al-ver edən çox kişi var,
Mənliyini satdı pula.

Üzdə kişi hər kişidi,
Yaxşı kişi ər kişidi,
Əhli-riya şər kişidi,
Yolda qoyar, çıxma yola.

Fürsət hər an düşməz ələ,
Xaqan, əcəl var, tez elə,
Bir qala tik ki söz ilə,
Tarix ola, yadda qala !

*****

SEVGİLİM

Aşiqinəm, ta ki, görəndən bəri,
Ağlımı aldın, elədin, sərsəri,
Gül deməyin hüsnünə yoxdur yeri,
Lalədən aldır yanağın, sevgilim.

Çoxlarını zülfünə bənd etmişən,
Mən də biri, ey saçı sünbül, süsən,
Sən bir ömür bağçasının nəqşisən,
Qönçəyə bənzər dodağın, sevgilim.

Zülfünü aç, ağ üzü bənzət nura,
Yerdə qarışsın yenə zülmət nura,
İstərəm, aləm qala həsrət nura,
Bir gecə olsam qonağın, sevgilim.

Aşiqə lütf eyləsən, olmaz günah,
Gözləyəyəm mən səni axşam-sabah,
Aşiqin ol kəsdi, bilər səcdəgah,
Hər hara dəysə ayağın, sevgilim.

*****

XEYİRXAH

Adını yalandan xeyirxah qoyan
Bu xalqı , heç, avam-əfəl bilməsin.
Biz belə görmüşük dədə-babadan,
Sağ əlin verdiyin sol əl bilməsin.

Beşinə-üçünə azca pul verib,
Hələ bir, reklam da eyləyəcəkdir,
Bu millət beş nəfər, üç nəfər deyil,
Bəs, yerdə qalanı nə yeyəcəkdir ?!

Maaş qəpik-quruş, artsa on faiz,
Sevinmək də olmur, artım olanda,
Bu yandan ərzağın qiyməti artır,
Hesablasan, millət qalır ziyanda.

“Ölkə demokratik, vətəndaş azad,
Hamının, hər kəsin haqqı qorunur”
Qulağa xoş gələn sözlərdir, ancaq
Baxanda, bunun tam tərsi görünür.

*****

MÜSAVATÇILARA

Dinimiz İslamdı- bu dindir bizim,
Şahımız Həzrət Hüseyindir bizim,

Öndərimiz Məmməd Əmindir bizim,
Biz ki, müsavətçilər, ərlər !

Çəksə də, cəllad, bizi bir-bir dara,
Haqq sözü biz söyləyərək aşkara,
Arxa çıxıb fağıra, məzlumlara,
Zalim ilə hər b eləyən nərlər,
Biz ki, müsavətçilər, ərlər !

Qorxmayırıq biz, nə də, fərq etməyir,
Atsan əgər həbsə də, fərq etməyir,
Güllələsən, zərrə də fərq etməyir,
Mərdlik, cümlə hünərvərlər,
Biz ki, müsavətçilər, ərlər !

*****

RƏSULZADƏ YOLU

Adəm ol kəsdi ki, ol şəxsə vicdan olsun,
Haqqa qəlbində məhəbbət, həmi iman olsun.
Ömrü bihudə gedən kəs niyə insan olsun ?!
Adəm övladı, gərəkdir, seçə dünyədə yolun !
Bizə bəxş eylədi Tanrım o Rəsulzadə yolun !

O gün olsun ki, vətəndaşımız azadə görək,
İnşaallah ki, yaxındır, həmin ol an gələcək,
Bizə rəhbər gələcək, hansı ki, yol göstərəcək,
Həmi hürriyyətin, həm mərdliyin ən sadə yolun !
Bizə bəxş eylədi Tanrım o Rəsulzadə yolun !

*****

MÜSAVAT

Vermiş düzə fitva, yaranandan bəri yazmış,
Haqqa çıxıb arxa, yaranandan bəri yazmış,
Dəstan olaraq, ta yaranandan bəri yazmış
Öz qanı ilə tarixə ad-sanı Müsavat !
Hürriyyətin, azadlığın ünvanı Müsavat !

Sən, gəl, bizə tə`n eyləmə, cahil, sürünürdün,
Zalımlara, yad ellilərə qəddin əyirdin,
İllərlə bu azadlığı rə`yadə görürdün,
Qurdu suveren Azərbaycanı Müsavat !
Hürriyyətin, azadlığın ünvanı Müsavat !

*****

DEYİL

Şərəfsizlik adət edən,
Hörmətsizə hörmət edən,
Şeytanlığı sən`ət edən
Haqqa tərəf gələn deyil !

Meyli şərə salan ki var,
Ə`fi kimi çalan ki var,
Zatı xarab olan ki var,

Dirəşmə, düzələn deyil !

Nökər, ağa, hər kim ola,
Əgər dərdə məhkum ola,
Qəlbə kədər hakim ola,
Bir yol üzün gülən deyil !

Köməksizə, var nə gücün,
Eylə kömək, Haqqı düşün,
Hər işi gör savab üçün,
Çox da, qədir bilən deyil !

Elşad Xaqan, söylə düzü,
Olar Vəkil Haqqın özü,
İlan, məsəl var, ulduzu,
Görməyincə, ölən deyil !

*****

ÖLMƏK İSTƏMİRƏM

İstər, qoca, istər, cavan,
Əcəl, kimə verdin aman ?!
Doymamışam bu dünyadan,
Hələ ölmək istəmirəm !

Yaşayır, ta ki, hər bəndə,
Tab gətirir ruh bədəndə,
Yorularam bir gün mən də,
Hələ ölmək istəmirəm !

Fanıdır, hər kəs gedəcək,
Yaranan, əlbət, öləcək,
Mənimçün də vaxt gələcək,
Hələ ölmək istəmirəm !

Ölüm acı dadır, axı,
Vahimə yaradır, axı,
Gözüm arxadadır, axı,
Hələ ölmək istəmirəm !

Əbədi Allahdır, təkdi !
Əgər əcəl hücum çəkdi,
Axmaq arzu, boş istəkdi,
Hələ ölmək istəmirəm.

İstəyirdim hərdən, ölüm,
Sanki, düşdü göydən ölüm.
Kim ölmək istər, “mən ölüm” ?!
Hələ ölmək istəmirəm !

Düşməmiş saçıma dənim,
Kəsilibdir əcəl qənim,
Yaşayan vaxtımdı mənim,
Hələ ölmək istəmirəm !

*****

TANIMIR

“Sənə nolub ?”- sual verən adamlar,
Nə olacaq ?! İt yiyəsin tanımır,
Şər danışib üzə girən adamlar
Nə Allahı, nə bəndəsin tanımır.

Görürəm ki, yolun azır, deyirəm,
Ayağımın altın qazır, deyirəm,
“Mən demirəm, Quran yazır !”- deyirəm,
Eşitməyir haqqın səsin, tanımır.

Əsas tutub ayələrin Quranın,
Sənu pisdir- söyləyirəm – nədanın,
Qapısında süləndiyi insanın,
Qapısını, pəncərəsin tanımır.

Bir vaxtları dədəmə baş əyənlər,
Hər fürsətdə ona tərif deyənlər,
Süfrəsində köpənəcən yeyənlər,
O kişini, indi desin, tanımır ?!

*****

NƏ VAR Kİ ?!

Adam var ki, lovğalıqdır peşəsi,
Nöqsan gəzib, eyibləyər hər kəsi,
Öz əməlin çözləsən, beləsi
Adam deyil, anlamağa nə var ki ?!

Beləsinin düz söz çıxmaz dilindən,
Düşünməyi çün bacarmır dərinədən,
Tutmaqdan bədrəyənin əlindən,
Məhkum edib, danlamağa nə var ki ?!

Eyibinə tərif vursan, sevinir,
Yalnızını desən, düşməni kəsilir,
Elşad Xaqan, sənə qəribə gəlir,
Utanmasan, oynamağa nə var ki ?!

*****

ƏLİDİR, ƏLİ !

(sifarişlə)

Korlanıb insanlar, dəyişib zaman,
Xeyir umduğundan görürsən ziyan,
Çoxuna sirr verdim, eylədi əyan,
Ən sadıq sirdaşım Əlidir, Əli !

Büdrəmir ayağın, güc var qolunda,
Mərd dostun var isə sağ və solunda,
Enişli, yoxuşlu həyat yolunda,
Mənim yol yoldaşım Əlidir, Əli.

Qadirdir, Hakimidir o Pərvərdigar,
Fəqət, bəndəyə də vermiş ixtiyar,

Hər kəsin həyatda güvən yeri var,
Mənim də qardaşım Əlidir, Əli !

*****

BƏHANƏDİR

Ey oğul, ey nuru bu görən gözüün,
Sırğa et qulaqda atanın sözüün,
Bir işə narazı olarsa könlün,
Vallah ki, nə desə dil, bəhanədir.

Gər halal yol tutub, zəhmət çəkəsən,
Eyb etməz, bir gün çox, bir gün az yesən,
Yoxsa ki, gəzməyib ruzini, desən,
“Neyləyim, gətirmir əl”- bəhanədir !

Fərsizin hər işdə var bəhanəsi,
Özün oda-közə vurmaz beləsi,
Canında olmasa yanmaq həvəsi,
“Alovdan törərmiş kül” bəhanədir.

Oğul, sözlərimə sən ver ki dəyər,
Qiyətli ömrünü sərf etmə hədə,ər,
Mənzilə vararsan niyyətin qədə,ər,
Yorulmaq, axsamamq, bil, bəhanədir.

Dönməzsən yolundan, Uğurum, əsla,
Mənzilə yetişmək niyyətin varsa,
Üzərsən axına qarşı sən, hətta,
Hər nə cür axarsa, sel bəhanədir !

*****

ADAM

Sanma, olan şərəfsizin köləsi
Ağasından geri qalan adamdır.
Hər adama adam dedmə, ay adam,
Şərəfinə kölə olan adamdır !

Adamdırmı kölə olan nəfsinə ?!
Adamdırmı düzü deyən tərsinə ?!
Yüz yol gedə o, adamlıq dərsinə,
Vallah, billah, elə haman adamdır !

Adam var ki, beş yol durar namaza,
İmam qalar, yezidə saxlar əza,
haqqı verər nahaq üçün güdaza,
Bərəkallah ! Əhsən ! Yaman adamdır !

*****

YOXDUR

(Əliyev Əlinin xahişi ilə)

Məni dərdli görüb, sormayın səbəb,
Dərdi şərh edəcək sözüüm də yoxdur.
Həm cavab verəcək halım qalmayıb,
Həm dərdə canımda dözüüm də yoxdur.

Dünyanın mən nəyin sevimi ki, əgər
Dünyada görmüşəm qəm dünya qədar ?!
Dünyada gün görən dünyanı sevir,
Mənim bu dünyada gözüm də yoxdur.

Kədərsiz bir gecəm, bir səhərim yox,
Bostan becərmişəm, bar-bəhərim yox,
Yadigar qalacaq bir əsərim yox,
Özümdən sonra bir izim də yoxdur.

Xaqan, yaz, nəzmə çək bu niskilimi,
Elsevər* gənc ikən daddı ölümü,
Getdi, gedisiylə qırdı belimi,
Təpər də qolumda, dizimdə yoxdur.

*-Elsevər- Əlinin gənc ikən vəfat etmiş qardaşıdır

*****

YAXŞIDIR

Adam var ki, natarazdır dinində,
Məqam üçün satar o, mənliyin də,
Ucalmaqdan şərlə, Haqqın önündə
Gündə beş yol əyilməyin yaxşıdır.

Yaxşıdırımı yaşamağın, de, görək,
Dövlətlinin sıgallanan iti tək,
Kişi kimi kasıb yaşa, əzab çək,
Haqq yolunda döyülməyin yaxşıdır.

Arsız elə arsızdır ki, düzəlməz,
Abırlı kəs şərə tərf əyilməz,
Abırsızın adı kişi deyilməz,
Eldə kişi deyilməyin yaxşıdır.

Heç, olmaya namərd edən köməkdən !
Nakişiyə “qadan alım” deməkdən,
Minnət ilə, Xaqan, çörək yeməkdən,
Kişi kimi ac ölməyin yaxşıdır !

*****

ZAYI ÇIXIB BU MİLLƏTİN

İstər, mənə dəli deyir,
- Çox uzanıb dili- deyir,
Ya – çatıb əcəli- deyir,
Zayı çıxıb bu millətin.

Yatın, ay bədbaxtlar, yatın,
Şöhrət alın, şərəf satın,
Məni topa qoyun, atın,
Zayı çıxıb bu millətin.

Hörmətsiz hörmətdən deyir,
Zalım ədalətdən deyir,
Qeyrətsiz qeyrətdən deyir,
Zayı çıxıb bu millətin.

Deyin qanmaz, qoyun məni,
Lağ-loğaza qoyun məni,
Nəsimitək soyun məni,
Zayı çıxıb bu millətin.

*****

NƏRDTAXTA

Dünyanın nərd ilə çox deyil fərqi,
Baxanda bu ömrə, baxanda baxta,
Oyun bil, ya bilmə, uduzmaq da var,
Zəri it sümüyü, lövhəsi taxta.

Kimi qalib olur, kimisi məğlub,
Kimi "dü-bir" verir, kimi "şeş-qoşa",
Cahilin, axmağın işi rast gedir,
Aqilin oxları dəyəndə daşa.

Əsas dürüstlükdür, qələbə deyil,
Kimi dürüst oynar, kimi də cığal,
Sən, Xaqan, hər nə ki udub-uduzsan,
Diqqət et, haramdır, yoxsa ki, halal.

*****

İŞ DEYİL

Biləsən ki, arzulayır, ay ürək,
Sevilərək, bəslənməyi hər çiçək,
Var hünərin, qoyma, sola, nazın çək,
Yoxsa, gülü bitirməyin iş deyil.

Bir ətrafa diqqət elə, ay bala,
Kim nə etdi, oldu nəyə mübtəla,
Cahil davran, gəlsin başa min bəla,
Sonra ibrət götürməyin iş deyil.

Elşad Xaqan, mütləq əcəl yetmədən,
Rəhmət qazan bu dünyadan getmədən,
Yüz oxuyub, bir yol əməl etmədən,
Xəlqə məsəl götürməyin iş deyil.

*****

YAXŞI Kİ, VARSAN...

Çox sınağa çəkdi bu dövrən məni,
Çox yaxınım tərək eləyən an məni,
Salmış idi qəmlər ayaqdan məni,
Sən yetişib, tutdun əlimdən mənim.

Başqa gözəl, sanma, bu surətdə var,
Sən kimi əxlaq və nəzakətdə var,
Olsa, o da, bəlkə də, cənnətdə var
Türfə-təravətli gülümdən mənim.

Meyl eləyirsən hədəf ayrılmağa,
Yoxdu səbəb bəs qədər ayrılmağa,

Vadar olarsaq əgər ayrılmağa,
Başqa yolum qalmaz ölümdən mənim.
Yoxsa da varım mənim,
Var sənə aşıqlıyım,
Məncə, sənə bəs edər
Əhdimə sadıqlıyım.

*****

DİNMƏ, SƏN ALLAH !

Sanma, bu səfər də oyuna gələm,
Məni sevməyivi həqiqət biləm,
Mən nağıl dinləyən yaşda deyiləm,
Sus, artıq, danışma, dinmə, sən Allah !

Sən getmək niyyəti edib, gəlmisən,
Bilmirəm, nə məqsəd güdüb gəlmisən,
Əvvəl neçə kərə gedib-gəlmisən,
Elə get, bu səfər dönmə, sən Allah !

*****

OLMAMAĞI YAXŞIDIR

Kimidr olan şad yarımçıq əlindən ?!
Olmağından, olmamağı yaxşıdır !
Məsəl var ki, dad yarımçıq əlindən,
Olmağından, olmamağı yaxşıdır !

Yağdıranda fələk hər yandan daşın,
Çıxsa dönük ən yaxının, yoldaşın,
Sirri qəbrə aparmayan sirdaşın
Olmağından, olmamağı yaxşıdır !

Əhdü peyman anlamazsa sevgilin,
Dar məqamda üzsə əlindən əlin,
Ətri gözəl, iti tikanlı gülün
Olmağından, olmamağı yaxşıdır !

Xoş yazıla əzəldən alın yazın,
İlahidən sönməyə bəxt ulduzun,
Naxələf oğulun, nanəcib qızın
Olmağından, olmamağı yaxşıdır !

Elşad Xaqan, qəmlər ard-arda gəlsə,
Şux qamətin hər gün bir az əyilsə,
Pulun-varın dərddə dərman deyilsə,
Olmağından, olmamağı yaxşıdır !

*****

MƏNDƏN ASLI DEYİL...

(bir xanımın xahişi ilə)

Əcəl ki, dayandı cəlladtək qəsdə,
Nə qoca tanıyır, nə cavan bilir,

Nə yeri bəllidir, nə də zamanı,
Xəbərsiz qonaqtək qəfildən gəlir.

Deyirlər, ölənlə ölmək olmurmuş,
Zahirən baxanda, bəli, elədir,
İnsan bircə kərə tapşırar canın,
Hər gün öl-ölə yaşamaq nədir ?!

Səni xəstəliyin əlindən, ana,
Ala bilməyərək, çarəsiz qaldıq,
Mən də sənle öldüm, son mənzilinə,
Düşünmə, biz səni tək yola saldıq.

Adını nəvənə qoyduq, anacan,
Səni yaşadaraq, təsəlli olur,
Mən hər çağıranda onu adıyla,
Məndən aslı deyil, gözlərim dolur.

*****

GETMƏYİM GƏLİR

Nədən hər kəs mənə birtəhər baxır ?!
Hərdən nəzərlərdən itməyim gəlir.
İnsan ayaqları dəyməyən yerə,
Baş alıb, uzağa getməyim gəlir.

Kimsənin işinə qarışmıram ki,
Kimsəni öymürəm, danlamıram ki,
Eləsə, bəs, məndən nə istəyirlər,
Nəyim maraqlıdır, anlamıram ki !

İnsanlar nədən bu müəmma dolu,
Sırlı baxışıyla sıxırlar məni ?!
Dinib-danışmadan, gözlərindəki
Sual yağışıyla sıxırlar məni ?!

*****

UNUT, BƏXTİYAR !

Dostumsan, incimə, deyim səmimi,
Elə bil, ediblər sənə tilsimi,
Gəzirsən, ay qardaş, havalı kimi,
Unut bu sevgini, unut, Bəxtiyar !

O gülü əzəldən dərməmişənsə,
Bir gün yuxusuna girməmişənsə,
On ildə qarşılıq görməmişənsə,
Unut bu sevgini, unut, Bəxtiyar !

Özgəsi qucaqlar o incə beli,
Bədənin oxşayır özgənin əli,
Bunları düşünüb, oluncan dəli,
Unut bu sevgini, unut, Bəxtiyar !

İstədin, mən yazım Nərminçün şeir,
Bu haram sevgidən görməzsən xeyir,

Xaqançün əzizsən, odur ki, deyir,
Unut bu sevgini, unut, Bəxtiyar !

*****

ƏCƏL

Bir gün kitabını fələk bağlayar,
Ağlayan, çox ola, qırx gün ağlayar,
Bilmirsən, harada, haçan haqlayar,
Əcəldi, qocaya-cavana baxmaz.

Ömrüncə bəzənib, geysən nə fason,
Gözləyir hər kəsi, axır, eyni son,
Yaraşır-yaraşmır, sormayıb, ağ don
Geydirər, kişiyə-zənana baxmaz.

Dolan bu dünyanı, ömr elə sadə,
Ya gəda olasan, ya əsilzadə,
Əcəl tərəzisi eyni çəkiddə
Göstərər, alimə-çobana baxmaz.

İnsanlar varlıya-kasıba əgər
Fərq qoyar, hərəyə salar bir nəzər,
Torpaqsa hər kəsi ağuşa çəkər,
Nökəri ayırmaz, Xaqana baxmaz.

*****

GETMƏYƏ TƏLƏSMƏ

Ey yorğun ruhumu dincəldən mənim,
Yarım sən olaydın əvvəldən mənim,
Necə ki, ömrümə gec gəldin mənim,
Tərk edib getməyə tələsmə, barı.

Gözəl yox rəftarı gözəltək, gülüm,
Varsa bir səhvimiz, düzəldək, gülüm,
Saralar çöhrəmiz xəzəltək, gülüm,
Əssə hicran yeli bizlərə sarı.

Xaqanın başından almısan ağı,
Üzü necə gülsün ürəyi dağı ?!
Səadət mülkünün qapısı bağlı,
Sənin əlindədi onun açarı.

*****

AQİL ADAM

Zəmanə, gör, necə dəyişib, lələ,
Cahil çox, aqillər düşməyir ələ,
İnciyib birindən küsəndə belə,
Sonra barışmağa üz qoyar aqil.

Aqılçün var-dövlət yükdür, ağır yük,
Gedən aparmayı özüylə mal-mülk,
Bir xeyir əməllər edər tədarük,
Bir də ki, kəfənlik bez qoyar aqıl.

Nəbadə, kiminsə qəlbini sındır,
Eybini xəlq içrə deyib, utandır,
Özgənin eybini görmək asandır,
Bacarıb, özünə göz qoyar aqıl.

Bir aləm sərvəti olsa da əgər,
Xəsisə el rəhmət deyərmi məgər ?!
Xaqan, bu dünyanın varına dəyər,
Cahanda yaxşı ad, iz qoyar aqıl.

*****

KAŞ Kİ....

Min hiylə, min kələk qurmadan insan,
Ev yıxıb, həm ara vurmada insan,
Bir insan qəlbini qırmada insan,
Tərəddüd eyləyə, əl əsə, kaş ki.

Şan-şöhrət qəmini eyləyə hər kəs,
Şərə tə`zim edən, baş əyə hər kəs,
Xoş gün, xoş güzəran diləyə hər kəs,
Axirət səfasın diləsə, kaş ki.

Bir sözü, düzdür ki, min lə`lə dəyə, r,
Bəşərdir, Xaqan da xəta eyləyə, r,
Tələsər, son sözün bu başda deyər, r,
Durub, düşünməyə tələsə, kaş ki.

*****

ƏSGƏR MƏKTUBU

Ərənlər yetirən bu bizim ellər
Vətənçün ölməyi fəxarət bilər,
Bu şərəf nəsbim olarsa əgər,
Üzün gülsün, ağlama, gəl, ay ana.

Oğlun yazır məktubu səngərindən,
Düşməz adın bir an belə dilindən,
Gəlsə ecəl, alsa məni əlindən,
Mənimçün yas saxlama, gəl, ay ana.

Şəhid əmim, dayım yatsın arxayın,
Qurudarıq erməninin it soyun,
Etməlisən oğul toyun, qız toyun,
Hələ qarə bağlama, gəl, ay ana.

Yoxluğum atama, qoyma, bilinə,
Dindir onu, şəkər qatıb dilinə,
Qurban olsun yüz oğul bir telinə,
Sən sinəni dağlama, gəl, ay ana.
Üzün gülsün, ağlama, gəl, ay ana.

*****

AY OĞUL

Kişi, gərək, sahib ola əlinə,
Kişi, gərək, sahib ola belinə,
Kişi odur, ölsə belə, dilinə
Gəlməyə bir kəlmə yalan, ay oğul.

Qaç tüfeyli ömür sürən adamdan,
Həftədə bir cildə girən adamdan,
Təmənnalı salam verən adamdan
Uzaq gəzib, uzaq dolan, ay oğul.

El içində, bacar, yaxşı ad elə,
Hər kəsi xoş dindir, könlün şad elə,
Sən viranə könlü, gəl, abad elə,
Abad könlü etmə talan, ay oğul.

Axirətdə əməl, hesab, mizandı,
Zülümkarın halı orda yamandı,
Bu dünyanın varı burda qalandı,
Əməlindi sənə qalan, ay oğul.

*****

ADAM VAR.....

Adam var, yaxşılıq yağır üzündən,
Adam var, yaxşı bir tərəfi yoxdur,
Adam var, şərəfdən özgə varı yox,
Adam var, varı var, şərəfi yoxdur.

Adam var, ədəbdən kənara çıxmaz,
Adam var, ədəbdən xeyli kənardır,
Adam var, mərd yaşar məzara qədər,
Adam var, fitrətən mərdüməzardır.

Adam var, itinin xaltası qızıl,
Adam var, yeməyə əppəyi yoxdur,
Adam var, tapdığı sədəqə verər,
Özünün əynində köynəyi yoxdur.

Adam var ki, ölər, ancaq əyilməz,
Çəlimsizdi, çox da, biraz zəifdi,
Adam var ki, boynu yoğundu, dönmür,

Di, gəl, ona kişi demək heyifdi.

*****

SƏNİ VERƏNƏ ŞÜKÜR !

Dünyada namərdlər imarət qurdu,
Neçə mərd aşiqi fələk apardı.
Allahdan, var idi uçuq daxmamız,
Onu da bu payız külək apardı.

Canımız sağ olsun, buna da şükür,
Yenə də bir təhər keçinəcəyik,
Arada sevgi var, səmimiyyət var,
İstiqanlılıq var, isinəcəyik.

Sevgilim, qorxutmur boran, qar məni,
Sən varsan, çəkmirəm heç nəyin qəmin,
Nigaran deyiləm ruzi sarıdan,
Bu yetər ki, səndən olmuşam əmin.

Bilmirəm, kimə nə yaxşılıq etdim,
Səni mənə rəva görənə şükür !
Xoşbəxtəm, inan ki, çox xoşbəxt, səni
Bəxtimə yazana, verənə şükür !

*****

DUR, GETMƏ !

Dur, getmə, nə olar, bir azca da qal,
Həsretin çəkdiyim az deyil, axı,
Bu qısa görüşlə ovunmur ürək,
Bir gülün açması yaz deyil, axı.

Dur, getmə, nə olar, bir azca da qal,
Bir az da oxşayım ipək telini.
Dərya gözlərində qərq olum, tutum,
Əllərim əsərək, zərif əlini.

Dur, getmə, nə olar, bir azca da qal,
Bir az da danışaq, bir az dərdləşək,
Üzüm yalnız sənin yanında gülür,
Özgə vaxt qəmliyəm yetim uşaq tək.

Dur, getmə, nə olar, bir azca da qal,
Bir daha dolansın boynuma qolun,
Bircə, Allah bilir, bir də nə zaman
Bizim tərəflərə düşəcək yolun.

*****

YAĞIŞ

Halıma ağlayır, sanki, təbiət,
Sənsiz havalar da keçir çox ağır,
Dərdimi bölüşür, göyün üzündən
Yayın ortasında göz yaşı yağır.

Sənli xatirələr bitmir, tükənmir,
Yağışın özü də səni andırır.
Yağır ki, həsrətin odun söndürə,
Əksinə, daha da alovlandırır.

Axı, kimə deyim, kimə danışım !?
Məni anlayacaq varmı bir nəfər ?!
Sözlə sənsizliyi ifadə etmək
Yağış damlaların saymağa bənzər.

*****

GÜNƏŞ

“Bu günəşin üzünü dönüb,
Başımıza od ələyir,
Bəlkə, günəş bizdən küsüb,
Hamı ondan dad ələyir.”

Məqamıdır göyün üzünü,
Yandırır bu isti bizi.
Verib, hərçənd, Musa sözü,
Fir`on kimi ad ələyir.

Kölgə tapmır, bəşər qaça,
Günəş, gərək, nurun saça,
Lalə bitə, könül açsın,
Könüllər nəşad ələyir.

Günəş, sanki, qəsdə durur,
Buz əriyir, çeşmə qurur,
Laləzarda gül də solur,
Hərçənd bir zad ələyir.

Zühur edər səhər-o başdan,
Göyün üzünü olar al-qan,
Haqq şairin xalqı, Xaqan,
Rəhmət ilə yad ələyir.

Qeyd : “-“ işarəsi qeyd olunmuş ilk bənd tarix müəllimim Razi Mirzoyevə məxsusdur.

*****

TƏNHHA QADIN

Hər kəs qapar quduz, sahibsiz it tək,
Kimsə, sahib çıxmaz tənha qadına,
Bilib, tanımadan, araşdırmadan,
Haq-nahaq deyilər min söz adına.

“Bir qadın ərəsizsə, demək, pozğundur” ?!
Bu nə dar düşüncə, bu nə yanaşma ?!
Özünə Allahın bəndəsi deyib,
Sən allah, Allahsız, böhtan danışma !

Pozğunun kişisi, qadını olmaz,
Pozğunluq əqidə məsələsidir,
İffətli qadına iftira atmaq
Ən böyük pozğunluq nümunəsidir.

Dözüb min əzaba, bu qadın olub
Həm ata, həm ana öz övladına,
Yüz qolu qüvvətli kişinin çatmaz
İffətdə yüzü bu tənha qadına.

BANU (sifarişlə)

Müqəddəslər buyurmuşlar,
Hər bir körpə cənnət qoxar,
Qız övladı olan evə
Göy üzündən rəhmət yağar.

Üzündəki nura qurban,
Sən bu nurla günə taysan,
Sən Allahın lütf etdiyi
Hədiyyəsən, şirin paysan.

Yaşam eşqin alır səndən
Atan Pərvin, anan Əsmər,
Daim gülsün üzün, Banu,
Nədir, bilmə, kədər, dərd-sər.

Tərk etməsin sevinc səni,
Kədər səndən uzaq qaçsın,
Ömrün dönsün gülüstana,
Arzuların çiçək açsın.

*****

XƏDİCƏM (sifarişlə)

Allahım murada yetirsin səni,
Yoxdur ürəyimdə başqa bir dilək,
Nə arzun var isə, nəsbibin olsun,
Ulduzu bəxtinin parlasın, görək.

Rəbbim hər an tutsun kədərdən uzaq,
Və pis adamların şərindən səni,
Əsməsin ömrünə xəzan yellərin,
Solmasın ömrünün gülü, gülşəni.

Ey mənim ürəyim, canım Xədicəm,
Mənə qürur verib, düz yaşayasan !
Rəbbim gözəl ömür eylesin əta,
Ad günün mübarek, yüz yaşayasan !

*****

MƏNZUM HEKAYƏLƏR

*****

QIZIL KÜPÜ

Var imimş bir Allah bəndəsi kişi,
Müşkülə düşübmüş kişinin işi,
Müşkülü güzəran sarıdan imiş,
Halal dolanmaqçün bir iş gəzirmiş,
Ruzi arxasınca gedirmiş hara,
Dönürmüş əliboş və qanı qara.
Hara əl atırsa, gətirmir əli,
Yenə şükr etməkdən yorulmur dili,
Ümidin üzməyib Kərim olandan,
Səxavət sahibi, Rəhim olandan,
Əl açıb Rəbbinə cümlə cahanın,
Tutub ətəyindən gözdən nihanın,
Bir an azaltmayıb həmdü sənani,
Bu cür eyləyərmiş hər gün duanı :
- Ey Qadir, ey yeri, göyü yaradan,
Fəqirə, məzlumə hami, mehriban,
Ey yoxdan var edən sahibi-qüdrət,
Sənin kərəminə duyuram hacət.
Ey edən bəndənin müşkülün asan,
Çəkmə üstümüzdən nəzərin bir an.
Asan et, var isə hər nə müşkülüm,
Naümid qaytarma sinəmə əlim !
Bir gün də əliboş dönür ünvana,
Arvad istehzayla deyir ki ona,
- Nə oldu, tapdınmı, ay kişi, bir iş ?!

bir qədər dayanır kişi kirmiş,
Sonra deyir : -Arvad, gəldim qərara,
İş üçün getməyim bir də heç hara.
Ruzi qismətimdə vardsa əgər,
Özü ayaq açıb, qapıma gələr.
Qadın – havalanıb bu kişi- deyir,
- barı, get, meşədən çır-çırpı gətir.
- Heç hara getmirəm, fikrim qətidir !
deyib, daxmada bir küncdə əyləşir.
Əlacsız, baltanı qadın götürür,
Deyinə-deyinə meşəyə gedir.
Çatır ağaclara, girişir işə,
Balta vurmaq deyil qadınlıq peşə.
Doğraya bilməyib bir ağac qəti,
Nəticə verməyir onun zəhməti.
Havayı qan-tərə arvad bulaşır,
Anıdan gözüne kötük sataşır,
düşünür, bəlkə, bu çürük kötüyə
Gücü çata bilər, doğrasın deyə,
Bir zərbə endirir, kötük qırılır,
Qadın gördüyündən heyrətdə qalır,
Sən demə, altında bir küp var imiş,
Qadın cumur küpə gözü bərəlməmiş,
Yenə çatmır gücü, ağır imiş küp,
Üstünü həmənkə kötüklə örtüb,
Cumur evə sarı : -Kişi, muştuluq !
Allahın yetirdi, dövlətli olduq,
Oduğun getmişəm, qızıl tapmışam,
Gətirə bilmədim, düşməmiş axşam,
Gəl, gedək, gətirək ! – kişi rədd edir,
Bayaq dediklərin bir daha deyir :
- Bir şey qismətimdə var isə əgər,
Özü ayaq açıb, qapıma gələr.
Mən gedən deyiləm, arvad, meşəyə !
Vaxtı sərf etməyib mübahisəyə,
Səbrin basır arvad, güc vermir dilə,
Alataş yollanır qardaşığılə.
Çatıb, qardaşına eyləyir söhbət,
Başına gəlibdir nə hal-hekayət.
Duyantək qardışı qızılın adın,
Unudur, onunla danışan qadın,
Doğma bacısıdır, yad deyil ona,
Nəfsinə uduzur və girib dona,
Deyir : - əziz bacım, gəl, etmə höcət,
İndi getməyimiz deyil məsləhət.
Görən, bilən olar, gəl, tələsməyək,
Hava qaralanda, gizlincə gedək.
Hələ ki, dön evə, dincəl, rahatlaş,
Qadın razılaşır və gedir birbaş,
Bacı evə sarı, qardaş meşəyə,
Qızılın yerini dəyişsin deyə.
İş ki, tamam olur, hava qaralır,
Qardaş bacığılə yolunu salır.
Deyir :- Gözəl bacım, dur, gedək, görək,
Tapdığın nə küpdür, evə gətirək.
Gedirlər meşəyə, çatanda onlar,

Görürlər, nə küp var, nə də qızıl var.
Qardaş bacısına deyir : -Çox güman,
Sən küpü gizlədib, qayıdan zaman
İzləyib, götürüb, yəqin ki, bir kəs,
Qismətin deyilmiş, üzülmə əbəs.
Qadın mə`yus olur, söz tapa bilmir,
Nə bilsin, hiylədir, ağına gəlmir.
Geri qayıdırlar bacı və qardaş,
Bacısın ötürüb, qardaşı birbaşa,
Üz tutur meşəyə, götürsün küpü,
Gizlin öz evinə gətirsin küpü.
Yetişir meşəyə, küpü açanda
Qorxudan dəhşətə gəlir o anda,
Qızıllar gözünə ilan görünür,
Bu zaman ağına bir fikir gəlir :
“Çox su aparacaq bu xəmir hələ,
Qadındır, yiyəlik eləməz dilə,
Əgər küp söhbəti kəndə yayılar,
O zaman hiyləmin üstü açılar.
Bu işi qoymayım, gərək, yarıda,
Götürüm bu küpü, ilanları da,
Bacadan bacımın evinə atım,
Ər-arvad ölsünlər, mən rahat yatım.
Sizə kimdən deyim, oturub arvad
Köhnə daxmasında, eyləyir fəryad.
Şüvən qopararaq, kişini söyür,
Qarğış yağdıraraq, ərinə deyir :
- Mənimlə gəlsəydin, olmazdı belə 1
Ər isə təmkinin pozmadan belə,
Deyir : – Mənə qalsa, ay arvad, düzü,
Var vermək istəsə o Kərim özü,
Elə daxmamda da yetirəcəkdir,
Ah-nalə eləmə bu qədər, bəsdir.
Sözünü bitirir, elə həmin an,
Qaynı küpü atır evə bacadan.
Küp sınır, qızıllar evə səpilir,
Qadının yenə də gözü bərəlidir.
Qadın çaşıb, qalır, nitqi quruyur,
Ər isə təəccüb etmədən durur,
Deyir ki, su gətir, dəstəməz alağ,
Bir yerdə bir şükür namazı qılağ.
Qadın heyrət ilə deyir : –Kişi, sən
Hər nə ki deyirdin, düz deyirmişsən.
Yoxa üzülməyib, vara şükr etsən,
İlahi yetirər, hər nə diləsən.
Buna bir sübutdur olanlar aşkar,
Şükrünü çox etsən, ruzin də artar !

*****

DƏRVIŞ VƏ TÜLKÜ

Bir bahar səhəri bir qoca dərviş,

Meşə kənarıyla kəndə gedirmiş.
Dua edə-edə, şükr edə edə,
Qəlbi və diliylə zikr edə-edə
Yeri döşəyəni, ərşi çəkəni,
Kainat adlı bir bina tikəni.
O Ulu Me`mara, Qadir Rəssama,
Şe`rlər qoşurmuş, gəlib ilhama
Rəngarəng meşədən, güldən-çiçəkdən,
Gördüyü hər heyvan, quşdan, böcəkdən.
Bir xeyli məsafə qət` eləmişdi,
Qocalıq dərvişi üstələmişdi.
Gəlir ki qərara, bir bardaş qururb,
Yaşıl otlar üstə azca oturub,
Tərini soyutsun, dincini alsın,
Gücünü toplayıb, mənzilə varsın.
Aram əyləşərək bu qoca dərviş,
Ana təbiəti seyr eləyirmiş.
Çəkdi bir ayaqsız tülkü nəzərin,
Dərviş fikrə getdi dərindən dərin :
“ Bu heyvan ot yeyir, çiçəkmi yeyir ?!
Ov edə bilməyib, böcəkmi yeyir ?!
Necə qidalanır, görən, bu heyvan ?!
Yəqindir, ac qoymaz onu Yaradan “
Bu dəmdə meşədən çıxdı bir aslan,
İri dişlərində yaralı ceyran.
Ovun sürüyərək bir xeyli kənar,
Didib-didişdirdi, eylədi nəhar.
Yeyəcəyin yedi, artığı qaldı,
Aslan ağır-ağır meşəyə daldı.
Elə ki, meşədə şir gözdən itdi,
Tülkü asayışı tam yə`qin etdi.
Sonra sürünərək, çatdı şikara,
Tələsik girişdi müftə nahara.
Tanrının bu lütfün dərviş ki görür,
Ağlına o dəmdə bir fikir gəlir :
“ Tülkünün ruzisin yetirən Allah,
Ac qoymaz mənimtək abidi, billah !
Artıqdır işləyib, qan-tər tökməyim,
Gərək, bundan sonra zəhmət çəkməyim,
Yalnız ibadətlə məşğul olum mən,
Ruzi əta edər Xuda lütfündən”.
Dərviş kəndə tərifi yola düzəlir,
Birbaşa məscidə, mehraba gəlir.
Günün ibadətlə keçirib dərviş,
Ruzi ümidiylə səbr eləyirmiş.
Beləcə, bir neçə gün gəlib-keçir,
Nə bir kəs su verir, nə çörək verir.
Aclıq əldən salır dərvişi tamam,
Elə mehrabdaca, axır, bir axşam,

Gözləri qaralır, huşun itirir,
Ayılıb, Nur görür, bir səs eşidir,
Deyir dərvişə bu əzəmətli səs :
- Zəhmətsiz qazanca göz dikmə əbəs,
Ruzi qazanmaqda bir ibadətdir,
Tülkü yox, aslandan sən ibrət götür,
Salamat bədənin, sağlam zehnin var,
Özgə artığına olma ümidvar.
Süst olsan, bir kimsə hörmət bəsləməz,
Süst olan bəndəni Tanrı da sevməz ! “
Dərviş olanlardan alıb ibrəti,
Nə şükrün tərək etdi, nə də zəhməti.
Özün də ibrət al, şe`rindən, Xaqan,
Ömrünü mərd yaşa, kasıb da olsan,
Özgə zəhmətinin yemə bəhrəsin,
Qoy, sənin süfrəndən özgələr yesin.
Nə rəva, aciz bir tülkütək yaşa ?!
Aslan ol, vur ömrü aslantək başa !

*****

SƏBR VƏ DUA

Deyir, imanlı bir insan varmış,
Əhli-zikr imiş, ibadət karmış,
Tutub üz hər gecə dərgahə tərəf,
Açaraq əllərin Allahə tərəf,
Deyərək tə'rif ilə həmdü səna,
Eləyirmiş kişi şövq ilə dua.
Kəsmir ümmidi Xuda lütfündən,
Daha çox zikr eləyir gün-gündən.
Görür iblis bunu, təşvişə düşür,
Qəmlənir, canına əndişə düşür.
İstəyir, azdıra yoldan kişini,
Yanlayır sağ ilə soldan kişini,
Məkrü hiyləylə deyir : - ey insan,
Səni mən izləyirəm, lap, çoxdan.
Bu qədər səsləmişən, barı, sənə,
Heç, "buyur" söylədimi Tanrı sənə ?!
Səsiyə bir dəfə səs varmı verən ?!
Səni Allahın eşitmişmi, görən ?!
Abidin də ürəyi qəmlə dolur,
Qırılır qəlbi, gözü nəmlə dolur.
Tərək edib zikri, yatarkən, yuxuda
Qeybdən abidə gəlmiş bu səda :
Usanıb, zikri nədən tərək elədin ?
Sən dua, şükrü nədən tərək elədin ?
Söyləyir ki kişi : - bir dəfə "buyur"
Demədi Tanrı mənə, qorxum odur,

Hacətin verməyə Həq bəndəsinin,
Qovulam mən qapısından Rəbbin.
Və cavabın kişiyyə verdi səda :
-Mehribandır və Kərimdir o Xuda.
Bil, "buyur" söylədi Rəbbin, billah,
Ki, açıb əl, demisən "ya Allah !".
Ruhuva Tanrı veribdir ilham
Ki, yatarkən bu şəhər, hər axşam,
Sən durub, səsləmişən Rəhmanı,
Rəbbin etmiş sənə lütf imanı,
Etdiyin zikrin Onun tohfəsidir,
Xaliqin rəhmətinin kölgəsidir.
Saçmasaydı bu kərəm nuru şəfəq,
Açmasaydı önüvü hər gecə Həq,
Həvəsin olmaz idi zikr edəsən,
Həm dua etməz idin bir belə sən.
Sənə bu eşqi verən Tarı deyil ?!
Özüne yar olanın Yarı deyil ?!
Səbr ağacdır, verə gər gec barı,
Yox şirinlikdə onun oxşarı.
Uyma dünyayə hədə, ey insan,
Ola bir dərdin əgər, ey insan,
Səni "ya Rəb !" diməyə sövq edən,
Yaxşıdır səltənəti-dünyadən.
Bu hekayətdən al ibrət, Xaqan,
Hər an hər halıva şükr et, Xaqan.
Təki, şükr eylə, bir aləm qəmi çək,
Nə ki, fikr eyləyib, aləm qəmi çək.

*****

BƏHRİ- TƏVİLLƏR

*****

NİGARANÇILIQ

Fələyin çərxi qırıqdır, işimiz indi fıırıqdır, yuxumuz ərsə çəkilməmiş, önümüzə bu dikilmiş vətən övladı ayıqdır, göz açıqdır və sayıqdır, deyil əvvəlki xam əsla, eləyir haqqı təmənnə, elə bir tərzidə hətta ki, tutubdur gözüni qan, gözəl insan, sənə qurban, törənir təhlükə hər an gözəl iqbalmıza, vay bizim halımıza, malımıza- mülkümüzə, düşdü birə kürkümüzə, üstümüzə, ta ki, açıb millət ayaq, əldə çomaq , xeyli qoçaq, haqqı da var, etdi şüar hamısı azadəliyi, sadəliyi, bunların amadəliyi ancaq həqiqətdi, mərifətdi, ibadətdi, ədalətdi, ədalətli hökumətdi, ədalətli siyasətdi ki, bu sərf eləmir bizlərə, qardaş, ki, əgər geyməsə nimdəş bu vətəndaş və əgər daş daşıyıb, qum ataraq, pəlçığa hər gün bataraq, həftədə xəstə yataraq, olmasa mal, ağı da kal, dilləri lal, sorğu-sual eyləyəcək villa-imarətlərimi, mülkümü-sərvətlərimi, eybi-siyasətlərimi, cümlə cinayətlərimi ,xəlpə ədəvətlərimi, külli-xəyanətlərimi, həm quracaq məhkəmələr, haqqı-hesablar və nələr, eyləsə üsyan kölələr, almağa yetməzsə gücüm qarşısını millətimin, dövlətimin, zülm eləmək adətimin, keyf eləmək sən`ətimin, külfətimin yetdi sonu, indi bunu bildiyim halda, bu mələlda,bu nigaranlıq ilə fikrə xəyalda, de, nə cür sakit olum, sabit olum mən ?!

Bu işə mən, qaqaşım,
Necə sakit yanaşım ?!
Fikridən şişdi başım,
Az qalıbdır ki, çaşım !

*****

ƏRKÖYÜN OĞLUM

Can, papa qurban, sənə heyran, a Süleyman, Atamoğlan dayıvı, şitlik elə, söy, nə qədər xırda uşaq var, a bala, məhlədə, tut, döy, ol həyasız, maşının qonşuların cız, elə şil-küt Qəşəmin pəncərəsin, ta ki, gedib saldıra fağır təzəsin, sən yenə sındır şüşəsin, bircə, çıxarsın o, səsin, bir balama güldən ağır kəlmə desin, yandıraram mən dədəsin. Hansı kəsin var hünəri bir balamın şəstinə dəysin, səni söysün, ya ki, döysün ?! Onu bezdir, bunu bezdir. Hələ tezdür ədəb-ərkan sənə, oğlum, papa qurban sənə, sənsən papanın fəxri, qüruru, gözümün nuru, başım tacı, mənim ömrüm, həyatım, evim-eşyim, cəmi-mülküm sənə qurban, mənim ilkim. Səni məktəbdə müəllim də çaşıb, danlaya, hərgah, onu, vallah, asaram mən, verərəm məhkəməyə, bir o qədər pul basaram mən ki, edərlər onu sürgün və didərgin salaram el-obasından və qohum-əqrabasından. Söy onun hər şeyin, oğlum. A mənim ərköyün oğlum, səni tənbehləmirəmsə, acı bir söz demirəmsə, dəyə bilməz sənə kimsə, söyə bilməz sənə kimsə, "gözün üstündə qaşın var" deyə bilməz sənə kimsə, nə qədər sağdır atan, ki, durub arxanda sən, dağdır atan.

*****

TƏRƏQQİ

Kişi, bəsdür, nə həvəsdür ki, əbəsdür bu düşübsən, ilişibsən, girişibsən, qoşulubsan bu müsəlmanlara sən, bir para nadanlara sən, kəmsavad insanlara sən, ay- həvadis və rəvayətləri, hikmətləri, bu boş və gərəksiz bizə söhbətləri əzbərləmişən sən, üzülüb, çərləmişən sən oxumaqdan, gözüvün nuru gedib, canıva, bəsdü, bu qədər qəsdü edib, köhnəliyə meylivi saldın, hamıdan bir belə qaldın dala, ay keybala, bir bax, necə millət, bu cəməət, bu cəmiyyət, ağalar, həm də rəiyyət eləyib indi tərəqqi, danır, Allaha inanmır, ulu dərgahə inanmır, nə utanmır və usanmır bunu car eyləməyindən, ateistəm deməyindən, de, nəyindən onların əskiyimiz var, niyə biz dalda qalaq, meyli xurafata salaq ?! Biz də olaq intiligent, həm də müasir, dəxi, bir-bir qoşulaq biz onların dəstəsinə, səs də verək gur səsine, bircəsinə əhli-dinin, musliminin, ölkəmizin mö`minin verməyə, ay qardaş, aman ki, danışa, həm çalışa, dini yayıb, böylə ayıb işlərə məşğul olalar, sonra bizim gül balalar dərs alalar, öyrənələr cümlə bu İslamı, həm İslamdakı qanunu, ehkamı, ola hamı müsəlman, oxuya ayəti-Qur`an bu cəməət, ola adət eləmək haqqa itaət, həm ibadət və nəhayət, diləsən ki, olasan sahibi-hörmət, gərə, əlbət, çıxasan dindən, əzizim, elə, bu gündən, əzizim, oxuyub bir-iki termin, tanıyıb Oşo və Darvin, edəsən Tanrını inkar, həmi aləmdə nə kim, var, danasan, alimi axmaq sanasan, hərzə deyib, fırlanasan, ta ateist adlanasan ki, edəsən kəsb məqami, sora Peyğəmbər, İmami söyəsən ki, deyə hamı sənə, bu alim adamdır, sözü hikmətli kəlamdır, onu dərk eyləməyən cahil, avamdır, həmi xamdır, yəni yox elmi, savadı. Nəyi pisdür ki, səni tərif edib, həm öyələr, hörmət ilə baş əyələr, həm deyələr ki, bu kişi iş-gücün atmış, başını elm ilə qatmış, necə kufəngi fikirlər də yaratmış və böyük hörmətə çatmış. Dəxi, yoxsa ki, a qardaş, a yoldaş, a sirdaş, a külbaş, sən yazdıgıvı nəşr eləməzlər, kitabın sərgiləməzlər, sənə şair də deməzlər.

Vallahi, batarsan !
Billahi, batarsan !
İnkər elə haqqı !
Allahi, batarsan !

*****

TƏMSİLLƏR

*****

TƏRƏQQİPƏRƏST TISBAĞA

Tısbağa qından çıxıb,
Saldı xəbər aləmə :
-Qın mənə lazım deyil,
Pis yaraşır əynimə.

Qın köləlikdən qalıb,
Biz ki, tam azadəyik,
At bu mürəkkəbliyi,
Gör nə gözəl, sadəyik.

Doğdu günəş ormana,
Biz hələ də yatmışıq,
İndi raket əsridir,
Asta gəzib, batmışıq !

Bir başiboş tısbağa
Dostuna - əhsən ! -dedi.
-Ağlıma, heç, gəlməyib,
Dahi imişsən ! -dedi.

Tısbağalar - bə`zilər
Güldü, ələ saldılar.
Bə`zisi heç dinmədi,
Daş kimi lal qaldılar.

Bir qocaman tısbağa
Tutdu xəbər, anladı,
Köhnə siyasətədi bu,
Gəldi, onu danladı.

Söylədi ki : - Qın deyil,
Sadəcə, qalxandı bu !
Xəlv edənin lütfüdür,
Bizlərə ehsandı bu !

Qar və yağışdan bizi
Saxlar amanda bu qın,
Etsə hücum tülkülər,
Qındır alan qarşısın.

Təhlükə hiss eyləsək,
Gizlənərik harda biz ?
Çox salamat qalmarıq,
Gər olaq aşkarda biz !

Cahil olan tısbağa
Səhvini dərk eylədi,

Çəkdi peşimançılıq,
Hamıdan üzr istədi.
İnkışaf ə`ladı, gər
Fitnəyə yönlənməsə.
Xar olacaq, kim əgər
Öz soyunu sevməsə !!!

*****

LOVĞA QAZ

Sübh yenə doğdu günəş ormana,
Gəldi füsunkar təbiət cana,
Bülbülün avazı, gözəl, xoş səsi,
Cansıza can bəxş eləyən nəğməsi
Oxşadı könülün yenə zövq əhlinin.
Bülbül oxurkən belə şirin, həzin,
Bir başıboş, lovğa, təkəbbürlü qaz,
Razı özündən, dələduz, hoqqabaz,
Hərzə diyib, çox danışıb bisavad,
Cür'ət edib, bülbülə tutmuş irad
Ki, oxuyanda niyə qalxmır zilə.
Cəhd elədi, bülbülü salsın ələ.
Bülbül özün, heç, o yerə qoymadı,
Heç, qazı bir it yerinə saymadı.
Səbr elədi, pozmadı təmkinini,
Söylədi ki, yaxşı olar, elmini
Artırsan, söyləməmişdən fikir,
Musiqini azca qananlar bilir,
Vardı bəmin, həm də zilin öz yeri,
Musiqiçi oldun haçandan bəri ?!
Duydu və həzm etmədi şahin bunu,
Vurdu əsəbdən, elə bil, cin bunu,
Gəldi bu lovğanı başa salmağa,
Tənbeh edib, tüklərini yolmağa.
Söylədi: - gör bir, kimə söz atmısan,
Sən qudurub, hansı yerə çatmısan.
Kimdi verən bir bu qədər qaz sənə ?!
Heçmi, həya bilməz, utanmazsan, ə ?!
Bülbülə, kimsən, verəsən məsləhət ?!
Bir də başından böyük etmə qələt.
Böylə özün etdi biyabır bu qaz,
Razı özündən, başıboş, hoqqabaz.

*****

DEŞİK SƏHƏNG

Çox qədimdə, bizim ellərdə biri,
Qayıdır, çeşmədən ünvanə geri,
Götürüb çiyinə bir cüt də səhəng,
Biri yırtıq, o biri tazə, qəşəng.
Köhnə qab tazə qaba tutmuş üzün,
Başlamış söhbətə üzgün-üzgün,
Söyləyir : -Mə'nən əziyyət çəkirəm,
Nə zamandır ki, xəcalət çəkirəm.
Sahibin yoxdu gözündə dəyərim,

Bilirəm, çün ona azdır səmərim.
Öhdəsindən işimin gəlməyirəm,
Çün şikəstəm, bacara bilməyirəm.
Çeşmədən ayrılırdıq suyla dolu,
Ta ki, ünvanə çatıncan bu yolu,
Sənə doldurduğu su eyni qalır,
Məndəki yarından artıq azalır.
Bir şeyi anlamıram, dost, qərəz ;
Məni neyçün bu adam etmir əvəz ?!
Neyçün almır özünə başqa səhəng,
Sən kimi tazə, naxışlı və qəşəng ?!
Həm özün qurtara boş zəhmətdən,
Həm mən azad olaram minnətdən.
Ərkyanə, gülərək, tazə səhəng,
-Vurma, qardaş -dedi - gəl, boş-boş əng.
Eybivi bilsə də gər sahibimiz,
Sənə çox verdi dəyər sahibimiz.
Yoluvun üstə toxum, gübrə töküüb,
Gör, neçə növdə gözəl güllər əkib.
Bu gözəl güllərə can bəxş eləyən,
Daşdıqca səni səndən süzülən
Damlalardır, bunu da dərk eylə,
Özünə etmə əziyyət böylə.
Zahirən, səndə əgər varsa qüsür,
Məndən artıq səmərin xəlqə olur.
Hər kəsin ayrı cürə qisməti var,
Hər şeyin öz səbəbi, hikməti var.
Eləsə, naşükür olmaq nə gərək ?!
Gərək, hər halımıza şükür eliyək !

*****

AĞILLI QOYUN

Fermada bir gecə at xəstələnir,
Pisləşir halı, babat xəstələnir.
Tövlədə at yığılıb, süst düşür,
Yazıq heyvan zarıyır, can çəkişir.
Yoxlayır baytar, ata iynə vurur,
Söyləyir fermerə :- tək çarə budur,
Gözləyin bir təhəri sübhə qədər,
İşdi, at sübh ayağa durmasa gər,
Məsləhətdir, onu gülləylə vurun,
Barı, bihudə əzabdan qutarın.
Sübhü təşviş ilə açmış fermer,
Tələsik tövləyə qaçmış fermer,
Görür, at tirtap uzanmış hələ də,
Söyləyir oğluna qəmgin : - a gədə,
Get, tufəngi gətir evdən, a bala,
Atı öldür ki, əzabı azala.
Yanaşır bir qoyun ahəstə ata,
Söyləyir ki bu yazıq, xəstə ata :
- Toplayıb var gücünü, qalx ayağa,
Səni sağlam bilə ta fermer ağa.
Ayağa durmasan indi hərgah,
Öldürərlər səni bunlar, billah.
Özünü birtəhəri cəmləyib at,

Qorxudan durmuş ayağa o saat.
Bunu görcək yiyəsi çox sevinib,
Oğluna heyrət ilə tezçə deyib :
- A bala, mö`cüzədir, mö`cüzə bu,
Xaliqin lütfüdü, vallah, bizə bu.
Tez ol, oğlum, qoyunu kəs qurban,
Dağıdıb qonşulara, et ehsan !
Bu qoyun matü məəttəl qalmış,
Canını dərd ilə azar almış.
Gülüb eşşək : -a qoyun oğlu, qoyun,
Nə çıxardırdın özündən sən oyun ?!
De, haçandandır, olub aqıl sən,
Nəsihət özgələri eylərsən ?!
Burnu kim özgə işə soxsə əgər,
Bədəlin, bax, belə ağır ödəyər.

*****

TƏLƏ

Cəm idilər bir yerə,
Xallı inək, çil fərə.
Bir də ki, erkək qoyun,
Astagəl, ürkək qoyun.
Gəldi bu dəm boz siçan,
Eyləyərək dad-aman.
Söylədi : - qurmuş tələ
Ev yiyəsi məkr ilə.
Güldü qoyunla inək,
Söylədilər : - neyləyək ?!
Bizlərə nə dəxli var ?!
Get, sən elə ahu zar.
Çün sənə qurmuş tələ,
Ev yiyəsi, ay lələ.
Çil fərə təsdiqlədi,
- düz buyururlar - dedi.
İncimə, gəl, aşına,
Çarə qıl öz başına.
Qopdu bu dəm mə'rəkə,
Bəs, tələyə bir yekə
Ə'fi düşübmüş səhər,
Qorxudan olmuş şəkər
Ev yiyəsi, xəstədir,
Az qala, can üstədir,
Çil fərəni kəsdilər,
Şorba bişirtirdilər,
Duydu bunu el-oba,
Gəldi qohum əqraba
Xəstəyə baş çəkməyə,
Süfrə açılısın deyə,
Erkəyi də kəsdilər,
Yağlı kabab çəkдилər.

Get-gəl edən bitmədi,
Təkcə qoyun yetmədi,
Xallı inək birbaşa
Getdi qovurma, aş.
Şaqqalayıb, kəsdilər,
Yağlı qazan asdılar .
Gər tələdən boz siçan,
Çəkmədi ancaq ziyan.

*****

SATİRALAR VƏ HƏCVLƏR

*****

YUXU

Durmuşam sübhə yaxın təngnəfəs,
Yuxuda mən elə dəhşət gördüm,
Sanki, qopmuşdu qiyamət, gördüm.

Qurudu dil-dodağım dəhşətdən,
Gördüm, aləm oyanıb qəflətdən,
Tutub üz nura tərəf zülmətdən,
Oxuyur iblisə lə`nət gördüm.
Necə, bəs, təngnəfəs durmazdım ?!
Yuxuda mən belə dəhşət gördüm !

Gördüm, ah-nalə edir şeytanlar,
Həqqə iman gətirir nadanlar,
Bir zaman haqqı danan insanlar
Eləyir haqqa itaət gördüm.
Necə, bəs, təngnəfəs durmazdım ?!
Yuxuda mən belə dəhşət gördüm !

Biri, gördüm ki, köçüb dövrədən,
Onu dəfn eylədilər Qur`annan,
Molla da qırmadı pul ehsandan,
İman əhlində mərifət gördüm.
Necə, bəs, təngnəfəs durmazdım ?!
Yuxuda mən belə dəhşət gördüm !

Gördüm, hərdən keçirəm bir yerdən,
Qurtarıb cümlə cahən dərd-sərdən,
Tək nigarandır hamı məhşərdən,
Hara getdimsə, ibadət gördüm.
Necə, bəs, təngnəfəs durmazdım ?!
Yuxuda mən belə dəhşət gördüm !

Hələ yatmaqda idim ki gecə mən,
Yuxu gördüm, kişi, şou-biznesdən,
Ədəb-ərkanə deyirlər əhsən,
Çılpaq insanlara nifrət gördüm.
Necə, bəs, təngnəfəs durmazdım ?!
Yuxuda mən belə dəhşət gördüm !

Xəstə pul xərcləməyir çarə üçün,
Həkim imdad eləyir yarə üçün,

Getməyir qızlar ərə parə üçün,
Təmiz eşq, ülvi məhəbbət gördüm.
Necə, bəs, tənənfəs durmazdım ?!
Yuxuda mən belə dəhşət gördüm !

Görməyənlər yuxumu görsünlər,
Bəlkə, onda utanıb, ölsünlər,
JEK-ə getdim, arayış versinlər,
Rəis almır daha rüşvət gördüm.
Necə, bəs, tənənfəs durmazdım ?!
Yuxuda mən belə dəhşət gördüm !

*****

BİZƏ NƏ ?!

Əli haqlı, Vəli haqsız, əşi, boş ver, bizə nə ?!
Dur uzaq, et tamaşa, ay kişi, boş ver, bizə nə ?!

“Haqq !”, “ Ədalət !” çığırıb, yorma özün, faydası yox,
Adət etmə belə pis vərdişi, boş ver, bizə nə ?!

Bu tərəqqi, ya tənəzzüldümü, avropalaşıb,
Dişi erkəy olub, erkəy dişi ?! Boş ver ! bizə nə ?!

Qonşu əppəysiz ölüb, kimsəsi yox, basdırırsın,
Həftədir, iyənib artıq nəşi, boş ver ! Bizə nə ?!

Vardır alim, ölür acliqdan, onun ağzında,
Salamat cəmisi yox bir dişi, boş ver ! Bizə nə ?!

Şəhərə başçı gəlib tazə, gedək, bir baş əyək,
Nəçidir, ya kim olub keçmiş, boş ver ! Bizə nə ?!

Gic edibdir əcəl Elşadı, yazır hər kəsdən,
Yetimin qatmağa baş yox işi, boş ver ! Bizə nə ?!

*****

DƏYİŞİBDİR

Yatma, a kişi, çün daha dövran dəyişibdir,
Sən gördüyün ol Azərbaycan dəyişibdir.

Əsgər apararlar səni, ol gözdə-qulaqda,
Gizlən, bacarırsan nə qədər, tində-bucaqda,
Axmaqdı, “vətən !” söylədi, kim getdi qabaqda,
Bayquş ulayır indi Laçında, Qarabağda,
Əvvəllər idi cənnəti-rizvan, dəyişibdir.

Gəl, sən də qoşul, bizlər ilə ömr elə cəmdə,
Keyf eyləginən, gəzməginən dərdə və qəmdə,
Əşsi, qoruyan ismət, abır kimdi bu dəmdə,
Qızlar dəyişib, oğlan olubdur, kişi, həm də,
Qız cildinə girmiş neçə oğlan dəyişibdir.

Məğlub çıxacaq Xaqan Ədalət savaşıdan !
Vursun, nəyə lazım, hər ötən şillə başından ?!
İşlən başıvı, qalma geri dost-tanışından,
Bəlkə, verə ən`am sənə puldan, ya maşından,
Yaz, tərif elə rəhbəri, dastan dəyişibdir.

Yatma, a kişi, çün daha dövrən dəyişibdir,
Sən gördüyün ol Azəribaycan dəyişibdir.

*****

HƏKİMİN BƏRƏƏTİ

Baş həkim gəldiyi gündən elə bir tas qoydu,
Almayım xəstələrimdən, axı, rüşvət, nə edim ?!

Baş həkim qoydu zakon, ki bu qədər gəlməlidir,
Dedi : – Kim işləyəcək, hörmətimi etməlidir,
“Rüşvət alma !” deyən insan, dediyin gülməlidir,
Etməyim mənə ona, həddim nədi, hörmət, nə edim ?!
Almayım xəstələrimdən, axı, rüşvət, nə edim ?!

Kaş, düşəydi başıma tibbə gələn gün bir daş,
Həkim olmaqdan isə, al-ver edəydim, ey kaş,
İşləyəm bircə mənəm ailədə, ay qardaş,
Geymək istər, yemək istər, axı, külfət, nə edim ?!
Almayım xəstələrimdən, axı, rüşvət, nə edim ?!

“Rüşvətə yox!” nə gözəl sözdü, kişi, söhbətə bax,
Bir güzar eylə bazar, ya dükana, qiymətə bax,
Bir də gəl biz tərəfə, yeddi nəfər külfətə bax,
Uşağım, bəs yiməsin meyvə, təzə ət, nə edim ?!
Almayım xəstələrimdən, axı, rüşvət, nə edim ?!

Bu yaxınlarda atam tərək eləyib dünyanı,
Səncə, molla oxuyar yüz manata Qur`anı ?!
Həkiməm, mən ananassız verəməm ehsanı !
Nə diyər şə`nimə bu el-oba, millət, nə edim ?!
Almayım xəstələrimdən, axı, rüşvət, nə edim ?!

Oxusun kimsə mənə lə`nəti, mən neyniyirəm ?!
Kişiyəmsə, götürəm minnəti, mən neyniyirəm ?!
Tox ola qarnım əgər, rüşvəti mən neyniyirəm ?!
Az məvacib ödəyirsə mənə dövlət, nə edim ?!
Almayım xəstələrimdən, axı, rüşvət, nə edim ?!

*****

MƏNƏ NƏ ?!

Batabatdır, qırılır Azəribaycan, mənə nə ?!
Kimdəsə yoxdu çörək almağa imkan, mənə nə ?!

Öl, əgər yoxdu pulun, yum gözüvü dövrəyə, get !
Nə verərlər sənə, lap, eylə qiyam, meydana get ?!
Boyasın orda polis üz-gözüvü al-qana, get !
Ona qalsa, bu saat istənilən ünvana get,
Ac yatır, ac oyanır, körpə verir can, mənə nə ?!
Batabatdır, qırılır Azəribaycan, mənə nə ?!

Az məni dəng eləyib, kabnetimə “naqlı” soxul,
Kimsə verdi vətən uğrunda fəda bir cüt oğul,
Tanrının gər qəzəbindən, a balam, qorxmadı qul,
Şəhidin dəfni üçün kimsə tələb eylədi pul,
Lap, özəlləşmiş, əşi, Fəxri Xiyaban, mənə nə ?!
Batabatdır, qırılır Azəribaycan, mənə nə ?!

Talayan milləti gündən-günə artır, nə edim ?!
Millətin zilləti gündən-günə artır, nə edim ?!
Zillətin dəhşəti gündən-günə artır, nə edim ?!
Ərzağın qiyməti gündən-günə artır, nə edim ?!
Milli Məclis belə vermiş, kişi, fərman, mənə nə ?!
Batabatdır, qırılır Azərbaycan, mənə nə ?!

Kim ədavət eləmişsə, uduzub, dövlət ilə,
Beş manat pul qazanırsan zor ilə, zəhmət ilə,
Dinc olar baş-qulağın, sürsən ömür qəflət ilə,
Var cinayət törədən, rüşvət ilə, hörmət ilə
Sürür azadə həyat, həm də firavan, mənə nə ?!
Batabatdır, qırılır Azərbaycan, mənə nə ?

*****

MOLLA ƏMİ

Zor olar, keçsən axund məscidə gər,
Qutu qoy, nəzr eləyən var o qədər,
Yığılan pul hələlik bəs eləyər,
Nə şəriət, nə Quran, molla əmi ?!

Şam`adək tab eləmir mə`dən əgər,
İkradan bol nuş elə sübh səhər,
İftarın vaxtı keçir, süfrəni sər,
Nə iqamə, nə azan, molla əmi ?!
Nə şəriət, nə Quran, molla əmi ?!

Aha, səs salma, ölən var, deyəsən,
Gedəsən, yağlı plovdan yeyəsən,
Sən yetim fikri nə cür cəmləyəsən ?!
Buğlanır yağlı qazan, molla əmi ?!
Nə şəriət, nə Quran, molla əmi ?!

Düz olan düzdə qalıbdır, ay ağa,
Bəxt açıb, cadu elə, get qabağa,
Fars dilində yaz anekdot varağa,
Əşi, kimdir baş açan, molla əmi ?!
Nə şəriət, nə Quran, molla əmi ?!

Elə yatmış ki, çətin, xəlq oyana,
Dəli derlər ayılıb, səs salana,
Kim gəlibdir o tərəfdən bu yana ?!
Nə sual-sorğu, mizan, molla əmi ?!
Nə şəriət, nə Quran, molla əmi ?!

*****

ƏSGƏR BALA

Xidmət elə məğrur, igid, ər bala,
Tanrı kömək olsun, ay əsgər bala !

Baxma ki, nazir balası kefdədi,
Hər itə layiqdimi səngər, bala ?!

Varmı dedafşına sizin rotada,
Şilləvuranlar, yekəpər, nərbala ?!

Girləginən birtəhər öz başıvı,
Yoxdu sənə bir dənə qəhmər, bala.

Kefli komandir səni hər gün döyür ?
Pul dilənirmi yenə əntər, bala ?!

“Çast”da əgər yoxlama-zad olsa, de
Şablon olan sözləri əzbər, bala.

Gər ki, soram halıvı qardaşyana,
Eylə giley, ay sinədəftər bala.

Alsa komandir dəxi yağ payıvı,
İt aparın olsun, əşi, ver, bala .

Əksəri sən tək eləyir xidməti,
Qışda donur, yayda tökür tər, bala.

*****

YALANÇI MƏDDAHLARA

Mədh elə, könlün diləyir, hər kimi,
Mə`muru, ya rüşvət alan hakimi,
Batili haq, haqqı da batil kimi,
Çox sağ ol, əntiqə yazırsan, “qədəş” .

Yoxdur icazə, yolumuz bağlanıb,
Düz danışan varsa, dili dağlanıb,
Biclik edib, dövlətə yaltağlanıb,
Sən qonarar-zad da alırsan, “qədəş” .

Sən ki, müsəlman idin, olmaz belə !
Hansı kitabda yazılıbdır elə ?!
Allahı yaddan çıxarıb, heykəlkə
Tə`zim edirsən, utanırsan, “qədəş” ?!

Vardı sənə dəstək olan çox adam,
Sən kimi yaltaq, ikiüzlü, avam,
Qorxmayaraq Tanrıdan, azdın tamam,
Bəndəçilik daşın atırsan, “qədəş” .

Gəl, verim, istərsən əgər, məsləhət,
Düz yola dön, eyləmişən bir qələt,
Yaltaq olanlar nə balıqdır, nə ət,
Bəs, özüvü sən nə sanırsan, “qədəş” ?!

*****

MƏZHƏKƏ

Hər anımız səksəkə,
Məzhəkədir, məzhəkə.

Bir sürü azmış harın,
Oğradı xalqın varın,
İndi vətəndaşların
Dərdi özündən yekə.
Məzhəkədir, məzhəkə

Var biri, Mürvət adı,
Dil farağat qoymadı,
Gəldi, polis damladı,
Hündür, uzunboy, əkə.

Məzhəkədir, məzhəkə

İtdi həya-arımız,
Rəhm elə, ey Tarımız !
Var elə dindarımız,
İslama vurmuş ləkə.
Məzhəkədir, məzhəkə

Qoy buna, istər, nə ad,
Açdı xoruz qol-qanad,
Mavilər etsin parad,
Var belə bir təhlükə,
Məzhəkədir, məzhəkə

Zalıma qədd əymədim,
Haqsıza haq vermədim,
Bir dəfə düz söz dedim,
Düşdü şuluq, mə`rəkə,
Məzhəkədir, məzhəkə

Batilə haqq söyləyən,
Zalımı mədh eyləyən,
İblisə öndər diyən
Etməz həya bir tikə,
Məzhəkədir, məzhəkə.

Sözlərin, Elşad, əbəs,
Bəsdi, dayan, al nəfəs,
Bülbül üçün dar qəfəs,
At yaranıb yük çəkə.

Hər anımız səksəkə,
Məzhəkədir, məzhəkə

*****

QONŞULAR

Qonşum, o yazıq Barat,
Almasa da pul babat,
İşləyir on beş saat,
Göz bərəlidir, dil çıxır.

Var biri də, Zülfüqar,
Bir işi İcrada var,
Söz verilir “həll olar”,
Ay dolanır, il çıxır.

Var Əlinin dərd-səri :
Xırda qızı Gülpəri,
Yoxdu qələm-dəftəri,
Üç günə tə`til çıxır.

Molla Hacı Şahsuvar,
Pivə satır aşikar,
Həccə gedən xeyli var,
Tək-tükü kamil çıxır.

İntiqam al-verçidir,
Qonşuları incidir,
Pambıq ilə baş kəsir,
Süd alıram, lil çıxır.

Korladılar hər şeyi,
....Kolbasa at cəmdəyi,
Alma zavod əppəyi,
Parçala, məftil çıxır.

Bəybala dövlətlidir,
Hamı ona baş əyir,
Gül əkirəm, ot bitir,
Hər nə əkir, gül çıxır.

Şərh edirəm ölkəni,
Anlayar hər kəs məni,
Yoxsula vur şilləni,
Pullu olan fil çıxır.

*****

AVROPASAYAQ

Kimi pis-pis danışar,
Gözü sonra alıyar,
Sənə ancaq yaraşar,
Nə mərifət- qanacaq ?!
Geyin avropasayaq.

Nə gözəl şortikdir !
Bundan hər rəng tikdir !
Gül üzün göyçəkdir !
Hələ qoy modnu papaq !
Geyin avropasayaq.

Sənə xoşdursa, əşi,
Kiminin var nə işi ?!
Belə dəbdır, a kişi,
Görünə tüklü ayaq,
Geyin avropasayaq.

Yeri tirpaş, moddur,
Tatuaj qaş moddur,
Axı, qardaş, moddur
Silikon, enli dodaq.
Geyin avropasayaq.

İnkişafdır bu belə,
Manikür dırnaq elə,
Kim səni salsa ələ,
Sən ona asma qulaq,
Geyin avropasayaq.

Edib əş`ar icad,
Guya, olmuş bir zad,
Geri qalmış Elşad,
Ona baş qoşma, qoçaq,
Geyin avropasayaq

*****

QORXDUM, AY ALLAH...

Normal adam idi bu axmaq Qara,
Getdi, qoşuldu şələsaqqallara,
Dün gecə gördüm, yox idi bir ara,

Qorxdum, ay Allah, Lap, ödüml partladı !

Ağlınl başdan aparıb din bunun,
Dönməyi, müşkül, ola mümkün bunun,
Hürkər, əgər görsə üzün cin bunun,
Sanki, dünən öldü, bu gün xortladı.
Qorxdum, ay Allah, Lap, ödüml partladı !

Qurdalasan tarixi gər, bunların
Dində tapammazsan, atam, oxşarın,
Kəsdi, gödəltədi balağın şalvarın,
Saqqal uzatdı, bığını artladı.
Qorxdum, ay Allah, Lap, ödüml partladı !

Əl götürüb fitnəvü şərdən, əxi,
Xaliqi sal yadıva hərdən, əxi,
Dini bu cür salma nəzərdən, əxi,
Söylədim, hirsələndi, durub, mırtladı.
Qorxdum, ay Allah, Lap, ödüml partladı !

*****

YƏHUDİ SİYASƏTİ

Yıxmağın İslamı deyil, heç, çətin,
Sal araya sünni-şiə söhbətin,
Bir-birinin, qoy, didə millət ətin,
Çünki müsəlman hamı çaş-başdılar.

Böylə olubdur neçə yüz il bəri,
Çap elə bir saxta Quran təfsiri,
Təhqir elə Allahı, Peyğəmbəri,
Qanmayacaqdır bu başı daşlılar.

Üzdə müsəlman elədik casusu,
Sahibi-iman elədik casusu,
Müctəhid e`lan elədik casusu,
Fətva da verdik, hamısı çaşdılar.

Bə`zisi “ Ya Məhdi !” deyib, qışqırar,
Az bir adam üstümüzə qaldırar,
Olma narahat ki, həmindir bular,
Hüccətini yolda qoyub, qaçdılar.

*****

POLİS

Bəlkə də, kimlər üçünsə dəliyəm,
Haqqı car etməyə öyrəncəliyəm,
Vay o gündən ki, duram, haqqı deyəm,
Məni Allah polisimdən qorusun !

Var olan hər kəsənin vərđişi var,
Hərənin bir peşəsi, bir işi var,
Ölkədə şilləvuran çox kişi var,
Bu polis var, məni kimdən qorusun ?!
Məni Allah polisimdən qorusun !

Tarırdan üz çevirib alim də,
Yox ədalətdən əsər hakimdə,
Həkimə yoxdu inam heç kimdə,
Mə`murumdan və həkimdən qorusun,
Həm də Allah polisimdən qorusun !

Vay o gündən, azacıq məhşur olam,
Örtə nəfsim gözümlü, mə`ğrur olam,
Dəyişə dövrü zaman, mə`mur olam,
Onda Allahım özümdən qorusun,
Hələ ancaq polisimdən qorusun !

*****

AY HƏCİ

Yaxşı reklam idi bu Həcci ziyarət, ay Həci,
İndi hörmətlə çəkir adıvı millət, Ay Həci.

Keyf elə, ömr qısa, dərd kalan, can suludur,
Sonra qalmaz bu kefə cismdə taqət, ay Həci.

Heç, ərinmə, heç, utanma, əşi, keç, başda otur,
Harda olsa mey olan şanlı ziyafət, ay Həci.

Al, həci pıvəsin iç, bir həci nazəndə ilə,
Sübhedək keyf elə, qur məclisi-işrət, ay Həci.

Tövbə eylərsən, hələ vaxtıva var, azdı yaşın,
Nə şəriət, nə ibadət, nə itaət, ay Həci ?!

“SMS”-dən döşə, verlişdə manıs cırsın özün,
“Sənə alqış ! Sənə Urra ! Sənə rəğbət, ay Həci ! “

Bizə hərdən ilişir, zəhlə tökür, vermə fikir,
Kimdi Xaqan, ona kimsə edə diqqət, ay Həci ?!

*****

QULP

Biz beləyik, hər işə qulp özümüz qoymuşuq,
Bizdə dönüb vərdisə, qulp özümüz qoymuşuq.

Kim bizə əmma qoyub, kim bizə xor baxdısa,
Də`vət edib verlişə, qulp özümüz qoymuşuq.

Yoxdu bir iş, baş qataq, boş-bekar insanlarıq,
Olsa da hər cür peşə, qulp özümüz qoymuşuq.

Hərdən olub, tərsinə çərxi-fələk fırlanıb,
Biz belə bir gərdişə qulp özümüz qoymuşuq.

Dövrü-müasir gəlib, dəblə ayaqlaşmışıq,
Köhnəliyə, keçmişə qulp özümüz qoymuşuq.

Xaqan, işin var, demək,
Yatdı, oyatmaq gərək
Bu vətən övladını,

Şe`rimizin adını,
Tarixə, bəlkəm, düşə,
Qulp özümüz qoymuşuq.

*****

DANLAQ

Ata :

- Qurdu plan, iş çevirib bir para,
Əhmədin oğlu qazanır bol para,
Bax mənim oğlum yaramaz Muxtara,
Yaxşı, gedib, qum daşayıb, daş ata !

Oğul :

- İstədin, al-ver edim, ərzağ satım,
Nisyə, gedim, mal götürüm, nağ satım,
Makler olum ya da ki, ev, bağ satım,
Gəlmir əlimdən, nə edim, ay ata .

Ata :

- Yaxşı, oğul, var, axı, iste`dadın,
Həm sevilir bir para şe`rin-zadın,
Mədh elə nazirləri, çıxsın adın,
Hər kəs ayıqdır, niyə oğlum yata ?!

Oğul :

- Şair odur ki, əməli, sözləri
Doğru ola, haqdan ola izləri,
Əyrini əyri yazsa, düz düzləri,
Ölsə də, bir, ruhuna rəhmət çata.

Ata :

- Şad eləyən düşməni, fərsiz oğul,
Olmaz idin, kaş, səni, fərsiz oğul,
Çərlədəcəksən məni, fərsiz oğul,
Qan-xatasan, qan-xatasan, qan-xata !

*****

DİLLƏNMƏ ! DANIŞMA !

Haqqın tələb etmə, lələ, dillənmə, danışma !
Etsən, nə keçər ki ələ ?! Dillənmə, danışma !

Yox faydası, haq davası etmək nahaq işdir,
Haq kəlmə gətirmə dilə, dillənmə, danışma !

Onsuz da problem səni ağışuna almış,
Açma təzə bir məs'ələ, dillənmə, danışma !

Dəsmal dolama ağrımıyan başıya, qardaş,
Salma özünü cəncələ, dillənmə, danışma !

Xaliq kimi qul xəlq eləyibdir, kimi quldar,
Xəlq oldun əgər ki kölə, dillənmə, danışma !

Yer var, keçəsən dik, elə yer var, "ikiqat" keç,
Söz dinlə, dirəşmə, hələ dillənmə, danışma !

Dövlət deyilən tövlədə əmlək quzusan sən,
Durmuş qabağında kələ, dillənmə, danışma !

Baş qoşma bu mitinqə, şüarə, qaxıl evdə,
Lal ol və dönüb heykələ, dillənmə, danışma !

Oğlun şəhid olsa, onu dəfn etmək üçün sən
Düşsən nə qədər get-gələ, dillənmə, danışma !

Bir kəlməyə on il düşür iş, badə gedərsən,
Xaqan, sənə qurban, belə dillənmə, danışma !

*****

LAL OLUM ?!

Mən nə qədər dinməz olum, lal olum ?!
Bivec olum, hər şeyə bihal olum ?!

Dar düşünən, həm gədə axmaqların
mən nəzərində niyə abdal olum ?!

Rəhmdil olmaq iş açır başıma !
Zalım olum, hökmdü dəccal olum ?!

İstəmirəm, bəsdə, yerimdən sayım !
Hamı qabaq düşsə də mən dal olum ?!

Pisdi məgər nə rə çəkəm şir kimi ?!
Neyçün, axı, mən üfudək mal olum ?!

Əql tərəqqi eləyən vəqtdir,
Seçməyim ağdan qaranı, kal olum ?!

Şərlənir, hər kim edir haqqın tələb,
Xaqan, özüm də, gərək, ehmal olum !

*****

QANSAN, Ə !

Hey, dirəşirsən ! Nə cür insansan, ə ?!
Sən necə bəndə, nə müsəlmansan, ə ?!

Hər nə desəm, söz sənə etməz əsər !
Danlamağın xeyri nə ?! Nadansan, ə !

Bəsdə daha, eldə qohum-əqraba
Oldu xəcil, hamıya nöqsansan, ə !

Yoldan edən həm başıboş tifiimi
Cin kimi şeysən, ya da şeytansan, ə !

Söyləmişən ki, bulayan quyruğun
Tülkülərik, bircə sən aslansan, ə ?!

Soxma gözə qanun, hədis, ayəti !

Elmlisən, aqili-dövransən, ə ?!

Qorxur adam verməyə, həтта, salam,
Fərsiz adamsən, baş-ayaq qansən, ə !

*****

GENDER-BƏRABƏRLİK

Ər :
- Hökmdür, arvad ərə xidmət edə,
Tanrı verən hökmə riayət edə !

Arvad :
- Mən əgər həmdəm sənə, cananəyəm,
Hansı zamandır, köləyəm, ya nəyəm ?!

Ər :
- Tanrı buyurmuş, köləlik-zad deyil,
Haqqına arvad ərin hörmət edə !

Arvad :
- Hər kəsin indi, kişi, söz haqqı var,
Gözləmə, qəddim sənə hər an əyəm !

Ər :
- Mən ki, Xudanın kitabından dedim,
Düz söz odur, haqqa dəlalət edə !

Arvad :
-Mən də, kişi, çox oxudum Darvini,
Elmliyəm, aqilü fərzanəyəm !

Ər :
Ailədə hakim olar bir nəfər,
Digəri, vacibdir, itaət edə !

Arvad :
-Evdə dədəm etmədi tənbeh məni,
Ərköyünəm, indi də mərdanəyəm !

Ər :
- Hövsələdən sən çıxarıb fağırını,
Vadar edərsən ki, cinayət edə !

Bir sözə on beş verir arvad cavab,
Arvad olan kəs də kifayət edə !

Ay belə külfət, sənin,
Zatıva lə`nət sənin !

*****

MƏRDÜMƏZAR

Səni, ay mərdüməzar, mərdüməzar !
Nə olub, indi nə var, mərdüməzar ?!

Tikmisən hiylə ilə torba mənə !
varmı bir tazə şikar, mərdüməzar ?!

Hansı bir xanəyə dəysə qədəmin,
Ora viranə qalar, mərdüməzar !

Mehriban görsən iki həmsöhbət,
Vur ara, durma bekar, mərdüməzar !

Elə ki, gördün, ara sakitdir,
“Lo” salıb, eylə bazar, mərdüməzar !

Düz yerin əyri edərsən şumunu
Ki, bitər əyri xiyar, mərdüməzar !

Sən ki, saldın bu qəmə, dərdə məni,
Olasan dərdə düçar, mərdüməzar !

Ay içirdim öz əlimnən dərman,
Canıvı alsın azar, mərdüməzar !

*****

NAXIRIN PAXIRI

Ey qələm əhli, yığılın dövrəmə,
Bir-iki kəsdən edəcəm söhbəti.
Batini iblisdir, əməl fitnədir,
Zahirən almışsa mələk surəti .

Mir Qulamın nurlu üzü ləmpədir,
Hər söyüşün, dinsə, biri bir qəpik,
Nə`şə çəkir, bəzləyir edir, ay bunun,
Cəddinə qurban, özünə bir təpik !

Yaxşı yazar olsa da Müxbir Qəni,
Guya, rəiyyət qəmini şərh edir,
Dərdivi, yoxdursa pulun, dinləməz,
Maskalanıb tülkü, riyə əhlidir !

Kəblə Nisə Həccə gedəndən qabaq,
Başladı “ paddelka” araq satmağa,
Getdi, gəlib, falşılıq eylər daha,
Bəxtin açır, “kəf gəlir” hər axmağa .

Canlıların cümləsi şildir ! – demə,
Bir dana kor qoysa bütün naxırı,
Hamıya şamil ola, düzgün deyil,
Bir nəfərin səhv əməli, paxırı !

*****

BİZİM ƏTRAFDADI

Əcnəbi eldə yaşayan aşına,
Biz tərəfə gəlmə, dönüm başına,
Yadlar hələ bir yana, qardaşına
Torba tikənlər bizim ətrafdadı.

Gübrəsi əvvəldən olubdur peyin,
Millət, odur ki, qurudubdur beyin,
Dişlərini aşkar ölən eşşəyin,
Gizli sökənlər bizim ətrafdadı .

Yaxşı söz oldur ki, ola tə`siri,
Qanmazın, ən az, qana yüzdən biri,
Haqqa tərəf, haqqı deyən şairi
Darə çəkənlər bizim ətrafdadı.

Bir bu qədər yazdın, ayıltın kimi ?!
Xeyri bu yatmışlar bir dəydimi ?!
Sübhədən axşama bu Xaqan kimi
Zəhlə təkənlər bizim ətrafdadı !

*****

BİR DOSTUMUN GİLEYİ

Örtməmişəm eybivi az, qardaşım,
Bivec olan, keyfi taraz qardaşım.

Bircə işin də sən əl qulpuna,
Xeyrə-şərə ay yaramaz qardaşım.

Gəzməmişən qisməti, ac qalmısan,
Ay eləyən bəxtinə naz qardaşım.

Ay başı boş vedrə, düşünməz dərin,
“Elmi dəniz”, ağılı dayaz qardaşım.

Danlayana xod gedir, almır vecə,
Hardan alır bir belə qaz qardaşım ?!

Xoşlayıram, peşman edirsən məni,
Hər sözü sambalı qapaz qardaşım.

İnsan ol, insanlara qoş başıvı,
Eyləmişəm nəzrü niyaz, qardaşım !

*****

NEYLƏSİN ?!

Sən mənə, mən də sənə rişxənd edək,
Kor kora kor söyləməsin, neyləsin ?!

Üzdə mələk, batini şeytan olan,
Fitnə-fəsad eyləməsin, neyləsin ?!

Aqıl ağır tərənər, aram dinər,
Cahil-avam səyləməsin, neyləsin ?!

Xəlqə qənim, zətı xarab kəs ki, var,
Düşməni dəstəkləməsin, neyləsin ?!

Əhli-həyanı boğaza yıqsalar,
Ağzını göyçəkləməsin, neyləsin ?!

Dinsə, vururlar, susa Xaqan, ölər,
Qaldı yenə, neyləməsin, neyləsin ?!

*****

BİZ BUYUQ !!!

Dərdimiz hüriyyət olubdur, babam,
Gör, neçə ildən bəri can vermişik !

Yoxdur əməl, hər sözüümüz düzsə də,
Yaxşı çıxıb hündürə, ban vermişik.

Fəhləni işlətmişik eşşək kimi,
Yemliyinə arpa-saman vermişik.

Həzm eləməz yağ yetimin mə`dəsi,
Əppəyi versək də, yavan vermişik.

İçdik Əli, Pirvəlinin qanını,
Andıreyə, Vartana qan vermişik.

Dostumuzun kimsə cibin lütləsə,
Əsl səmədtək ona yan vermişik.

Hər yönün aləm dəyişib xeyrinə,
Biz dəyişib, xəlqə ziyan vermişik.

Qız ərə verdikdə, öyüd-zad nədi ?!
Cər-cehizin, bəsdə, kalan vermişik.

Gözləmə, Xaqan, səni hər kəs sevə,
Haq sözə qiymət nə zaman vermişik ?!

*****

DƏLİ NƏZƏRƏM, BELƏ GƏZƏRƏM !

Hər zamanın öz dəbi var,
Hər dəbə bu millət uyar,
Mindi dəbə indi şüar,
Dəli Nəzərəm, belə gəzərəm.

Qəddi şərəfsizlər əyir,
Zərbəsi də xəlqə dəyir,
Arxalılar indi deyir,
Dəli Nəzərəm, belə gəzərəm.

Xırdafason məs`ələdən,
Düşdü yolum məhkəmədən.
Söylədi hakim mən :- Mən
Dəli Nəzərəm, belə gəzərəm.

Tabə də, lider də deyir,
Hər yetən hər yerdə deyir,
Bir də deyir, bir də deyir,
Dəli Nəzərəm, belə gəzərəm.

Sanma ki, təksən, yazacam,
Qanımlı töksən, yazacam,
Darə də çəksən, yazacam,
Dəli Nəzərəm, belə gəzərəm.

Gül mənə, gər gülməliyəm,
Öldür, əgər ölməliyəm,
Xaqan, özüm də dəliyəm,
Dəli Nəzərəm, belə gəzərəm.

*****

MƏDƏT, YA XUDA !

İşlərimiz yaşdı, mədət, ya Xuda !
Millət əcəb çaşdı, mədət, ya Xuda !

Xeyr elə bu millətin, Allah, sonun,
Çün bu gedişlə sonu yoxdur bunun,
Gahi riya ilə geyib din donun,
Gahi uruslaşdı, mədət, ya Xuda !

Qalmayıb iblisdən, adam var, dala,
Aldanıram xütbəsinə, az qala,
Bir-iki ayə oxuyub Gülbala,
Minbərə dırmaşdı, mədət, ya Xuda !

Söylədi ki Falçı Mələhət* bibi,
Axrımız uçrumdu, görünmür dibi !
Var nə qədər ölkədə söz sahibi,
Əksəri bozbaşdı, mədət, ya Xuda !

Çox yaşamaz şe`rini haqdan yazan,
Rəhmət ola, getdi bu Xaqan cavan,
Gördü ki, zülm ilə dolubdur cahən,
Baş götürüb, qaçdı :- Mədət, ya Xuda !

*Mələhət- məhşur ekstrasens

*****

QİBLƏSİ TƏRS ERMƏNİ

Azdı təməldən yolunu, dönməyir,
Harda olur, fitnə-fəsad eyləyir,
Mən demirəm, cümlə cahən söyləyir :
“Zatı xarab, qibləsi tərs erməni ! “

Satdın özün xəlq olunandan bəri,
Namusuva çıxdı urus müştəri,
Bir bu qədər ki, bizə atdın şəri,
Millətimi boğmasın hirs, erməni ?!

Eylədi çox erməniliklər, yəqin,
Andranik, heyvərə cəddin sənin,
Kəsdi babam da qulağın cəddivin,
Olmadı bunlar sənə dərs, erməni ?!

Ad çıxarıbsan, bunu dünya deyir,
Surətivi kim ki, götür, iyranir,
Harda biri söysə birin, söyləyir :
- Zatı xarab, qibləsi tərs erməni !
Zatı xarab, qibləsi tərs erməni !

*****

NƏSİHƏTİ-FİLANKƏS

Əməl et sözlərimə, gözlərimə nur oğlum,
Yatma bəxtin kimi, qəflətdən ayıl, dur, oğlum,
Fağıra, kimsəsizə zülm eləyib, haqqına gir,
Bir özündən zəif hər harda ola, vur, oğlum.
Dədəvə oxşa, bala,
Məndən, heç, qalma dala.

Yaş ötür, tap özünə sərfəli sən`ət, ay oğul,
Təhsili, elmi atıb, eylə ticarət, ay oğul,
Ucuz al, həm baha sat, bir dənədən beş dənə tut,
Axı, vardır genimizdə bu fərasət, ay oğul.
Dədəvə oxşa, bala,
Məndən, heç, qalma dala.

Pul çox olsa nə qədər, çox olacaq qul-qaravaş,
Sən ayaq qoyduğun hər yerdə qoyar çoxlar baş,
Yığ ipin hər kəsin ətrafda, məqam sahibi ol,
“Zloý” ol, hər kəsə qışqır, ay oğul, dinmə yavaş.
Dədəvə oxşa, bala,
Məndən, heç, qalma dala.

Deyəcəkdir sənə çün bir-iki yaltaq “Qəmlö”,
Hara getdinsə, şuluq sal, bağırır, “lo” sal,” lo”,
Elə ki, bir qolu qüvvətli hünərvər gördün,
Ona quyuq bulayarsan, deyil, oğlum, “padlo”.
Dədəvə oxşa, bala,
Məndən, heç, qalma dala.

Lovğa-lovğa gəzişib, hərzəvi hədyan söylə,
Can deyən olsa, de zəqqum, zəhərə can söylə,
Cəddi Peyğəmbər olan kəslərə et düşmənlik,
Cəddi namə`luma – ay cəddivə qurban ! – söylə.
Dədəvə oxşa, bala,
Məndən, heç, qalma dala.

Düzdür, hərçənd ki, lə`nət diyəcəklər atova,
Üzdə yox, lə`nəti xəlvət diyəcəklər atova,
Sən atondan da əzazil və şərəfsiz olsan,
Bəlkə, bu yolla da rəhmət diyəcəklər atova.

Etmərəm haqqım halal,
Olmasan öylə cığal
Ki, mənim ruhum üçün
Deyə rəhmət bu mahal.
Dədəvə oxşa, bala,
Məndən, heç, qalma dala.

*****

MİN, QADASIN ALDIĞIM !

Mənməliyəm- söylədin- mən bu kvartal sizi,
Mütlət ayıqdır- dedim – etmə ümidvar bizi,
Qulluq edirmiş, demə, sən şərə millət özü,
Çıxdı praqnozların çin, qadasın aldığım.

Sən baş-ayaq sirsən, qanmadığı kimsənin,
Əşsi, nə Allah xofu ?! Vay qəzəbindən səninin !
vay o kəsin halına, kim ki, olar düşmənin,
Neyləyər adəm sənə, cin qadasın aldığım ?!

Haqqa gəlin ! – söyləyir bir-iki axmaq, dəli,
Ram edərik onları, bir yerə çatmaz əli,
Mən sənə sərffəylərəm, sən də mənə sərffəli,
Məndə də vardır sifət min, qadasın aldığım.

Bizdə problem deyil batılə olmaq şərik,
Xeyrimiz olsun, tək, hər kəsi dəstəklərik,
Haq və haram qanmarıq, minməli eşşəklərik,
Dombalıyıq, min bizi, min, qadasın aldığım !

*****

ƏNƏLHƏQ !

Haq mənədədi, Həq mənələdi çün, var yəqinim,
Tə`n eyləyər hər kim mənə, zalımdır, ənəlhəq !

Fətvalarıma şəkk eləmə, et mənə bey`ət,
Tülkü bəy olar, olsa, məsəldir, ara xəlvət,
Aləm qarışıb, məzhəb itərsə, düşə fürsət,
Çırpışdırılan hər şey halalımdır, ənəlhəq !
Tə`n eyləyər hər kim mənə, zalımdır, ənəlhəq !

Bir halda ki, haqqam, geri, zənn etmə, çəkilləm,
Hər bir vəziyyətdən salamat çıxmasam, ölləm,
Zənn eyləsin hər kəs məni, mən hər şeyi billəm,
Haqqımdı və çoxdanki xəyalımdı, ənəlhəq !
Tə`n eyləyər hər kim mənə, zalımdır, ənəlhəq !

*****

İRFANİ

Göz dəyməsin, oğlan, əcəb irfani yazırsan,
Dastanıva qurban, əcəb irfani yazırsan.

Azdır yaşın, hərçənd ki, növrəstə cavansan,
Əhsən sənə, çoxdan əcəb irfani yazırsan.

Meyxanəni, gül- bülbulü keçmişdə yazıblar,
Sən yaz təzə dastan, əcəb irfani yazırsan.

Rəhmətlik İmadəddin “Ənəlhəq” dedi, getdi,
Boş qalmaq meydan, əcəb irfani yazırsan.

Olsaydı müasir sən ilə Sə`di Şirazi,
Yazmazdı “Gülüstan”, əcəb irfani yazırsan.

Əqlim səni dərk etmədə acizdi, nə olsun ?!
Ləzzət verir, ay can, əcəb irfani yazırsan.

Səndən nə gəzir, arif adamsan, quzu kəssin
İrfanıva Xaqan, əcəb irfani yazırsan.

*****

BİRİNCİ QAR SEVİNCİ

Hırslənim YAP-a, bilmirəm,
Ya basım gopa, bilmirəm,
Mərşurut tapa bilmirəm,
Birinci qar, birinci qar !

Söndürdülər işıqlar,
Şaxta kəsir uşaqları,
Qaz, su da gəlməyir, barı,
Nəynən eyliyəcəm nahar,
Birinci qar, birinci qar ?!

Dükənlərdə yoxdu çörək,
Tanrı bizə olsun kömək !
Kəmsavadam, sən de, görək,
Bu cür hökumət harda var,
Birinci qar, birinci qar !?

Çirkli hava, xəstə şəhər,
Mikrob ölər, yağsan əgər,
Yağmağın da dərd gətirər,
Aldı cavan canı azar,
Birinci qar, birinci qar !

Yağmağınla ilk dəfədən
Vətən geyindi ağ kəfən,
Yağmağından qaleydin sən
Mərdüməzar-mərdüməzar,
Birinci qar, birinci qar !

- Xaqan, babat bir şe`r ilə,
Əyər-əksiyyə şərhlə !
Doldu gözü, gəldi dilə
Təqaüdcü bir ixtiyar,
Birinci qar, birinci qar !

*****

“PADRUQA NƏSİHƏTİ”

Ay bacı, yatma, ayıq ol, gör-götür,
Bir mənə bax, ərdə olan gün görür ?!
Get ərə, bir axmağa sərf et ömür ?!
Almağın azadə nəfəs, özgədir !

Ay əri axmaq gədəyə oxşamış !
Başlama dindən, kiri bir, az danış !
Gör, nə geyir qonşu, qohum, ya tanış ?!
Talibin olsun neçə kəs, özgədir !

Hər kəsi öz hüsnüvə cəlb etməsən,
Piy basan əndamını görsətməsən,
“Çuşka” diyərlər sənə, dar geyməsən,
İndi cəmiyyətdə həvəs özgədir !

Başladı Xaqan yenə bir moizə,
Lə`nətə gəlsin, kırımışdı təzə,
Verməyir azan səsi ləzzət bizə,
Vedrə dalından çıxsa səs, özgədir !

*****

İŞVERƏN

Bu nə haldır, bu nə surətdir, a bədbaxt insan ?!
Hürkəcək, görsə əgər cındırını cin, xortdan,
Tök ətəkdən daşı, gəl, tulla halalzedəliyi,
İşləməkdən gecə-gündüz üzülübən, oğlan.
Gəl, həya-arı unut,
Zamanın nəbzini tut.

Nəyə lazımdı, gedib işləyəsen, tər tökəsən ?!
Bəsdi, gördükdə polis, məhkəmə, şivən çəkəsən,
Bir də ki, öyrənəsən torbaçılıq sən`ətini,
Böyük əxlaq nə gərək ?! Bəsdi, bədəndən yekəsən !
Gəl, həya-arı unut,
Zamanın nəbzini tut.

Görsən hər yanda birin düz danışib, haqqı güdən,
De :- Filandır anan, ondan da betər kəsdi dədən.
Kirimə, dil-dil ötüb, məqsədinə ol nail,
Ta ki, axmaq çəkə bir şillə, çıxıb hövsələdən.
Gəl, həya-arı unut,
Zamanın nəbzini tut.

Söy ki, Xaqan kimilər burnuvu hər gün əzələr,
Təki, pul gəlsin, əzilmiş sümüyün də düzələr.
Kişilik dövrü gedib, sözdədir indi ərlik,
Kişilik barədə, bəsdir, eləsən moizələr.
Gəl, həya-arı unut,
Zamanın nəbzini tut.

*****

SAQQAL

Gəlməyin il də deyil, heç, namaza,
Qoymayırsan, a balam, dil boğaza,
Sürün elnən, bürünüb sən palaza,
Dəngəsər etmə bizi, müxtəsəri,
Yoxsa saqqal, sözüvün yox dəyəri.

Elə ki, bir yerə cəm` oldu mahal,
Başlayırsan, bu haramdır, o halal,
Gəl, şuluq salma, cığal oğlu, cığal,
Dəngəsər etmə bizi, müxtəsəri,
Yoxsa saqqal, sözüvün yox dəyəri.

Söz salıb dindən o gün Tacir Həsən,
Makler İkrama münafiq demisən,
Sən fanatiksən, a qardaş, dəlisən,
Dəngəsər etmə bizi, müxtəsəri,
Yoxsa saqqal, sözüvün yox dəyəri.

Hamı cahildi, bir alim sənsən ?!
Fəhləsən də...! A gədə, kimsən sən ?!
Nə bazarkom, nə də hakimsən sən,
Dəngəsər etmə bizi, müxtəsəri,
Yoxsa saqqal, sözüvün yox dəyəri.

Mirzə Xaqani* ilə Seyyid Əli**
Səni yoldan çıxarıb, etdi dəli,

Xaqan, artıq, yaxamızdan çək əli,
Dəngəsər etmə bizi, müxtəsəri,
Yoxsa saqqal, sözüvün yox dəyəri.

*Mirzə Xaqani- Ustad Xaqani Əmini
**Seyyid Əli- Seyyid Məşhədi Əlisa

*****

BİVEC

Dersə də bə`zisi, cahil, avamam,
Bu qələtdir, buna tam arxayınam,
Mən müasir və sivil bir adamam,
Köhnə dəbnən, heç, ayaqlaşmayıram.

Kimsə eşşək əvəzi minsə kimi,
Seyr edib, pozmuram, heç, təmkinimi,
“HAQQ “, “Ədalət !” – çığırıb bə`zi kimi,
Mınmirəm cin atına, coşmayıram.

Sürürəm keyfimi, ta, yetmib əcəl,
Deyiləm çünki bu Xaqan tək əfəl,
O, mənə çəksə hədis, ayə məsəl,
Gülürəm, xəstədi, baş qoşmayıram.

*****

MİRZƏ QULAM

Dost idik, həmdəm idik, baxmayaq, xeyli qabaq,
Bilmirəm, hansı səbəbdən araya düşdü nifaq,
Buna mən hər nə dedim, anladı ancaq baş-ayaq,
Son zamanlar itirib başını, lap, Mirzə Qulam.

Deyirəm, könlün alım, hər dəfə peşmanlıq edir,
Hikkəsin saxlaya bilmir, yenə şeytanlıq edir,
Bu qədər haqqımı danmış, hələ nadanlıq edir,
Bilərəkdənmi qırır qəlb, deyir hərzə Qulam ?!

O qədər sakit idi, yüzdə bir əmlik quzu tək,
Mehrimi saldım ona tez də bir əmlik quzu tək,
Göstərib fağır özün üzdə bir əmlik quzu tək,
Demə, batində olub Mirzə Qulam gürzə Qulam !

*****

ƏCƏB HÖRMƏTLİSƏN

Heyrətə saldın tanıyandan məni,
Yox bu fərasətdə sənə tay yəni,
Az yaşın ilə tanır aləm səni,
Tifləsən, hərgah, əcəb hörmətlisən.

Heç nəyi alma vecə, məhşursan,
Fəxr elə sən, sadəcə, məhşursan,
Dəxli nədir ki, necə məhşursan ?!
Yaxşıldı, vallah, əcəb hörmətlisən.

Eylədiyın hər şeyi sal yadıva,
Çatmasın Allah sənın, heç, dadıva,
Hər tanıyan suka deyir adıva,
Ay bərəkallah, əcəb hörmətli sən !

*****

NƏZİRƏ

Elə ki, nazir keçdin,
Millətin qanın içdin,
Düz yol tuta bilərdin,
İblisin yolun seçdin.

Sən kefindən qalmadın,
Bir an fikrə dalmadın,
Millətin qan qusarkən,
Heç, vecivə almadın.

Xəstədir ata-ana,
Pul tapmıram dərmana,
Fərli bir iş də yoxdur,
Fikirdən gəldim cana.

“Atəşim var, külüm yox,
Bülbül oldum, gülüm yox”
Külfət ölür acından,
20 qəpik pulum yox.

And ola ki Allaha,
Yox ümidim sabaha,
Gər yaşamaq bahadır,
Ölmək ondan da baha.

Od bahasına məzar,
Hələ, kəfən pulu var,
Ehsanatı demirəm,
Sərf eləmir intihar.

Durdum, getdim mitinqə,
Polislər çıxdı rinqə,
Bir “azadlıq!” qışqırdım,
Dubinka tutdu əngə.

Gözümdən od saçanda,
Tutdu təpik qaçanda,
Anam ağı deyirdi
Mən gözümü açanda.

Aləm müsəlman oldu,
Bu millət üryan oldu,
Məktəbli qısa geydi,
Hicab qadağan oldu.

Hələ yatır bu millət,
Xoşqeyrət əksəriyyət,
Yaltaq, azğın tayfaya,
Azdır hələ bu zillət !

*****

DƏDƏMİNDİR !

Şəxsi mülkümdü, xilafət dədəmindir, dədəmin !
Mənə mirasdı, vilayət dədəmindir, dədəmin !

Danaraq haqqımı, üsyan edəsiz, bəlkə, mənə,
Şərqdən qərbə, cənubdan şimala, ölkə mənə,
Hər qarış torpağı daxil, bu böyük bölgə mən
Bir əmanətdir, əmanət, dədəmindir, dədəmin !

Neçə il xəlqi soyub, mülk tikib, var yığdıq,
Zəhmətin, dəxli də yox, kimsə çəkib, var yığdıq,
Biz bu torpaqda əgər zülm əkib, var yığdıq,
Bu xəzinə, bu imarət dədəmindir, dədəmin

Millətin çatsa yavan əppəyə, ay qardaş, əli,
Kəsərəm mən o əli, var belə bir el məsəli,
Eşşəyin canı çıxıb, işləməli, at yeməli,
Hansı haqq, hansı ədalət ?! Dədəmindir, dədəmin !

Millətin qarnı doyuncan, deyiləm razı, yesin,
Çün əgər it qudurarsa, qapacaq öz yiyəsin,
Gərək, hər yerdə ucaldım dədəmin məqbərəsin,
Çünki, Xaqan, bu əyalət dədəmindir, dədəmin !

*****

HÖKUMƏT

Ayıldıq, Sovetlə hər bə girişdik,
Yağışdan çıxaraq, yağmura düşdük,
Milli hökumətin pazına keçdik,
Millətə qələbə çaldı hökumət.

Əcnəbi əl öpüb düşdü qucağa,
Torpağı dığaya verdi sadağa,
Vətən sevgisinə qoydu qadağa,
Öldürdü, taladı, çaldı hökumət.

Büdcəni yedilər, dedim, doydular,
Tükümü yoldular, dərim soydular,
Adını kommunal vergi qoydular,
Qəpik-quruşu da aldı hökumət.

Kim edər özünə yaltaqlıq peşə,
Ruzi təlaşıyla düşməz təşvişə,
Xalqın artistidir mavi,, fahişə,
Gör, bizi nə günə saldı hökumət.

*****

DƏBLİ GÖZƏL

Başına döndüyüm ay gözəl pəri,
Göylərdən düş yerə, adamtək yeri,
Baxma, görün sənə çıxar müştəri,
Biryolluq istəməz, kirayə istər.

Armudu istəkan əndamın vardır,
Az qalır, partlaya, şalvarın dardır,
Bu nə cür namusdur, bu nə cür ardır,
Olub-olmayanın çöldədir əgər ?!
Səni istəyənlər kirayə istər.

İncimə, sözümdə vardır həqiqət,
Xeyrinçün eylədi Xaqan məzəmmət,
Xəlqə verməkdənsə şəhvani ləzzət,
Məhrəm yerlərimi məhrəmə göstər.
Yoxsa, hər kəs səni kirayə istər.

*****

HƏCİ ŞAKİR (SABUN)

Həccə gedəndən bəri Şakir dayı,
Sabun olub, girmədə yoxdur tayı.

Artıb onun hörməti birdən-birə,
Maneə-zad yoxdur Həci Şakirə,
Gündə məharətlə girir bir yerə,
Yaslara molla, toya da sərpayı.

Biznesə də girmiş Həci, yun satır,
Hər cürə ərzaq, neçə sort un satır,
Adına uyğun hələ sabun satır,
Pul qazanır, şotkaya gəlməz sayı.

Mö`min odur ki, ürəyin dağlaya,
Ali-Əbayə bir əza saxlaya,
Görmədim, heç, bəlkə, bir az ağlaya,
Bankrot olsa, bu Məhərrəm ayı.

Girdi, prob eylədi hər bir donu,
Yox, bu qədər girməyin olmaz sonu,
Ay, görüm axır, yerə girsin onu,
Nuş eliyək biz də bir əhsan payı.

*****

DEYİNGƏN ARVAD

Ay kişi, ay başıbatmış qaragün, ay maymaq,
Ay səni molla yusun, ay səni udsun torpaq,
Ay səni boylanasan tezlik ilə mərmərdən !
Nəyim əskikdi mənim Samirədən, Əsmərdən ?!
Məhləyə hər biri hər gün yeni paltarla çıxır,
Yeni tufli, yeni kofta, yeni şalvarla çıxır,
Keçən ay aldığıvı mən, hələ də var, geyirəm,
Girəsən qarə yerə, bir qulaq as, söz deyirəm,
Zibil atdıqda da “Şil Qumru” bəzəksiz çıxmaz,
Hələ “Zərgər Qəşəm”in arvadı “Gombul Gülnaz”,
Soxur hər gün gözümə tazə boyunbağlarını,
Üzüyün, sığaların, evlərini, bağlarını.
Kreditnən Sənəmə ərciyəzi “Passat” alıb,
Kəsdirib burnunu “Qarğa Sona”nın “Çolpa Talıb”,
Bir fərəhnən danışdı yenə də “Pinti Süsən”
Ki, nə cür villa tikir cırtdan əri “Market Həsən”.
Mən həsədnən baxıram hər birinə, xar oluram,

Gecələr ağlayıram, sübhə qədər zar oluram.
Daş mənim başıma bədbaxt elədim öz-özümü,
Kor idim, tutdu məhəbbət o zamanlar gözümlü,
Pullu oğlanları qoydum, lütə saldım meyli,
İndi, hərçənd ki, peşmanlamışam bir xeyli.
Oğlu ölsün Bikanin, sınısın onun qol-qənədi,
Mənə sən fərsizi bildir ləçər ürcəh elədi.
- Ali təhsillidir, ay qız- dedi- həm göyçəkdir,
Ağbəniz, ortaboy oğlandı Kərəm, göyçəkdir.
Kor olaydım, səni, kaş, görməz idim, sevməz idim,
Bu kasıblıqda, bu zillətdə ömür sürməz idim.
Dinc idim səy dədəmin daxmasının küncündə,
Görmədim, ta ki, gələndən ərə xoş bir gün də !.....
Dözmədi, durdu kişi,
Arvadı vurdu kişi,
Ad da oldu, dəlidir.
Adə, lap, gülməlidir,
Axı, yazıq bu kişi
Nə qədər sıxdı diş,
Nə qədər səbr elədi,
“Sübhənəllah !” dedi,
Bəlkə, arvad kiriyə,
Bəlkə, bir ar eliyə,
Yox, atam, susmaz bu,
Ta ki, qan qusmaz bu.

*****

SAMİR VƏ ALLAHVERDİ

Dedi- şair, bizə bir şe`r danış.
“Parazit Samir” ilə, “Padleç Alış”.

Nə deyim bir para qanmazlara mən ?!
Bu ədəb bilməz, utanmazlara mən ?!

Kəmsavad, cahil, avamlardı bular,
Şitdilər, sərsəğ adamlardı bular.

Nə bilirlər ki, nədir şe`r sənət,
Mədəniyyət, mərifət, qabiliyyət ?!

Zəfəran ətri yayıldıqca çaşar,
Belə eşşəklərə qanqal yaraşar.

*****

ŞƏR QƏŞƏM

Fəhlə idi kənddə dədən Bic Qədir,
Hər yola getdi, keçə ta birqədir,
Bilməz idi, ar nədi, vicdan nədir,
Ot kökü üstündə bitər, Şər Qəşəm.

Feyzi baban da belə nadan idi,
Hər əməli fitnə idi, qan idi,
Tünbətün olmuş necə şeytan idi,
İbnəsən ondan da betər, Şər Qəşəm.

Çıxmadı düz kəlmə dilindən sənin,

Yaxşı bir iş gəlməz əlindən sənin,
Ay dad-aman fitnə-felindən sənin,
Vurmusan hər şəxsə xətər, Şər Qəşəm.

Tənbeh üçün xeyli kərəm yanladıq,
Yox, düzələn zad da deyil, anladıq,
Surətinə çox tüpürüb, danladıq,
Bir qızarıb, tökmədi tər Şər Qəşəm.

Bu gədənin yoxdur, atam, axırı,
Saymaq ilə bitməz onun paxırı,
Bir dana qoymazmı zəlil naxırı ?!
Bir mahala təkcə yetər Şər Qəşəm.

*****

YAT, AZƏRBAYCAN.

Varmı arsızlığın bundan qəşəngi ?!
Matəmin bitməmiş, partlat fişəngi.
Yas saxla qıranda yevrey firəngi,
Öz ölün ta qala mat, Azərbaycan .

Erməni talarkən dam və daşını,
Çalarkən Şuşada zəfər marşını,
Qisas-zad düşünmə, hələ başını
Avro oyunlara qat, Azərbaycan.

O böyük diyardan qalmadı bir iz,
Qonşu dövlətlərdə çox ərəzimiz,
Qalandan dığaya iyirmi faiz,
Yerdə qalanı da sat, Azərbaycan.

Birtəhər başını girlə hələlik,
Yaşamçün ən gözəl yoldu köləlik,
Yaltaqlıq yolunu tut birdəfəlik,
Şərəf, hürriyyəti at, Azərbaycan.

İngilis varını soysun, talasın,
Türkiyə torpağı, qoy, parçalasın,
İran layla desin, Rus yırgalasın,
Yuxun şirin olsun, yat, Azərbaycan.

*****

MƏN BELƏYƏM

(ünvanlı)

Hər əməlim olsa da şər,
Kimliyimi bilməz əgər,
Siftə görə zənn eləyər,
Pak adamam, lap, mələyəm,
Sonra görər, dümbələyəm.

Yoxdu mənim dost-tanışım,
Qaynayım, onnan qarışım,
Xoşlayıram, şər danışım,
Əşşi, fırlıdaq, kələyəm,
Neyləməli ?! Dümbələyəm.

Aldadaram, şər deyərəm,

Əlli cürə don geyərəm,
Goplayıram, yelləyəm,
Yel Babayam, mən küləyəm,
Əl çək, atam, dümbələyəm !

Arə vurub, ev yıxaram,
Hər kəsə qarə yaxaram,
Söy məni, mat-mat baxaram,
Boynuyoğun bir kələyəm,
Xoşdu mənə, dümbələyəm !

Ay bala, tərsəm, sənə nə ?!
Hər kimə girsəm, sənə nə ?!
Peysərə versəm, sənə nə ?!
Ay kişi, Xaqan, beləyəm !
Mən beləyəm, dümbələyəm !

*****

HƏR ZADIQ

"Hop" deyərək, xeyli sora, atlarıq,
Ulqumumuz var ikən arvadlarıq,
Düşməninə kirvə deyən zadlarıq,
Biz düzələn zad deyilik.
Dinə gələn zad deyilik.

Əhli-riya, batilə yavər-zadıq,
İbnələrək, fitnələrək, şər-zadıq,
Oğrularıq, əyrilərək, hər zadıq,
Biz düzələn zad deyilik.
Dinə gələn zad deyilik.

Bir-birinə bəsləyərik nifrəti,
Çox sevərik özgəni, yad milləti,
Çəkmərik, əsla da, vətən qeyrəti,
Biz düzələn zad deyilik.
Dinə gələn zad deyilik.

Zülm olunar hər nə qədər ölkədə,
Yastılanıb, biz yatarıq kölgədə,
Qəbrdə qoz bel düzələr, bəlkə də,
Biz düzələn zad deyilik.
Dinə gələn zad deyilik.

Batil əgər oynada at, dinmərik,
Biz durarıq lal, farağat, dinmərik,
Zülmə əyillik ikiqat, dinmərik,
Biz düzələn zad deyilik.
Dinə gələn zad deyilik.

Bir neçəsi danlayıb, hər gün deyir :
- Bəsdi, bizə həcv ilə yazdın şeir,
Bizlərə, Xaqan, bular etməz xeyir,
Biz düzələn zad deyilik,
Dinə gələn zad deyilik.

*****

PARAZİTSƏN, GƏDƏ !

Ağzıvı aç, ə`fi kimi saç zəhər,
Kəlmə də söz söyləmə şirin-şəkər,
İt kimi qap hər kəsi axşam-səhər,
Sən, axı, insan deyil, itsən, gədə !
Sən parazitsən, parazitsən, gədə !

Olmadı bir gün də adam olduğun,
Bədi bu boş, fuflo çənə vurduğun,
Təngə gətirdi məni duzsuzluğun,
Sən ara-bir duz ye ki, şitsən, gədə !
Sən parazitsən, parazitsən, gədə !

Danladı Xaqan səni bir çox kərəm,
Bə`zən isə zərrə fikir vermərəm,
Mən sənin üçün səni tənbehlərəm,
Bir, nəsihət, nolar, eşitsən, gədə ?!
Sən parazitsən, parazitsən, gədə !

*****

ƏMİOĞLU

Gəl, tulla abır-isməti bir yanə, əmioğlu,
Sən gəldin abırsız, axı, dövrənə, əmioğlu.

Axtarma, kefin sorma, tək öz canıvı istə,
Bu dövrdə nə day-day, əmi, ya nə əmioğlu ?!

Gəzmə ədəb-ərkan iləxəlq içrə, nə lazım ?!
Etmə bu qədər meyl ədəb-ərkanə, əmioğlu.

Yox fikrivi dərk etməyə qabil olan idrak,
Onçün deyir hər kəs sənə divanə, əmioğlu.

Çox istədiyindəni səni etdi məzəmmət,
Xaqan necə qalsın sənə biganə, əmioğlu ?!

*****

LAZIM GƏLSƏ

Qarabağdan çıxacaq erməni, "lazım gəlsə",
Həşərat tək əzərik düşməni, "lazım gəlsə".

Hələ torpaqlarımız bizlərə lazımsızdır,
Gələrik qeyrətə bir gün yəni, "lazım gəlsə".

Beş qarış torpaq üçün tökməyə qan heç dəyməz,
Xırda- xırda satarıq ölkəni, "lazım gəlsə".

Yetmiş il pis yaşadığımı urusun qoynunda ?!
Yetmiş il qeyri də minsin məni, "lazım gəlsə".

Sən də Mənsur kimi darə çəkilsən, Xaqan,
Yad elər rəhmət ilə el səni, "lazım gəlsə".

*****

VUR, BALA, VUR !

Biri gördün, yıxılıb, qoyma, dura, vur, bala, vur,
Nə əl atmaq ?! Nə dikəltmək ?! Qolunu çırmala, vur !

Nə bilirsən ki, durub, vurmayaqdır o səni ?!
Əz onu, xurd-xəşil eylə, o ki var, tapdala, vur !

Sonra eylərsən ayırd, hər nə səbəbdən yıxılıb,
Nə qədər yerdədir, hazır, təpiyi dal-dala vur !

Ta olar bəlli, günahı yox imiş, bəs, yetimin,
Üzə sal, öz qələtin üstünə, dil tök, mala vur .

İndi bir dövrü, baş gırləmək üçün, Xaqan,
Etmə haq davası, hərdən mıxa, hərdən nala vur.

*****

XƏLQİ MİNƏRLƏR

«Bir xəlq ara barmaqla sayılsa əgər ərlər,
Yox burda təəccüblü şey, ol xəlqi minərlər.»

Qoymazmı məgər xəlqi yavan əppəyə möhtac,
Gər kəsbi-məqam eyləsə ac gözlü nökərlər ?!

Dırmaşsa əgər minbərə bir bisavad əyyaş,
Arıfləri, alimləri barmağına hərlər.

Hər ləhzə minər milləti, mə`mur seçilərsə
Əxlaqı cılız boynu yoğunlar, yekəpərlər.

Çaqqallar olar hakim əgər, tülkü də cəllad,
Tək-tək çəkilər darə, boyun əyməsə nərlər.

Alçaq çox hünərsizləri dağ başına qoyduq,
Qaldı papaq altında əgər əhli-hünərlər.

Əxlaqdə avropa ilə bəhsə girişdik,
Getdikcə itirdi dəyərin milli dəyərlər.

Xaqan, düzələn vaxtı var hər əyrinin, əlbət,
Zülmət gecədən sonra doğar nurlu səhərlər.

Qeyd- işarə olunmuş ilk beyt Vüqar Rahiyə məxsusdur.

*****

GÜZARAN

Düşdüm ayaqdan, gəlir yaş, elə, yaş üstünə,
Qaldırıban, qoymadım bir daşı daş üstünə.

İldir, uşaqlar yeyir, neynim, inək tək kəpək,

Yatmaq üçün evdə yox köhnə də yorğan-döşək,
Arvad-uşaq xəstədir, borcu desən, bir ətək,
Burda deyərlər, əri arvada vurmuş kötək,
Qapdı, bu yandan, cumub ağ alabaş üstünə.

Şaxta vurub, partladıb xətti, suyun qayğısı,
Qaz, işığa həsrətlik, çırpı-odun qayğısı,
Gahi onun qayğısı, gahi bunun qayğısı,
Körpə böyürkən, hələ, artıq onun qayğısı,
Gəldi təlaş il-bə-il köhnə təlaş üstünə.

Qonşu da pis gündədi, mən qaragündən betər,
Evdə çatışmazları arvadı axşam-səhər
Başına daqqıldadır. neyləyə yazıq Səfər ?!
Sanki, acından yeyir bir-birin arvadla ər,
Getsəm haçan, çıxmışam dava-dalaş üstünə.

Zillətə öyrəmişəm, almıram, artıq, vecə,
Başə vurub hər günü eyni cürə, sadəcə,
Yalvarıram Allaha, tez gələ zülmət gecə,
dün yuxuda görmüşəm mən yenə, arvad necə
Yağla motal şor çəkir isti lavaş üstünə.

*****

KÖLƏLƏR

Gecə-gündüz əl açmaq, yalvarmaq Allahımıza
Ki, xəta zərrə qədər yetməyə padşahımıza.

Biz kimik ki ?! Köləyik, haqqıdı, gər zülm eləsə,
Canımız çıxsax, yenə olmağıq ağ şahımıza.

Bir tikə xəlqə verərsən, qudurar, beş diləyər,
Görməsəydi bunu, göz yummaz idi ahımıza.

Arada biz qudurub, cəhd elədik şahı yıxaq,
Bərəkallah bizə, əhsən bizim iştahımıza.

Nə gərək, naşükür olmaq, yox əgər yağlı tikə,
Yenə min şükr, soğan, əppəyimiz, kahımıza.

Bizi tənqid ilə islah eləməz əhli-qələm,
Bizim Allah özü baş qoşmayırs islahımıza.

Nə özün yor, nə bizi dəng elə, Elşad Xaqan,
Sən bələdsən bizim hürriyyətə ikrahımıza.

*****

SƏBR ELƏ

Dinmə, danışma, yiyəlik et dilə,
Zillətə öyrəş, qadası, səbr elə.

Şahı söyüb, söyləmə çox, ildən il
Bəd gəlir, insaf elə, düzgün deyil,
Yoxdur otuz il, olalı müstəqil,
Xəlq nə yatdı, yuxu görsün hələ ?!

Göz görən hər bir şeyi olmaz demək,
Çox yaşayar, etsə dilin kim gödək,
Sən yenə daşdan çıxarırsan çörək,
Təpmayır ol daşı, adam var, lələ.

Bax Əlimərdan kişinin oğluna,
Çox dedi, sahib çıxır öz haqqına,
Damladılar, qoumadılar hıqqına,
Saldı utanmaz dədəsin cəncələ.

Oğradılar Sarvanı düz məhlədən,
Yoxdu xəbər, ildi, Həsən Kəblədən,
Döndər üzün, dön desələr, Qiblədən,
Çartlama, olma belə kəmhövsələ.

Torba tikib, Elçibəyi pislədik,
Qeyrini, birbaş, Bakıya səslədik,
Bəxtəvər, ağgünlü olaq, istədik,
Düşdük analoqsuz olan əngələ.

Gəl, bu “demoqrat”ları çox yanlama,
“Qurtuluş”, “İse`fa” deyib, banlama,
Görmə, eşitmə, və küt ol, anlama,
Ağlıvı yığ başıva indən belə,
Zillətə öyrəş, qadası, səbr elə.

*****

FƏHLƏLƏR

Aha, salıbdı fəhlələr yenə şuluq, bazar, nədir ?!
Nədir bu qışqırıq-filan, çığır-bağır, nə var, nədir ?!

Töküldü, qaldı iş, bular hələm “obed”-zad istəyir,
Çıxınca canı, işləsin ! “Obed” nədir, nahar nədir ?!

Bular çay içmək istəyir, işə ziyandı fasilə,
Gözəl məsəl də var, deyir, “nökər nədir, bekar nədir ?!”

Bular “vıxadnoy” istəyir, bular da dincələk, deyir,
Müdirmisiz, rəismisiz ?! Bilin bir az da, ar nədir.

Gəlib, icazəistəyib, hərərətim də var, demə,
Nə xəstələnmişəm, filan, balam, dəyib azar nədir ?!

Zavoddu bu, deyil cəmiyyəti-ianə,qardaşım,
Qapımda göz yaşın töküb, edirsən ahu zar, nədir ?!

Müdür odur ki, fəhləsin döyər, söyər, pulun kəsər !
Görülmüş harda, fəhlədə qürur nədir, vüqar nədir ?!

Nədir yığışmış Elşadın beş-on nəfər də başına ?!
Bu e`tiraz-filan nədir, bu səslənən şüar nədir ?!

*****

BALKON UŞAĞI

Arvad :

- Bu yazıq tifli apar gəzməyə nolar, a kişi ?!

Ər :

-Kiri, arvad, uşağın çöldə-bayırda nə işi ?!

Arvad :

- Bir dəyişsin havasın, gün üzü görsün bu da bir,
Ər:
- Odur ey, balkona çıxсын, nəfəs alsın, günə ver.

Arvad :

- A dədəm qurban, hələm körpədi, ordan yıxılar,
Ər :
- Gözün üstündən ayırmazsan əgər, salim olar.

Arvad :

- Bir deyildir, a kişi, park ilə balkon havası,
Ər :
- Tfu, dilbilməz edər indi də gəzmək davası.

Arvad :

- Mən özümçün demirəm ki, kişi, hirsələnə yenə.
Ər :
- Yenə “doxdur” Təzəgül gəldi, fitil qoydu sənə ?!

Arvad :

- Uşağın səhhəti üçündü, nə dersə, a kişi.
Ər :
- Mənim övladımı məndən, de ki, çox istər, əşi !

Arvad :

- Yox, dönüm başıva, qəsdim o deyil, coşma həməən.
Ər :
- Bəs, bayaqdan, nədi, baş-beynimi dəng eyləmişən ?!

Arvad :

- Parka getmirsən, heç olmazsa, həyətdə gəzişin.
Ər :
- Yoxdur, arvad, sənin, öz canın üçün, özgə işin ?!

Arvad :

- Düzünü söylə, nədir səndə bu halət, nə olub ?
Ər :
- Məndə əvvəlcə nə idi, odu xasyət, nə olub ?!

Arvad :

-Yox, Kərəm, səndə nəşə var, bu deyildin sən əzəl.
Ər :
- Düzü, arvad, deyiləm bir o qədər mən də əfəl.

Bilirəm ki, uşağa, hər necə, lazımdı qida,
İnkişafı üçün ol qədri də vacibdir hava.

Leyk, neynim, çıxırıq parka, dükən, ya bazara,
Düşürəm, şahidim Allahdı, sağalmaz azara.

Baxır həsrətlə uşaq “polka” ya, ağzı sulanır,
Atayam, neynim, ay arvad, ürəyim parçalanır.

Yoxdu pul, meyvə alam, ağzına dad gəlsin onun,
Ağlayır, xoşlayıram mən, atası ölsün onun.

Karusellər də ki, od qiymətinə, gəl, mindir,
Kəssin Allah, bu güzəran, yaşayışdır, gündür ?!

Vay o dəmdən, gözünə bir də oyuncaq sataşa,
Küçədən kim keçər, eylər bizə ancaq tamaşa.

Elə qışqırsın, aton Gülbala gordan dursun,
Mən yetim neyləyim, mənə Allah vursun !

Yoxsa, mən də atayam, istəmərəmmi əl-ələ
Gəzişəm çöldə-bayırda, kef edəm tiflim ilə ?!

*****

MİRAS

Tacir olmuşdu babam Dünyamalı, min rəhmət,
Qaldı, öldükdə, atam Varisə xeylax sərvət.

O da qaz vurdu-qazan dolduraraq, çox tutub iş,
Atadan qalmış ona sərvəti artmış birə-beş.

Günü-gündən necə artırdısa var-dövlətimiz,
Çoxalardı el içində, eləcə, hörmətimiz.

Daşı daş üstə, bacarmaz,qoya, oğlum, hər oğul,
Ata qurban, atama olmamışam bifer oğul.

Öldü rəhmətlik atam, köçdü, oğul, dünyadan,
Fani, beş günlük olan, saxta, nağıl dünyadan.

Sınmadım, səbr elədim, bağrıma bir daş sıxdım,
Atam əmlakına mən əql ilə sahib çıxdım.

Nəslimin şə`ninə hər dəm daha şöhrət qatdım,
Atadan qalmış olan sərvətə sərvət qatdım.

Atamın ruhuna, əhd eylədim, hörmət qoydum,
Bir ömür çəkdiyi zəhmətlərə qiymət qoydum.

Qəpiyin qədrini bildim, bala, insaf elədim,
Gözümü tutsun, əgər boş yerə israf elədim.

Amma, gör, neylədi fərsiz adam, o cahil əmin,
Babavın son beşik, istəklisi Hac Fazil əmin.

Gündə beş yol əyilər-qalxar,üzü Qibləyədi,
O zamanlar hələ o Hacı deyil, Kəblə idi.

O qədər pay ona ki, çatdı ata mülkündən,
Bilmədi qədrini, talan elədi gün-gündən.

Ata mirasını boş şeylərə sərf etdi tamam,
Bu başı boş, yaramaz, maymaq adam, cahil, avam.

Bir ətək pul tökərək, zəvvar olub, əvvəlcə,
Yamayım mən keçə yox ağına, getdi Həccə.

Qayıdıb sonra da, etdirdi o, məscid inşa,
Bir deyil, bir neçəsin, vardı deyənlər, həтта.

Saxlayır, sonra da duydum, nə qədər ailəni,
Götürüb öhdəyə, eylərmiş himayə, o, yəni.

Kim gedərsə, qapısından geri boş dönməzdi,
Ehtiyac sahibinin heç biri boş dönməzdi.

Danlayırdım ki: - Adam bir belə də mağmın olar ?!
“Xəlqə əl tutmaq Əlidən qalıb” eylərdi şüar.

Mən bilən, ən azı, üç-dördünə də ev aldı,
“Xuruşovka” üç otaqda özü bifər qaldı.

Bir tərəfdən də ki, həm elmü kitabdab öteri,
Təşnə idi o qədər, sanki, yanırdı, cigəri.

Harda görsəydi kitab, tezcə, alardı, külbaş,
Fərqi yoxdur, təzə olsun, ya da köhnə, nimdaş.

Son zamanlar gözü görmürdü day əvvəlki kimi,
Oxumaqla çıxıxa ağ günlərə, gördün, de, kimi ?!

Hər kimin, görsə idi, azca var elmə həvəsi,
Burxıb pul, o, oxutdurmali idi o kəsi.

Bax, bu minval ilə pis günlərə qoydu özünü,
Bir kərəm dinləmədi qardaşının haq sözünü.

O qədər mal ilə mülkü necə zay etmək olar ?!
Doldurub hər yetənin ovcunu, pay etmək olar ?!

Hər kəsə qarşı olub kövrək, özündən başqa,
Hər kəsə ağladı gün, bir tək özündən başqa.

Səni yordum, bilirəm, bir belə əng etdim, oğul,
Sanma, bihudə səhərdən səni dəng etdim, oğul.

Gedəcəm, gün gələcək, hamı kimi, qəbr evinə,
Leyk, sən öylə ömür sür, baxa, ruhum sevinə.

Olma mağmın sən əmin tək, atava oxşa, bala,
Topla var-dövləti ömrün boyu, şən nin ucala.

Sənə, sərvət ki nəsilliklə yetib, zay eləmə,
Hər qapında büzüşüb, zar olana pay eləmə.

Nə qohum-əqraba, dost-aşına, boş ver, getsin,
İşi düşməzsə, səni, kimsə, çətin, yad etsin.

Nə “cəhənnəm elə, cənnət belə” ?!. Boş söhbətdir !
Xoş keçərsə günün, hər yer, qadası, cənnətdir !

Öz rifahın üçün aləmdə yaşa, qeyrinə yox,
Çalış öz xeyrin üçün, özgələrin xeyrinə yox.

*****

GÖRMƏMİŞ

Həftədi, keçdi birqədir,
Çox dəyişibdi, xod gedir,
İşçiləri, durub, güdür,
Özgə də bilməyir bir iş.
Görməmiş oğlu görməmiş.

Xalxa salam da verməyir,
Xətrinə hər kəsin dəyir,
Təhqir edir, söyüş söyür,
Starşı ta keçib Məmiş.
Görməmiş oğlu görməmiş.

Sanki, yeziddi, əl`aman,
İşləyirik dayanmadan,
Vardı kurilkamız-filan,
Ləğvinə verdi göstəriş.
Görməmiş oğlu görməmiş.

Bir dəfə, Tanrı var, deməz,
Biqanacaqdı, ar deməz,
Çay saati, nahar deməz,
Saniyə-bir, olar qəmiş,
Görməmiş oğlu görməmiş.

Söy beləsin, babalı yox,
Zərrə əqlü kamalı yox,
Mənliyi yox, camalı yox,
Şəlpə qulaqdı, baş yemiş.
Görməmiş oğlu görməmiş.

*****

ZALIM OĞLU DEYİR Kİ :

Hamını pisləyib, gözündən salıb,
Rəisin gözünəgirməsəm, ölləm.
Qabağa getməyin yolunu ancaq
Şərəfsiz olmaqda görməsəm, ölləm.

Şərəfsiz əl çəkməz axmaq xuyundan,
Çıxacaq həmişə pis-pis oyundan,
Özümə dost tutub hamam suyundan,
İş üçün gözümü verməsəm, ölləm.

Neyləyim, olsa da arxamca söyən,
Xirtəyə yığılıb, üzümə deyən,
Ölümü söydürüb, şərəfimi mən
Ayaqlar altına sərməsəm, ölləm.

Danlağın almaram vecə Xaqanın,
Yığmasam boğaza yoldaşın canın,
Abrın gözləyini, qaraldıb qanın,
İt kimi qapmasam, hürməsəm, ölləm.

*****

TÜKƏZBAN

Bu Tükəzban, nə Tükəzban, xatadır, şərdir, aman,
Görüb üzler üzü, məclis döşəyindən də betər.

Ədəb-ərkan nə qanır, ya abır-ismət nə bilir,
Yaxşı, hürsün yetənə, çöl köpəyindən də betər.

Dolu əndamlı birin görsə, gülər, cöngə deyər,
Özünün gövdəsi rusyet inəyindən də betər.

Şərləyib, öz əri fağır Səlimi tutdurdu,
Dolanır indi uzun əl ətəyindən də betər.

Görsə nazik bədən, ağır təbiət qız, adına,
Yaxacaqdır ləkə, lap, mal təzəyindən də betər.

Yoxdu xilqətdə onun tayı həyasızlıqda,

Sürtülübür üzü çay daş-kəsəyindən də betər.

Qoyasan, dəm vura ismətdən, özün də çaşasan,
Elə, hey, yelləyə, Xəzri küləyindən də betər.

Ölünü qoy, dirivi ağla, ilişən buna gər,
Var bu arvadda şər iblis kələyindən də betər.

*****

MÜŞAIRƏ

Vüqar Rahi :
Sandıq, bizə, ey möhtərəm, imdad edəcəksən,
Yə`ni ki, yanan barmağa bir zad edəcəksən.

Elşad Xaqan :
Sandıq ki, əlac eyləyəcəksən qəmimizçün,
Qəmdən tutulan könlümüzü şad edəcəksən.

Vüqar Rahi :
Baş etməz idik biz səni aşıqlər içində,
Bilsəydik əgər, bizləri naşad edəcəksən.

Elşad Xaqan :
Göndərdik uçuq daxmamız haqqında teleqram,
Zənn eylədik, əncam edib, abad edəcəksən.

Vüqar Rahi :
Qur`anə basıb əl, bizəsöz verdin, inandıq,
Peymanıvı, zənn eyləmədik, bad edəcəksən.

Elşad Xaqan :
Yusif kimi göstərdin özün əvvəl, əzizim,
Fir`on kimi, söz verməmişən, ad edəcəksən.

Vüqar Rahi :
Yaş ötdü, yağıb başə qar, ömrün sonu yetdi,
Zalim, bizi öldükdəmi sən yad edəcəksən ?!

Elşad Xaqan :
Bir zalımı şəh, Rahi, könül mülkünə seçdin,
Xaqan kimi sən çox hələ fəryad edəcəksən.

*****

KİŞİ

Tülkü kimi min dona məkr ilə girməz kişi,
Heç, qələmə yalnızın düz kimi verməz kişi.

Bilmədən, öyrənmədən, aldanıb hər çaqqala,
Şir ilə cəng eyləməz, it kimi hürməz kişi.

Tə`nə vurub zirvələr fəth eləyən şahinə,
Sərçəni, bildirçini zirvədə görməz kişi.

Naqisi təqdir edib, nakişi tə`rif edər,
Üstünə yaltaq adın, ölsə, götürməz kişi.

Kimsənə elm öyrədən, səcdəyə layıqdır o,
Çün yediyi nimçəyə, mənəcə, tüpürməz kişi.

Ər deyilər ol kəsə, nəfsinə Xaqan olar,
Qul kimi şan-şöhrətə ömrünü sürməz kişi.

*****

BABA VƏZİROĞLUYA

Tutmuş gözüvü şöhrət ilə şan, Vəziroğlu,
Elmin yox imiş, varsa da ad-san, Vəziroğlu.

Üçdən biri sən yazdığının bir şeyə dəyməz,
Şairliyi zənn etmişən asan, Vəziroğlu ?!

Yersiz danışıb, hərzə deməkdənsə, susaydın,
Etdinmi biabır özünü, can, Vəziroğlu ?!

Tutduqda savadsızca mənim şe`rimə nöqsan,
Bildinmi, buraxdın neçə nöqsan, Vəziroğlu ?!

Vallahi də, billahi də, bir beytimə çatmaz,
Yüz il yazasan yüz yekə dastan, Vəziroğlu.

İnsaf elə, sən şe`rdə mənə bacararsan ?!
Bir diqqət elə nisbətə : Xaqan- vəzir oğlu.

*****

QULU AĞSƏSƏ

Ey “alicənab”, “kani-şərəf” kəs, Qulu Ağsəs,
Ey şe`ri tutan “ali, müqəddəs”, Qulu Ağsəs.

Zövq almamaq olmaz, axı, qoşma və qəzəldən,
Ey anlamayan qit`ə, müxəmməs, Qulu Ağsəs.

Şanlı dünənə bir belə ikrah ilə baxsan,
Mümkünmü sabah var olasan, bəs, Qulu Ağsəs ?!

Şair ədəbiyyata, gərək, eyləyə xidmət,
Sən şe`r ilə, gəl, ülfətivi kəs, Qulu Ağsəs.

Xaqani* günəş sən`ətə, Xaqansa bir ulduz,
Sən qarə bulud, eh... Qulu Ağsəs... Qulu Ağsəs....

* Qeyd- Ustadım Xaqani Əmini

*****

ŞE`R MÜSABİQƏSİNİN MÜNSİFLƏRİNƏ

Mən dedim : - Ey Qulu Ağsəs, nə bu qəddarlığın ?!
Dedi : - Var özgə səfası, bala, Qacarlığın.

Mən dedim : - Çoxdu səlahiyyətin, insafın hanı ?!
Dedi :- Düzgünlüyünün bəhrəsidir xarlığın.

Mən dedim : - Ey Vəziroğlu, Qulu haqsızlıq edir,
Dedi : - Var xeyri bizə məkrü riyakarlığın.

Mən dedim : - Söylə , nədir bunca qərəz, bunca həsəd ?!
Dedi : - Sən`ətdə bizə təhlükədir varlığın.

Mən dedim : - Haqlılığım eyləmə inkar, a Məti,
Dedi : - Aludəsiyəm haq sözə mən karlığın.

Mən dedim: - Həcv, a Mübariz, yazacam, inciməyin,
Dedi : - Mən leyhinəyəm hər zaman aşkarlığın.

Mən dedim : - Sabiri, Xaqan nəçidir, etsin əvəz,
Dedi Qurbanlı Əvəz : - Azca var oxşarlığın.

*****

MÜDİR-İŞÇİ

Xeyli susub , axırı, gəldim dilə,
İşlə, ya çıx-get, balam, olmaz belə,
Saniyə bir, tez yürürsən çölə,
Telfonu az qurdala, vurnux, görək !

Borcu olan borcu danır, neyləyim,
Evdə problem yaşanır, neyləyim,
Lap, belə, arvad boşanır, neyləyim,
Bir mətin ol, bir dişivi sıx, görək !

Sanki, vurub cin, bərəlibdir gözün,
Əllər əsir, titrər əsəbdən dizin,
Az gecikim, doğrayacaqdın özün,
Bir o qalıbdır, evimi yıx, görək !

Kim götürübdür işə bu “kolxoz”u,
Ehtiyat ilə gör işi, ay hozu,
“Papruz”a, bəsdir, caladın “papruz”u,
İş tökülüb, qaldı, di, gəl, çıx, görək !

*****

MƏSAİ

Şirkət güdər öz xeyrini, güdsün nə savayi ?!
Yox, bəlkə, təzə dəbdi düşünmək fəqərəyi ?!
Məcburidir indən belə şirkətdə məsai,
Lap, lazım olar, işləyəcəksən də həvayi,
Qal, işlə, plan ver,
Cəld işlə, kalan ver.

Haq davası etmək nədi ?! Haq söz qadağandır,
Hər kim ki, deyər, fəhlə də insandı, yalandır,
Varsa hünərin, gəl, işi, ay fəhlə, dayandır,
Ölsən də, cəhənnəm, zavoda parə qazandır,
Sən canə ziyan ver,
Qal, işlə, plan ver.

“Azdır maaşım” söyləmə, yorma məni, sərsəm,
Artıq nə qədər işləyəsen, biz görərik kəm,
Fəhlə, yorulubsan, üzülübsən, bəcəhənnəm,
Can yandır işə, bundan əlavə, bala, hər dəm
İşdən yana can ver,
Qal, işlə, plan ver.

*****

MƏRSİYYƏLƏR

*****

Ucalıb ərşə bu gün Zeynəbimin əfğanı,
Vəsli-Cananə yetib Kərbübəla Sultanı.

Tökdü göz yaşını bulud, çəkdi fələklər nalə,
Gər yəzidin, niyəsə, sızlamadı vicdanı.

Yetirib qətlə Peyğəmbər nəvəsin, vay olsun !
Bu həmin dəstədi ki, nizələyib Qur`anı.

Burda cananı üçün aşiqi candan keçmiş,
Buradır Kərbübəla, əhdü vəfa meydanı.

Az qalıbdır, çıxax gün, qanə dönüb ərş ilə yer,
Boyayıb hər tərəfi ibni-Əlinin qanı.

Həq Şəhid olmağı əmr etdi, o hüccətsə dedi :
- Gərək, aşiq edə dildarı üçün ehsanı.

Ağla ol Şahi-Şəhidanə ki, hər dəm, Xaqan,
Zalıma düşmən olub, zülmə edib üsyarı.

*****

Ey aşiqi-Həq, vəslə amadə, Hüseynim vay !
Ey təşnə verən canın səhradə, Hüseynim vay !

Mö`minlər üçün mövla, Zəhra gözüünün nuri,
Ey ibni-Şəhi-Mərdan, şəhzadə Hüseynim vay !

Şövq ilə verib canım, vəsl içrə tapan rahət,
Ey cövr çəkən zalim dünyadə, Hüseynim vay !

Hər gün bizə Aşura, həm Kərbübəla hər yer,
Eşqinlə gələr aşiq fəryadə :- Hüseymim vay !

Miskin, qara bir quldur Xaqan, vəli, sadıqdır,
Həm dəhrdə şahım, həm üqbadə, Hüseynim vay !

*****

O ƏLİDİR (Ə) !!!

Anası Kə'bədə, kimdir, onu dünyaya gətirmiş ?
Kim namaz üstə olarkən üzüyün sailə vermiş ?
Kimdi ol kəs ki, Peyəmbər Vəliyullah ona dermiş ?
Böyük Allaha olan yar, o Əlidir ! O Əlidir !

Hansı Mövla eləyib ilk dəfə Peyğəmbərə bey'ət ?
Kimi Qur'anla edibdir bizə Peyğəmbər əmanət ?
Ona Həq vermiş icazə, edə məhşərdə şəfaət,
Bizə üqbadə xilaskar, o Əlidir ! O Əlidir !

Kim olub Əhmədə qardaş ? Kimi vəsf eylədi Qur'an ?
Kim olub Şiri-Təala ? Kim olubdur Şəhi-Mərdan ?
Həmi əxlaqı, həm elmi, həmi təqvədə, ey insan,
Kim olub Əhmədə oxşar ? O Əlidir ! O Əlidir !

Kim alıb zərbət edərkən gecə məsciddə ibadət ?
Kim olub Saqiye-Kövsər ? Kim olub Kani-Şərafət ?
Kim olub Natiqi-Qur'an ? Kim olub Şahi-vilayət ?
Ləqəbi Heydəri-Kərrar ! O Əlidir ! O Əlidir !

*****

Ey Zeynəbinin qəm günü qəmxarı Rüqəyya,
Məhşər günü aşıqlərinin yarı Rüqəyya.

Cənnətdə də yoxdur elə gül, ətrivi versin,
Ey Ali-Əba baxçasının barı Rüqəyya.

Sən körpə fidandın, hələ tazə gül açırdın,
Bir gül qədər ömr eylər idin, barı, Rüqəyya.

Yer-göy sənə ağlar, sənə aləmlər əzadar,
Şahi-Şühədanın ey əzadarı Rüqəyya.

Xaqan qarısında quludur Ali- Əbanın,
Əfv etsin onu sizlər üçün Tarı, Rüqəyya.

*****

QİT'ƏLƏR VƏ QƏZƏLLƏR

*****

Canan, mənə axtar, ara bir, vaxtın olanda,
Gəl, aşıqi yad et, arabir, vaxtın olanda.

Açma, dağıdıb, vermə yelə, sevgilim, hər gün,
Sünbül kimi ol zülfünü hör vaxtın olanda.

İnsafı kəsilməmiş, qapıdan girmədin, ildir,
Barı, yuxuma, gəl, gecə gir vaxtın olanda.

Mən arifəm, hər söz demə biganə yanında,

Qaş-gözlə işarət mənə ver vaxtın olanda.

Yıxdı məni, bu həsrətin ağır başa gəldi,
Baş çəkədin, Allaha şükür, vaxtın olanda.

Cahildi, gəl, ol zahidi-bizövkü eşitmə,
Meyxanəyə gəl, keyfimi sür vaxtın olanda.

Xaqanın, haçandır, gözü yollardadır, ey yar,
Get, qoyma nigaran, onu gör vaxtın olanda.

*****

Öyləşdim o gün axşam meyxanədə bir yanda,
Mina idi bir yanda, cananə də bir yanda.

Bir yanda durub canan, hüsnündə aıb güllər,
Bax zövkümə, qan olmuş peymanə də bir yanda.

Meyxanəyə gəl, kef çək, zahid, çölə çıx, bəsdır,
Bayquş kimi gizləndin viranədə bir yanda.

Hüsnün qədər aləmdə, dilbər, nə gözəl gül var,
Var mən kimi bir aşıq, şeyda nə də bir yanda.

Bir yanda çəkir nalə, bülbül gülə həsrətdir,
Yanmış, qovuşub şəm`ə pərvanə də bir yanda.

Çəkmiş hamısı zillət, aşıqlərə yox rahət,
Gerçəkdə də bir yanda, əfsanədə bir yanda.

Vəsl istəmişən, Xaqan, yox eşq oduna tabın,
Asanmıdı, sanmışdın ?! Hicranə də bir yan da !

*****

Bülbül əfğan edə, güldən yana avarə qala,
Nə rəvadır ki, çəmən zövkü bütün xarə qala ?!

Kim bir eşq əhlini dərdə salıb, incitsə, görüm,
Düşüb eşqə, betər ondan özü biçarə qala.

Nola, yar uymaya biganələrin fitnəsinə,
Arə vurmaq, bəd əməllər, elə, əğyarə qala.

Bilməsəm sevgilimin cənnəti-vəslin qədrin,
Onda, ya Rəbb, cəhənnəmdə məni narə qala.

Xəstəyəm indi, onun qeydinə az qalmamışam,
Bircə gün, qayğıma, nolar ki, o məhparə qala .

Bu qəzəl, saxlaya, Xaqan, mən öləndən sonra,
Sevgimizdən əbədi xatirə dildarə qala.

*****

Nə qəm çəkim ki, əgər sən tək əhli-nazım ola,
Qəmim min olsa da, hal əhli sərvinazım ola.

Yolunda mən sənin olmaz bəlayə səbr etdim,
Bir an usadım. Olmuşmu, e`tirazım ola ?!

Nigarım olmasa gər, mən bu canı neyləyirəm ?!
Təki, yolunda o yarım bu can güdazım ola.

Mənim də vəsfi üçün bu vətən gözəllərinin,
Həm azca təb`im ola, həm bir az məcazım ola.

Vəfasıza, gəl, ey Elşad, bu canı etmə fəda,
Vəfahı dilbər üçün saxla, bəlkə, lazım ola.

*****

Mey ola, xəlvət ola, lələyanaq afət ola,
Yalvaram, naz eləyə, xoşdu, əgər qismət ola.

Fani dünyadə mənim başqa təmənnam yoxdur,
Bir vəfadar ilə ta məhşərədək işrət ola.

Can deyib, can eşidək, şən keçə beş günlük ömür,
Nə bir inciklik ola, ah, nə bir həsrət ola.

Bu yazıq canım ola qəmələrin qurbanı,
Təki, sən istiyəsən, səndə bu cür niyyət ola.

Baxıb əğyar mənə, etdi təmənnə vəslin,
Sən mənim canımı al ki, ona da ibrət ola.

Can verib, kam alasan, Xaqan, əcəb sövdadır,
Mən olam, yarım ola, gözdən uzaq, xəlvət ola.

*****

Xaqani Əmini :

Görsün, nə zülm edir mənə əğyar, heç olmasa,
İncitməsin öz aşiqini yar, heç olmasa.

[Elşad Xaqan](#) :

Dərdim dəvasın eyləmə hicran günü, təbib,
Qoy, qəmlərim ola mənə qəmxar, heç olmasa.

Xaqani Əmini :

Nisbət deyil bu bülbülə pərvanə, ey könül,
Eşq atəşində səbri onun var, heç olmasa.

Elşad Xaqan :

Yarım özü edərdi mənim dərdimə əlac,
Vaxtında dərdim etmədim izhar, heç olmasa.

Xaqani Əmini :

Yüz dəfə çəkmişəm onun eşqində zəhməti,
Bilsin mənim də qədrimi dildar, heç olmasa.

Elşad Xaqan :

Bülbültək həsrət ilə gülüstənə baxmayır,

Gül zövqünü öluncə çəkir xar, heç olmasa.

Xaqani Əmini :

Bir də olaydı hüsnünü görmək nəşibimiz,
Aşiq gələydi aləmə təkrar, heç olmasa.

Elşad Xaqan :

Xaqan verib bu badə ilə badə ömrünü,
Aləmdə bir gün olmadı huşyar, heç olmasa.

Xaqani Əmini :

Zalım, yetər ki, vardı mənə ayrılıq qəmi,
Bir başqa dərdə etmə giriftar, heç olmasa.

Yet dadə, ey əcəl, onu qurtar bu hicrdən,
Xaqani çəkməsin daha azar, heç olmasa.

*****

Aşiqin çəkməkdədir vəslinçün həsrət, ya Riza,
Kaş, edəydim bircə yol qəbrin ziyarət, ya Riza.

Zövqi-kuyindir sənin amalı iman əhlinin,
Aşiqin etməz təmənnə, yoxsa, cənnət, ya Riza.

Qədrivi hardan bilər əhli-riya zahid sənin,
Ey olan eşq əhlinə mövlavü höccət, ya Riza.

Təətin məhşər günü Həqq ol kəsin etməz qəbul,
Bəsləməz, hər kim, sizə mehrü məhəbbət, ya Riza.

Vəchi vardır, şiələr sizdən dilər hər hacətin,
Çün Kərim Allah edib əhsan kəramət, ya Riza.

Hacətin ver, müşkülün Xaqanın asan eylə sən,
Ey olan əhli-kərəm, kani-səxavət, ya Riza.

*****

Bilir ki, güldə vəfa yoxdu, meyli xarə verib,
Nədənsə, könlünü bülbül o laləzarə verib.

Fələk verib mənə pərvanəlik, əlimdən alıb
Həm ixtiyarımı o nazlı şəm`üzərə verib.

Məhəbbət əhlidi, Mənsuri xəlq darə çəkib,
Mənim də qətlimə fərman o zülfü qarə verib.

Sevimlisən, gözəlim, zalım olma, qədrivi bil,
İlahi, sanma ki, bu hüsnü hər nigərə verib.

Olar bərabər, ey Elşad, ona nə gül, nə də sərv,
Cəmalı, qaməti Tanrım o nazlı yarə verib.

*****

Bir zamanlar bu gözəl sevgili cananım olub,

İndi biganədi, əvvəl mənim heyranım olub.

Biz məhəbbət çəməninə yaraşan sevgililər,
Mən onun bülbülü, o qönçeyi-xəndanım olub.

Onda ki, yarım idi, qüssə-kədər bilməzdim,
Gül dodaqdan gülüb, hər dərdimə dərmanım olub.

Dedim :- Əğyarə əta lütf, mənə dərd elədin,
Dedi : -Hər aşiqimə bir cürə ehsanım olub.

Yenə hər işdə, ey Elşad, demə, əğyar əli var,
Yarım incikdisə məndən, nəşə, nöqsanım olub.

*****

Dərgahdə ən ali bir adəmdi Muhəmməd,
Çünki səbəbi-xilqəti-aləmdi Muhəmməd.

Nurundan onun xəlq olunub hamı nəbilər,
Haq nurudu, Peyğəmbəri-Xatəmdi Muhəmməd.

Alim və Kərim Tanrının ən sevdiyi bəndə,
Elmin şəhəri adlanır, Əkrəmdi Muhəmməd.

Hər kim ki, Əlinin sevə gər canü könüldən,
Yalnız ona aşiq, ona məhrəmdi Muhəmməd.

Var yangısı qəlbimdə elə eşqin, ey Elşad,
Tək çarədi bu yarəyə, məlhəmdi Muhəmməd.

*****

Mənə bir lütf eləyib çeşmi-xumarım bu gecə,
Gəldi rö`yama yenə nazlı nigarım bu gecə.

Mey içib, şənlik edib, məclisi-işrət qurduq,
Həmqudəh oldu mənə sevgili yarım bu gecə.

Qarə xalından öpəm, izn verə, kamımca,
Sala qol boynuma bir lələzarım bu gecə.

Neçə gündür, gedib ol məh, nə xəbər var, nə soraq,
Tükənər taqəti tab ilə qərarım bu gecə.

Elşad, ahımdan əsər istəsən ulduzları say,
Ərşə min nəqş salıb naləvü zarım bu gecə.

*****

Qan oldu könül, saqisi meydanə gəlincə,
Yandı dilim ağzımda, bu peymanə gəlincə.

Yar olmasa, mey məclisinin ləzzəti olmaz,
Səbr etməliyik, ta ki, o cananə gəlincə.

Pərvanə olaydım, yenə bir şəm`ə yanardım,
Bir kimsəsiz insan kimi dövrənə gəlincə.

Tab eyləmərəm, qərç olaram qəm dənizində,
O ağzı sədəf, dişləri dürdanə gəlincə.

Hüsnün demişəm vəsfini mən, lalə qızarmış,
Lal eyləmişəm bülbülü, əfğanə gəlincə.

O məst gözün aşiqi meyxanəyə getməz,
Ölsün, yerə girsin, geri məstanə gəlincə !

Meyxanəyə vermiş özün Elşad, qayıt, ey gül,
Sənsiz dönər hər içdiyi mey qanə, gəlincə.

*****

Yox imiş zərrə qədər əhdə sədaqət səndə,
Bircə gün görməmişəm mehrü məhəbbət səndə.

Məndə nöqsan gəzib, addımbaşı səhv axtarma,
Heçmi səhv etməmişən, yoxmu qəbahət səndə ?!

Zalımın zülmünə səbrin nə qədər artıq olar,
Artırar zülmünü, gördükcə dəyanət səndə.

Qəzəbindən yenə halın deyil hal, ey zahid,
Nədir hal əhlinə bir bunca küdurət səndə ?!

Meylə canan ləbini zikr elərik biz, vaiz,
Etmisən minbərə dırmaşmağı adət sən də.

Gərək, iman özü fitrətdə ola insanda,
Yoxsa, mümkün deyil, öyrətməyib, öyrətsən də.

Sevgisindəndir, özün çırpır oda pərvanə,
Varmı, Xaqan, o ürəklə o cəsərət səndə ?!

*****

Ustad Xaqani Əminiyə nəzirə :

Günüm keçibse də vəslində min bir afət ilə,
Bir an da gülməz üzüm səndən özgə afət ilə.

Məhəbbət əhli olar kor, qəbahət axtarmaz,
Qəbahət olmaz əgər, sevsəm hər qəbahət ilə.

Dayanmadan yetər eşqində hər nə dərd mənə,
O dərdə mən dözərəm əzm ilə, dəyanət ilə.

Məhəbbət aləminin min bəlası olsa belə,
Bəladı bizlərə ömr etməmək məhəbbət ilə.

Üzün gözəlliyinə söz yox, ey gözəl, həm də
Gözəldir aşiqi dindirməyin nəzakət ilə.

Yanar həsəddən, inan, görsə mehriban bizi gər,
Vurar rəqib ara yüz hiylə, yüz siyasət ilə.

Ölüncə baxmadı Xaqan bir an bir özgəsinə,
Şərəfidir ömr eləyib, ölmək həm sədaqət ilə.

*****

Vuqar Rahi :

Dolanım başıva, ey sevgili yarım, getmə,
Dayan, ey Kə'bətək ismətli nigarım, getmə.

Xaqani Əmini :

Gedir ol sərv, eşidib, xəlq bilir, möhnətimi,
Düşüb ardınca sən, ey naleyi-zarım, getmə.

Elşad Xaqan :

Yoxdu sənsiz, gözümün nuru, gözüm dünyadə,
İki dünyadə mənim dövlətü varım, getmə.

Vuqar Rahi :

Səni görmək, gözəlīm, olmayacaq bir də nəсіб,
Kuyivə düşməyəcək bir də güzarım, getmə.

Xaqani Əmini :

Rəhm elə halıma, biganəni güldürmə mənə,
Sinəmə dağ çəkib, laləüzarım, getmə.

Elşad Xaqan :

Qoyma, dönsün xəzələ sənsiz ömür bağçasını,
Ey tərəvətli çiçək, bağü baharım, getmə.

Vuqar Rahi :

Sənə çox söyləmişəm, getmə, zamanında, dayan,
İndi də mən gedirəm, sən de, Vüqarım, getmə.

Xaqani Əmini :

Lütf qıl aşiqə öz vəslivi, ey mah, tamam,
Göstərib hüsnüvü Xaqaniyə yarım, getmə.

Elşad Xaqan :

Ayrılıq dərdi bu Xaqanı ayaqdan saldı,
Getmə, hicranıva yox səbrü qərarım, getmə.

*****

Vəslde can verməyim dünyadən artıqdır mənə,
Kuyi-canan cənnəti-mə'vadən artıqdır mənə.

Vəsl zövqün görmədən, hier atəşində yanmışam,

Vaiza, bəhs etməyin üqbadən artıqdır mənə.

Ləzzəti-peymanədən zövqi-ləbi-yar az deyil,
Saxla, ey saqi, özünçün, badən artıqdır mənə.

Etməyim bülbül kimi əfğan dəmadəm, neyləyim ?!
Sevgilim, hüsnün güli-rə'nadən artıqdır mənə.

Aləmi-eşq içrə mən Məcnundan, Elşad, üstünəm,
Sevdiyim canan da yüz Leyladən artıqdır mənə.

*****

Xəlq edib aləmləri Həq Mustafanın eşqinə,
Əhli-Beytin eşqinə, Ali-Əbanın eşqinə.

Bir həvəsdür Qeysü Fərhadın, könül, sevdaları,
Gər nəzər salsan Şəhidi-Kərbəlanın eşqinə.

Kə`bədə dünyaya göz açmış Vəliyullah Əli,
Həm keçib mehrabdə candan Xudanın eşqinə.

Bivəfa dünyadı bu, üç-beş günün mehmanısan,
Olma qafil, uyma bu beytül-fənanın eşqinə.

Şe`rivin əcrin verib, Xaqan, sənə məhşər günü
Rəhm edər Rəhman Əliyyəni-Mürtəzanın eşqinə.

*****

Şah ədalətlə əgər hökm eləsə, mat qalmaz,
Mat qalıb-qalmamağı bağlıdır öz vərdişinə.

Sən də ədlinlə və əqlinlə, çalış, sür dövrən,
E`tibar etmə, fənadır, fələyin gərdişinə.

*****

Ta ki, bağlandı könül sən kimi bir dildarə,
Həvəsi-vəslin ilə hər günüm olmuş qarə.

Əhəd sabitqədəməm, dönməyəm əsla səndən,
Olsa yüz dəfə ciyər cövrün ilə yüz parə.

Bil ki, səndən də, gəlib, aşiqə çox söz dedilər,
Uyma, məndən sənə çox söz deyəcək, əğyarə.

Yetirib vəslə, mənim könlümü şad et, nə olar,
Qoyma, göz yaşlarım hicrində ola fəvvarə.

İki növrəstə cavançündü bu məclis, Xaqan,
Ola xəşbəxt, görüm, Ruslan ilə Elnarə.

*****

İndi biganələyim, naz edən afət, necədi ?!
Mənə çəkirdiyivi çək, görüm, həsrət necədi ?!

Məni çox sevdiyivin fərqinə çox gec vardın,
Bir tərəfli əgər olsa bu məhəbbət, necədi ?!

Çox da, üzdə gül üzün saxta gülüşlər bəzəyər,
Gər həqiqətdə ürək qan ola xəlvət, necədi ?!

Səbr edib, hicrivə dözdükə yubandı vəslin,
İndi qəm çəkməyə eylə özün adət, necədi ?!

Gül üzün göz yaşı növrəstə ikən soldurdu,
Yoxdu çöhrəndə o əvvəlki tərəvət, necədi ?!

Xırda nöqsanını da söz eləyib gər Xaqan,
Bir "bağışla" deməyə verməsə fürsət, necədi ?!

*****

Ol yar gedib, qeyr ilə həm xanədir indi,
Əvvəl mənə canan idi, biganədir indi.

Məstanəliyim eyb sanan kəs səni gördü,
Qəflətdən ayıldı, yeri meyxanədir indi.

Qəddim büküb, əzdin məni, pis günlərə saldın,
Fikrin, de, görüm, ey üzü ziba, nədir indi ?!

Sən gül tək ömür bağına varınla bəzəkdin,
Sənsiz, elə bil, qəlb evi viranədir indi.

Bir Leyli ki zülfündə əsir olmuşam, Elşad,
Məcnunu mənəm əsrin, o əfsanədir indi.

*****

Şəhri- elmin qapısı, xilqətə mövladır Əli,
Mülki- imanə ağa, Şiri-Təaladır Əli.

Sevsə hər kimsə onu, Xaliqi-Sübhanı sevər,
Nuri-Peyğəmbərimizdən ki təcəlladır Əli.

Atəşi-eşqi yanar sineyi-mö`minlərdə,
Dəhrə istəkli olan şuxi-dilaradır Əli.

Eləyib qibtə onun qüvvətinə ləşkəri-dəhr,
Həmi əxlaqdə, gör bir, necə zibadır Əli.

Elşad acizdi qıla vəsfini ol Mövlanın,
Gər yazıb bir neçə qətrə, dəxi dəryadır Əli.

*****

Yar çəkdikcə əlin zülfünə bir şənə kimi,
İxtiyarım alır, ollam dəli-divanə kimi.

Rəsm çəkmiş yaradan, qönçəyə bənzər dəhəni,
Qaməti sərvi onun, dişləri dürdanə kimi.

Görsə hüsnün, gözəl, kimsədə iman qalmaz,
Xəlaq xatırlayacaq Yusifi əfasənə kimi.

Kimini atəşi-hicrin kül edibdir, ey şəm`,
Kimi vəslində yanib odlara pərvanə kimi.

Gəl, vida vaxtı, can üstə idim, gəlməmişən,
Gəl, ötür aşiqivi, barı, son ünvanə kimi.

Badədən ötrü bu Xaqanı, gülüm, eyləmə tə`n,
Nə verər zövqünü lə`lin ona peymanə kimi ?!

*****

Vardı qəlbimdə məhəbbət sənə əvvəlki kimi,
Çəkirəm, sevgilim, həsrət sənə əvvəlki kimi.

O qara zülf xəyalıyla keçirdim gecələr,
Bağlıyam, ey gözəl afət, sənə əvvəlki kimi.

Niyə narazı olam, naz elə ki, eşq budur,
Ola minnət mənə, zəhmət sənə əvvəlki kimi.

Hər zaman türfə gözəllər bu təbiət yetirir,
Yoxdu bir gül, ola nisbət sənə, əvvəlki kimi.

Əhdü ilqarı qoru, yüz bu qədər naz eləsən,
Göstərim mən də dəyanət sənə əvvəlki kimi.

Döndü məndən üzün, ey şux, yenə ağyar işidir,
Şər xəbər çatdırıb, əlbət, sənə əvvəlki kimi.

Necə, əvvəlkisən eşqində, mənim sultanım,
Vardı Xaqanda sədaqət sənə əvvəlki kimi.

*****

Sevgilim, ləzzət verir seyr etməyin gəndən məni,
Hər nəzər saldıqca, qəməndir alan məndən məni.

Yetməyə, heç, kamına, öz yarı qeyrə yar ola,
Hər kim istərsə ayırsın məkr ilə səndən məni.

Dilbəra, bənd olmuşam, görçək səni, Sən`an kimi,
Küfri-zülfün eylər imandan məni, dindən məni.

Məskənim meyxanədir hər könlü qan aşiq kimi,
Axtarıb, alma xəbər bir qeyri məskəndən məni.

Ey gün üzlüm, hər günüm sənsiz mənə bir il gəlir,

Həsərin salmış ayaqdan getdiyən gündən məni.

Lalə tək meydən nigarın hər yanağı al olub,
Etməyə məhrum İlahi seyri-gülşəndən məni.

Özgə bir yox istəyim, hifz etsin, ey Xaqan, Xuda
Aşına tək görsənən naəhl düşməndən məni.

*****

Gör, haçandır, salıram həsrət ilə yadə səni,
Ola qismət, görəm, heç olmasa, rüyadə səni.

Yarım istərsə əgər vəslə əvəz can nəqdin,
Gərək, ey can, eləyim sərf bu sövdədə səni.

Tökmə dərya kimi göz yaşımı, ahımdan qorx,
Qopsa tufan, boğar, ey yar, bu dəryadə səni.

Oxşamaz aşiqivin könlünü bir özgə gözəl,
Ölər, ancaq o, dəyişməz yenə də yadə səni.

Bəsdı, meyxanəyə sərf eylədin ömrün, başa düş,
Badə düşgünlüyü, Xaqan, verəcək badə səni.

*****

Heç rəvadırmı, tutarlar gülə nisbətdə səni ?!
Eləyib xəlq Xuda özgə məlahətdə səni.

Yə`ni bu hüsnə bəşər söyləmək olmaz, ey yar,
Rəbbim huri yaradıbdır, axı, cənnətdə səni.

Alqış, ey şux, bu rəftarə ki, vardır səndə,
Necə həmtay tutum qeyrə məlahətdə səni ?!

Heç zaman görməyəsen fəslı- xəzan, arzumdur,
Ey gül, ömrümcə görəm mən bu tərəvətdə səni.

Yetməsəm vəslivə dünyadə, nə qəm, ey sərvim,
Ruhum aram tapar, görsə qiyamətdə səni.

Azdı, vəsf etsə nə cür hüsnüvü, ey gün, Xaqan,
Nuri-Həqsən ki, görəndən, qalıb heyrətdə, səni.

*****

Rəhmətindən salıb aləmlərə bir sayə səni,
Tanrının lütfüdü, göndərdi bu dünyayə səni.

Aləmi səndən ötür xəlq eləyibdir Xaliq,
Qaldırıb izzət ilə ərşi-müəllayə səni.

Yusifin vəsfini söylərdi Züleyxa Misrə,
Nə çəkərdim məsəl, ey yar, Züleyxayə səni.

Vəsfini etmədə acizdir hamı aşıqlər,
Lövh-i-məhfuzdə vəsf eylədi çox ayə səni.

Nola, rəhm et ki, xətakar qulundur Xaqan,
Ey Rəhim, and verir Həzrəti-Mövlayə səni.

*****

Ey könül, məst bilir eldə əgər hamı səni,
Əcəb huşyar eləmiş eşq ilə mey camı səni.

Son qoyaq həsrətə, gəl, aşıqivin könlü, gülüm,
Görə, xəndan ola gültək bu gül əyyamı səni.

Əgər istəclin olan yar verər qeyrə könül,
Gör, nə nakam eləyər özgələrin kamı səni.

Səndə var özgə səfa, Həq bilir, ey yar ləbi,
Əvəz etməz mənə peymanələrin tamı səni.

Bəzənər türfə gözəltək qoca dünya, Xaqan,
Aqibət, et həzər, aldatmasın əndamı səni.

*****

Şe`rü qəzəlin şahıdı Xaqani Əmini,
Həm əsrə görə dahidi Xaqani Əmini.

Mövlanə Füzuli ədəbiyyatə günəşdi,
Söz aləminin mahidi Xaqani Əmini.

Seyyid Əzimin, Sabirin, həm Racinin, ey dost,
E`caz ilə həmrəhidi Xaqani Əmini.

Düz sözdü ki, zər qədrini zərgər bilər ancaq,
Mə`nən yaşadır Vahidi Xaqani Əmini.

Peyğəmbəri-Əkrəm, Şəhi-Mərdanın, Hüseyinin
Məftunudu, məddahı Xaqani Əmini.

İthaf elədi şe`rini Xaqaniyə Xaqan,
Həqdir ki, deyib, dahidi Xaqani Əmini !

*****

Tutasan bir yol əgər dini-Xudadan qeyri,
Bir xeyir gözləmə aləmdə fənadən qeyri.

Bağlanıb, durma bu dünyayə, könül, qovğadır,
Bir nəbi çəkmədi aləmdə cəfadən qeyri.

İmtahandır bu cahən, gəlsə bəla hər yandan,
Bəndə oldur ki, deməz həmdü sənadan qeyri.

İntizarın nə qədər çəksə də istəklisinin,
Eyləməz aşiq olan mehrü vəfadən qeyri.

Tut əlinin ətəyin, həşr günü, ey Xaqan,
Yoxdur ümmid yerin Ali-Əbadan qeyri.

*****

Ümmid yetməyə daha cananə qalmadı,
Vəslindən üzüm əl, dözümlü hicranə qalmadı.

Atəşli ahımız əsər etmişdir hər kəsə,
Öz yarımızdan özgəsi biganə qalmadı.

Yandırdı, yaxdı aləmi, axır, bu eşq odu,
Nə şəm'i qalmadı, nə də pərvanə qalmadı.

Dünyanı hansı Tanrı qulu tutdu, getdi ki ?!
Dünyaya hökm edirdi, Süleymanə qalmadı.

Eşqində gəzdi yer üzün Adəm də dərbədən,
Kuyin dəyişdi cənnəti-rizvanə, qalmadı.

Zülm eyləməkçün, ay evin abad ola, məgər
Məndən səvayi xanəsi viranə qalmadı ?!

Hər bir cəfani, zalım, ona hər gün etmişən,
Çəkdirmədiyən dərd bu Xaqanə qalmadı.

*****

Əvvəlki kimi məclisi-meyxanə olaydı,
Həmdəm mənə gül üzlü o cananə olaydı.

Baxdıqca, həsəddən, bizə, biganə yanaydı,
Yarım dolanıb başıma, pərvanə olaydı.

Cananda vəfa olsa əgər, aşiqin atmaz,
Məcnunu qədər Leyli də mərdanə olaydı.

Ey kaş ki, istəkli gülüm yoxsa da, bəri,
Dərdü qəmi dəf' etməyə peymanə olaydı.

Saqi meyi kəm eyləməyəydi, dəxi, Xaqan,
Dünyadə tükənməz qəmə biganə olaydı.

*****

Görmədim, bir dəfə namərdi sala dərdə fələk,
Harda bir dərd əgər olsa, verəcək mərdə fələk.

Dəmbədəm hiylə qurub, mərdi salar min oyuna,
Zər tutan kəsdür, oturmuş, elə bil, nərdə fələk.

Xoş üzün göstərər, hərçənd, dönük çərxi sənə,
E`tibar eyləmə ki, gözdən asar pərdə fələk.

Cahilin hər işini rast eləyər hər yerdə,
Aqilin hər işinə pəl vurar hər yerdə fələk.

Bir ziyan gizlənər altında bəzəkli tələ tək,
Göstərər xeyrini, hərgah ki, qənsərdə fələk.

Vətən övladı, vətənpərvərinin qədrini bil,
Şe`rə Xaqan yetirər, sanmayıram, bir də fələk.

*****

Ağasəlim Əmri :

Fani dünyadə qonaq üç gecə qaldıq, getdik,
Xeyri verdik əlimizdən, zərər aldıq, getdik,

Elşad Xaqan :

Gözümüz qalmaq mülkündə cahanın, çünki
Aləmə biz nəzər arif kimi saldıq, getdik.

Ağasəlim Əmri :

Arizulər bizi ilgim kimi, hey, aldatdı,
Yetmədik heç birinə, qəflətə daldıq, getdik.

Elşad Xaqan :

Tazə güllər kimi xəndan idi vəslində könül,
Ayrılıq dərini çəkdikcə, saraldıq, getdik.

Ağasəlim Əmri :

Sadiq aşıqləri əfsanəyə döndərdir fələk,
Artı biganələrin sayı, azaldıq, getdik.

Elşad Xaqan :

Bizdən əvvəl qəzələ çox az idi meyl eləyən,
Şükr ola Xaliqə, say artı, çoxaldıq, getdik.

Ağasəlim Əmri :

Aləmin dərini çəkməkdən ağardı başımız,
Yaş o yaş olmasa da, Əmri, qocaldıq, getdik.

Elşad Xaqan :

Salmadıq sən`əti gözdən, sözümlə, Xaqan,
Vətənə, xəlqə edib xidmət, ucaldıq, getdik.

*****

İlqar Süleymanlı Bizəbanə nəzirə :

Lütfü yarın bizə, neyçün, belə kəm oldu, könül ?!
Qismət əğyarə vüsal, aşiqə qəm oldu, könül.

Sinəmə rəsmi ni çəkmiş o kaman qaşlı nigar,
Oxları qəmzəsinin qanlı qələm oldu, könül.

Dərdimə dərd qatıb, özgəyə dərman oldu,
Xəstəlik tapdı, bu dərd ilə vərəm oldu könül.

Kamına yetməyə də, çəkmədi əl sövdadan,
Od tutub, yandı öz ahında, Kərəm oldu könül.

Gülmədi bir yol üzüm, yar gedəndən, Xaqan,
Möhnətə, dərdü qəmə, döndü, hərəm oldu könül.

*****

Ey gül, tər üzündə, nə olar, yaş mən olsam,
Çöhrəndən öpüb, kamə yetən, kaş, mən olsam.

Vermə, gözəlim, özgəyə sirr, heç də, pis olmaz,
Həm sevgili, həm də sənə sirdaş mən olsam.

Verdin, gözəl, əğyarlərə, sirrini açıldı,
Etməzdim onu qəbrə qədər faş, mən olsam.

Məcnun götürüb başın əgər çöllərə qaçdı,
Qoymuşdum o yarın yoluna baş, mən olsam.

Döndərmisən Elşaddan üzün, dönməz idim mən,
Yağdırsa fələk başıma min daş, mən olsam.

*****

Nə zaman ki, gözəlim, gül üzünü yad elərəm,
Xəstə bülbül kimi yüz naləvü fəryad elərəm.

Qəm deyil, vəslivə yetməzsəm əgər, ey şəm`im,
Nolar, hicranıya yanmaqla da bir ad elərəm.

Bağrı daşdır onun, əfğanım ona kar etməz,
Yar bir dadıma yetməz, nə qədər dad elərəm.

Cümlə dərd əhli bilib dərdimi, təskin tapdı,
İndi dərd əhlinə dərdimlə mən imdad elərəm.

Dedim : - Ey yar, bu can oldu əsir hicrində,
Yetirib vəslə- dedi- vəqt olar, azad elərəm.

Hüsni Şirini görən ah ilə min dağ çapar,
Ol səbəb yar demiş, hər kəsi Fərhad elərəm.

"Məni öldürdü qəmin"- yarə xəbər göndərdim,
Dərdə dərman - dedi - səbr eyləsin Elşad, elərəm.

*****

Ölürəm, olmadı vəslin mənə qismət, gedirəm,
Qəbrə, gül ləblərivi öpmədən, həsrət gedirəm.

Gəlmədin ki, görüşək bircə kərəm sağlıqda,
Barı, gəl, sal yola son mənzilə, afət, gedirəm.

Sadiq ol əhdivə, bir özgəsinə vermə könül,
Saxla sevdamızı sən məndən əmanət, gedirəm.

Fani dünyanı tutub, qalmaq heç kəs, ey dil,
Hər gələn getməlidir, mən də, nəhayət, gedirəm.

Xəlqini, kim ki, sevər, xəlq onu, Xaqan, yaşadar,
Ürəyimdə vətənə, xəlqə məhəbbət gedirəm.

*****

Nə zamandır, gözəl, vəslivə həsrət çəkirəm,
Nə gecəm var, nə günüm, gör, nə müsibət çəkirəm.

Düşmüşəm vəsl təmənnasına, qoymur ağyar,
Həmi hicran qəmin, ondan həmi minnət çəkirəm.

Nə dəvə dərdimə tapdım, nə ölüb, qurtardım,
Nə çıxır can, nə dirilləm, çox əziyyət çəkirəm.

Axı, hardan biləsən aşiqivin çəkdiyini ?!
Demirəm kimsələrə dərdimi, xəlvət çəkirəm.

Ayrılıqdan ürəyi qanə dönüb Xaqanın,
Tanrı şahiddi ki, ey gül, necə möhnət çəkirəm.

*****

Mən bu dünyadə, könül, dövlətü var istəmirəm,
Neylərəm, varım ola ?! Olmasa yar, istəmirəm !

İstərəm ki, sata yüz naz mənə öz yarım,
Yüz çəkə nazımı bir özgə nigar, istəmirəm.

Məni dilləndirən eşqindi, sənin bülbülünəm,
Sənsiz, ey tazə çiçək, bağü bahar istəmirəm.

İzn ver, mən qara gün bir yol olum zəvvarın,
Mən ki, dövrəndə gəzim şamü səhər, istəmirəm.

Başdan ağlım aparır məst gözü sevgilimin,
Xaqan, olmaq mey ilə məstü xumar istəmirəm.

*****

Ağasəlim Əmri :

Mən məni xəlq edənin şairiyəm,
Ölüyəm onsuz, onunla diriyəm.

Elşad Xaqan :

Vararam xəlq edənin rəhmətinə,
Əhli-Beytin yolunu gər yeriyəm.

Ağasəlim Əmri :

Dürri-vahid sədəfi-şe`rə mənəm,
Şüərayi-vətənin nadiriyəm.

Elşad Xaqan :

Söz nəhəngi çox olub yurdumda,
İndi əş`arım ilə ən iriyəm.

Ağasəlim Əmri :

Baş əyər zirvə hüzurumda mənim,
Qadir Allah diləsə, qadiriyəm.

Elşad Xaqan :

Zirvələr fəth edəmə mən söz ilə,
Bircə, Xaqanıdır*, ondan geriyəm.

Ağasəlim Əmri :

Yolumuzdur yolu ustadımızın,
Sayəsində, dəxi, söz mahiriyəm.

Elşad Xaqan :

Nəçə haq şairi xəlq eylədi Həqq,
Mən də Xaqanam, olardan biriyəm.

Ağasəlim Əmri :

Əmri, şahimdi, pənahimdir Əli**,
Ölüyəm onsuz, onunla diriyəm.

* - Ustad Xaqani Əmini

** - İmam Əli (ə)

*****

Sevgilim, vermə rəqibə bu qədər üz demişəm,
Bu sözü bir dəfə yox, bəlkə, sənə yüz demişəm.

Qarə zülfün gecəyə bənzədib, hüsnün günəşə,
Aləmə vəsfini, dilbər, gecə-gündüz demişəm.

Aşiqin düşmüş ayaqdan gözü yol çəkməkdən,
Gəl, gör öz gözlərin ilə necə sənsizləmişəm.

Küsüb, aşiqdən üzün, var nə səbəb, döndərdin ?!

Sənə mən, ey gül, haçan güldən ağır söz demişəm ?!

Hüsndə sevgilim artıqdı mənə Yusifdən,
Şə`ninə, hər nə ki, Xaqan, demişəm, düz demişəm.

*****

Çox cəfa gördüm, fəqət səndən vəfa mən görmədim,
Bivəfa, ol qdri düşməndən cəfa mən görmədim.

Olmayıb az, çəkmişəm hicrin cəfasın, ey sənəm,
Çox şükür, yetdim, vüsalından səfa mən görmədim.

Bəslədim ömrüm boyu mehrü məhəbbət bir sənə,
Bircə gün də mehrivi, ey məhliqa, mən görmədim.

Dərdi-dərman çəkməyirdim, bitməsin dərdin, təbib,
Dərdimi artırdı dərmanın, şəfa mən görmədim.

Ney kimi aşıqlərin əflakə qalxar naləsi,
Aləmi-eşq içrə mən tək binəva mən görmədim.

Doğruluqdan dəm vurur, söylər, yemə qul haqqını,
Görmədim, zahid qədər əhli-riya mən görmədim.

Hüsndə, əxlaqdə nisbət mənim məhparəmə,
Gəzdim, ey Xaqan, bu dünyanı təməmə, görmədim.

*****

Bir zaman mən də bir istəkli nigar istərdim,
Olmadı yar mənə, gər ola yar istərdim.

Əhdimiz varım idi, cahü cəlalım sən idin,
Nə cəlal istədim özgə, nə də var istərdim.

Olub əğyar ilə yar, eyləməmiş xar məni,
Səni kim istəmir, olsun onu xar, istərdim.

Bənd idim zülfüvə, heç yerdə qərarım yox idi,
Səni divanə kimi leylü nəhar istərdim.

Ləbivin həsrəti Xaqanı edib badəpərəst,
Yoxsa ki, meylə olum məstü xumar, istərdim ?!

*****

Səhvimdi, gərək, dərdimi dildarə deməzdim,
Bilseydim əgər, etmiyəcək çarə, deməzdim.

Yüz naləvü əfğan eləyim indi, nə xeyri,
Gül zövqünü, ey kaş, gərək, xarə deməzdim.

Məcnunu da səhralara sərgəştə salan var,
Eşq əhlinə, gəlməz dilim, avarə deməzdim.

Bir dəfə çəkən nazını zalım dedi, ey yar,
Yüz dəfə ciyər olsa da yüz parə, deməzdim.

Min qəm belə, Xaqan, verə yarım mənə hərgah,
Mərdanəliyimdən birin əğyarə deməzdim.

*****

Xoşlaram, daim mənə naz eyləsin öz sevgilim,
Bircə gün etsəm şikayət gər ki, lal olsun dilim.

Dərdi-hicranə dəva hər dəm deyərlər dəmliyi,
Bəs, neçin artar qədim, artar dəmadəm niskilim ?!

Atmısan qəməzən oxun, öldüm, apardı qan məni,
Gəl, çıxardım bircəsin bir yol, gülüm, gəlməz əlim.

Çox güvənmə hüsnüvə, aləmdə olma zülmükar,
Fanidir dünya kimi, hüsnün solar bir gün, gülüm.

Bir günüm xoş keçmədi, dünyaya ta açdım gözüm,
Yükləyib dərdü qəmin dövrən mənə, bükmüş belim.

Həsərətindən vəslinin, ey dil, ciyər yüz parədir,
Qoy, fəda olsun o cananın yolunda hər dilim.

Xəstəyəm, can üstəyəm, canan yetişməz, qorxuram,
Yoxsa ki, Xaqan, məni, heç, zərrə qorxutmaz ölüm.

*****

Sığmayan aləmlərə xeyli günahım var mənim,
Rəhmi çox cümlə günahimdən İlahim var mənim.

Cahiləm, dünyapərəstəm, üç gün işrətdən yana
Daimə qəmlər verən nəfsim, təmahim var mənim.

Hər nə qəm yetmiş mənə, yersiz qürurumdan yetib,
Həq bilir, yerdən göyə qəmlər siyahım var mənim..

Ah çəkdim, etmədim, tövbə, günahimdən həzər,
Ah kim, dərk etmədim, neyçün, bəs, ahim var mənim.

İndi sərgərdan qalıb, Xaqan günahindən qaçır,
Rəhminə, Allah, günahimdən pənahim var mənim.

*****

Ey soran halımı, sinəmdə olan daği deyim,
Ya ki, ahımla param-parça olan daği deyim ?!

Sinəmin dağına rişxənd edən əğyar ölsün,
Mən də rişxənd ilə bir sinə vurub, aği deyim.

Vəchi var, eylərəm əfğan o gülün vəsli üçün,
Yeridir, kuyini andıqda, irəm bağı deyim.

Həq bilir, keçdi Züleyxanı da zülm ilə o şux,
Yusifin, haqdır, özüm gər ki qəm ortağı deyim.

Elə talan elədin könlün evin Xaqanın,
Sənə mən yar deyim, bilmirəm, heç, yağı deyim.

*****

Gül ləblərinin zövqünü peymanədə gördüm,
Heç görmədiyim ləzzəti meyhanədə gördüm.

Vurmuş məni, dəm vurdusa kim mehrü vəfadən,
Mərdanəliyi mən yenə biganədə gördüm.

Etmışdi Züleyxa nə sitəm Yusifə, bir-bir
Daş qəlbli o bütdə, o cananədə gördüm.

Eşq əhliyəm, hicrində yanırdım- dedim- ey şəm`,
Canan dedi :- Aşiqliyi pərvanədə gördüm.

Xaqan elə arıfmiş, edirmiş meyə rəğbət,
Bir bunca ayıqlıq ki, o məstanədə gördüm.

*****

Həsətin qoymayıb aşiqdə qala can, gözəlim,
Nə zaman, bəs olacaq vəslivə imkan, gözəlim.

Gəl, yetim vəslə, ürək dağə fərəhdən dönsün,
Çəkməmiş sinəmə öz dağını hicran, gözəlim.

Qeyb olar ayın özü, hüsnün olarkən zahir,
Qeyri-mümkündü sənə olmamaq heyran, gözəlim.

Həsətinədən, yeri var, aşiq əgər can versə,
Sən də İsa kimi, gəl, aşiqə ver can, gözəlim.

Bu fəqir aşiqi etmə kərəmindən məhrum,
Nə olar, bircə öpüş eyləsən ehsan, gözəlim.

İncidib istəmədən, könlünü almaqdan ötür
Bir gözəl şe`r yazıbdır sənə Xaqan, gözəlim.

*****

Görüb hicranın odun, üzmüşəm əl canımdan,
Alma ahım bu qədər, et həzər əfğanımdan.

Necə mənsiz bu qədər səbrü qərar eyləmişən ?!
Sən ki, bir an belə ayrılmaz idin yanımdan.

Bircə gün də bəs edər yarım ilə, istəmirəm,
Yüz il ömrüm ola bir qeyr ilə cananımdan.

Canı cananə fəda etməyi əhd eyləmişəm,
Dönmərəm, ölsəm əgər, əhd ilə peymanımdan.

Bu pərişanlığım, əğyarə dedim, yarə yetir,
Neyləyim, seçməmişəm dostumu düşmanımdan.

Halə bax ki, o gülün məst gözün qan tutmuş,
Elə bil, badə bilib, yarım içər qanımdan.

Dedim : - Əl məndən, ətək səndədir, incitmə məni,
Dedi ki, incimişəm bir kərə Xaqanımdan.

*****

Gül rəngini almış, gözəlmiş, al yanağından,
Peymanə qızarmış öpən anda dodağından.

Yandırmaya hicran odu bu aşiqi sənsiz,
Qıyma ona, məhrum ola cənnət ocağından.

Qəmdən yıxılan aşiqivə rəhm elə, əl tut,
Çəkmə ətəyin, al onu dərdin qucağından.

Məndən sora gəl qoy ki qədəm qəbrimin üstə,
Bəlkə, o zaman mən öpə bldim ayağından.

Yar eylədi bal tək dodağın bəhrəsin ehsan,
- Ömrüncə bu ləzzət- dedi- getməz damağından.

Sordum ki, kiminsən, üzü güldü, dedi ol gül :
- Xaqandı, dərib nazlı çiçək sevgi bağından.

*****

Zahid atmaz cənnətin, meyخانələrdən görmədən*,
Badələr nuş etmədən, peymanələrdən görmədən.

Sən bilərmiydin məgər əhli-vəfa qədrin, könül,
Bunca cövrü bivəfa cananələrdən görmədən ?!

Bəlkə, hicrin atəşin, ey şəm`im eylərdim qəbul,
Vəsl üçün yanmaqlığı pərvanələrdən görmədən.

Qeys Leylanın elə etmiş ki hüsnün vəsfini,
Çoxları aşiq olub əfsanələrdən, görmədən.

Ey könül, salmaz meyə meylin Xudanın bir qulu,
Növrəsü** Xaqan kimi məstanələrdən görmədən.

*- işarə olunmuş misra qəzəlxan Ruslan Növrəsə məxsusdur.

** - Qəzəlxan Ruslan Növrəs

*****

Qoyma, bu qədər aşiqin ayrı gəzə səndən,
İstərmisən, istəclin əl , axır, üzə səndən ?!

Bizdən nəzərin çəkmə, uyub hər sözə, dilbər,
Əvvəl bir araşdır, nə demirlər bizə səndən ?!

Soldurdu, gülüm, çöhrəmizi dərd xəzəltək,
Sevdamıza hicran küləyi tez-tez əsəndən.

Sən sevdin, ürək, mən başı daşdan-daşa vurdum,
Qan ağladı, çox yetdi yamanlar gözə səndən.

Hərdən bir, ey hicran qəmi, sən vəslə də yol ver,
İncitmə bu Xaqanı, olar ki, bezə səndən.

*****

Gələn mən olmuşam, ey gül, fəğanə, bir dənə mən,
Məhəbbətində dönən bağı qanə, bir dənə mən.

Yolunda ölməyimi, bəlkə, yüz yol istəmişən,
Məgər, haçansa, gətirdim bəhanə bir dənə mən ?!

Gərək, bilək, gözəlüm, qədrin indi bir-birinin,
Nə sən gələrsən, ey afət, cahanə bir də, nə mən.

Quranda məclisi-işrət yanımda əyləşəsən,
Duram, ləbindən öpəm aşiqanə bir dənə mən.

Kəsib, haçandı, bu Xaqandan ülfət, inciməsən,
Nə var ki, söz demişəm ərkyanə bir dənə mən.

*****

Axı, söz vermiş idin ki, məni tərək etməyəsən,
Yarı yolda buraxıb aşiqivi, getməyəsən.

Gəl, sevindirmə bu rəftar ilə biganələri !
Məgər olmazmı ki, öz aşiqin incitməyəsən ?!

Uyma hər kəs deyənə, gəzmə xətalər məndə,
Bəlkə, sən fikrivi pis şeylərə yönəltməyəsən ?!

İstəyirsən, edə səbr ayrılığa istəclin,
Gərək, əvvəldən onu vəslivə öyrətməyəsən.

İnlədir xatirələr könlü həzin musiqitək,
Məsləhətdir ki, sarı simləri tərətmiyəsən.

Sən, ey Elşadı öz istəkli gülündən ayıran,
Səni, aləmdə görüm, kamıva, heç, yetmiyəsən !

*****

Niyyət etdin, bilirəm, cövr ilə canım üzəsən,
Gözləmədim, gedib, əğyar ilə ancaq gəzəsən.

Çoxu kam aldı sənin söhbətinin feyzindən,
Qıymadın lütfü kərəm bir dəfə ancaq bizə sən.

Səni xəlq eylədi xoşbəxt Xuda, çoxdu sevən,
Cəlb edir hər kəsi şivən, gülərüz, baməzəsən.

Kafər iman gətirər hüsnüvü görcək, şəksiz,
Qüdrəti-Tanrıdan aləmdə əsər, mö`cüzəsən.

Gül üzün, sərv qədin, nazənin addımlamağın,
Daim olmaz bu tərəvət, hələ tərsən, təzəsən.

İndi ki, vəsl təmənnasına düşdün, Xaqan,
Göstər aşıqlıyivi, hicrə, gərəkdir, dözəsən.

*****

Çəkib aşıq sənin hicrində nələr, bilməmişən,
Heç, gedəndən arayıb, bircə xəbər bilməmişən.

Gəzib hər yan səni, çəkmiş nəzərin aləmdən,
Sən rəva aşıqivə bircə nəzər bilməmişən.

Mən qədərdən bilib hər zülmüvü, şükr etmişəm,
Sən də, min şükr ki, zülmündə qədər bilməmişən.

Mən öləndən sora gəl qəbrimə, göz yaşları tök,
Xeyri nə, qədrimi sağlıqda əgər bilməmişən ?!

Sən, gözəl, canlar alan hüsnüvə fəxr etmişən,
Eşqə can verməyi Xaqan tək hünər bilməmişən.

*****

Bilirəm, məndən, ey istəkli nigar, incimisən,
Çox xəta etmişəm mən, yeri var, incimisən.

“Yoxdur incikliyim”- ey yar, deyirsən, yaxşı,
De, səbəb nədi gəzməkdə kənar, incimisən ?

Səni kim incidib, ömrü xəzəl olsun, solsun !
Ey olan varlığı ömrümdə bahar, incimisən ?!

Sən ömür bağçasının nazlı, ətirli gülüsən,
Nazdırmı bu əda, türfə nigar, incimisən ?!

Bu sükutun nədi, Xaqan sənə qurban olsun,
Səni dindirməmişəm, sevgili yar, incimisən ?!

*****

Hər dəm ki, könül dərdinə dərmanı gəzərsən,
Hər dərdə salan könlümü cananı gəzərsən.

Bülbül, bitəcək fəsli-xəzan, həsrətə səbr et,
Gül fəsli çıxıb seyrə, gülüstanı gəzərsən.

Dünya kimi yox səndə vəfa, ey gözəl afət,
Hər dəm yeni aşiq, yeni qurbanı gəzərsən.

Kövrək olur aşiq ürəyi körpə uşaqtək,
Rəhminmi var?! incitməyə imkanı gəzərsən.

Kölgən kimi, hər gün düşüb, ardınca süründüm,
Bir gün arayıb sən məni, hər yanı gəzərsən.

Ağlar dalararaq xatirələr seyrinə bir gün
Nakam ölən eşqində bu Xaqanı gəzərsən.

*****

Gülüm, eşqində məni zar elədin, eyləmədin?!
Özün öz aşıqivi xar elədin, eyləmədin?!

E`tibar eyləmişəm, xəlvəti bir söz demişəm,
Sırrım, hər yanda gedib, car elədin, eyləmədin?!

Mən təmənnə elədim bircə öpüş, qan düşdü,
Gül dodaqdan öpüm, israr elədin, eyləmədin?!

Ta deyildim həvəsində ay üzün, rahat idim,
Sübhədək hər gecə oğar elədin, eyləmədin?!

Yüz ilin bir başı küsdüm, acı bir kəlmə dedim,
Sən də hər gün qaba rəftar elədin, eyləmədin?!

Bunca qanım axıdıb, canım alıb, qəmzə satıb,
Sən bu sövdədə bir az kar elədin, eyləmədin?!

Zülmün öldürdü, heyif, gənc idi Elşad Xaqan,
Mən ölüm, barı, bir an ar elədin, eyləmədin?!

*****

Dərdim dəvasını bilib, heç, dadə yetmədin,
Dərd üstə dərd ələndi, sən imdadə yetmədin.

Hicran bəlasına dözüb, ol yar vəslinə,
Ömrün sona yetişdi, ey üftadə, yetmədin.

Dərdim dəvası dəmliyi bildimsə dəmbədəm,
Bir dəm də dadıma mənim, ey badə, yetmədin.

Düzdür, cahanda xeyli səmər sən qazanmışan,
Zahid, di gəl ki, kamıva mə'nadə yetmədin.

Vermiş fənyə ömrüvü, Xaqan, boş arzular,
Yetmək dilərdin ilğıma səhradə, yetmədin.

*****

Sevgilim, könlüm evin zülm ilə yıxdın, getdin,
Çarəsiz dərdə salıb aşiqi, çıxdın-getdin.

Ömrümə sən qısa müddətli yağış tək gəldin,
Quru səhradəki ilgım kimi axdın, getdin.

Həsərətindən yıxılan bir kəsə əl tutmaqdan,
Çevirib üz, onu qəmlərlə buraxdın, getdin.

Mələyim, indi cəhənnəm odu neylər ki mənə ?!
Məni ondan da betər atəşə yaxdın, getdin.

Neyləmişdim sənə, Xaqanı nəzərdən saldın,
Yad baxışlarla uzaqdan mənə baxdın, getdin ?!

*****

Ustad Xaqani Əminiyə nəzirə :

Verməz ətrin, gülüm, heç, şehli çiçəklər də sənin,
Baş əyər şə`nivə cənnətdə mələklər də sənin.

Ey gözüm nuru, dönüb, bircə nəzər salsan əgər,
Can verər eşqivə yerlər də, fələklər də sənin.

Ay cəmalındı, bulud zülfüvə bənzər gecələr,
Gəzərəm əksivi ərş üzrə bəzəklərdə sənin.

Cəm olar qəlbimə min qəm, gözəlim, qısqanaram,
Dağınıq zülfüvü oxşarsa küləklər də sənin.

Yarə etməzsə əsər, şe`rin öləndən sonra
Qoyar iz, qəm yemə, Xaqan, çox ürəklərdə sənin.

*****

Günü-gündən oxalan şöhrəti var xəlqimizin,
Xəqlər içrə böyük hörməti var xəlqimizin.

Hər dəm insanlıq ilə ad elədik aləmdə,
Çünki əxlaqı kimi zinəti var xəlqimizin.

Hələ bir zalıma biz qəddimizi əyməmişik,
Zülmə üsyan eləmək adəti var xəlqimizin.

O gün olsun, yenə fəxr ilə deyək hər yerdə,
Qarabağ adlı gözəl cənnəti var xəlqimizin.

Qəm yemə, ismivi, ölsən, yaşadar, ey Xaqan,
Qəzələ, şe`rə böyük rəğbəti var xəlqimizin.

*****

Saqi, qurbanın olum, tez gətir ol mey camın,
Tələf eylər məni qəm, dərdimin et əncamın.

Yuxu, bilməz nədir, aşıq ay üzün şövqündən,
Həsərətidir eləyən sübhə bərabər şam`ın.

Nə bu meyخانə səfası mənə vəslin kimidir,
Nə də gül ləblərinin badədən aldım tamın.

Gözləməkdən gözümün nuru gedibdir, ey yar,
Nə olar, aşıqivin qoyma gözündə kamın.

Badədən nəş`ələnək, şe`rü qəzəldən danışaq,
Bəlkə, biz şad elədik ruhun Ömər Xəyyamın.

Elşada badəni ver ki, yaza rə`na qəzəli,
Badədən çünki qələm əhli alır ilhamın.

*****

USTADIM XAQANI ƏMİNİYƏ NƏZİRƏ

Sevgilim, qorxum budur, vəslinçün imkan olmasın,
Razıyam, hər dərdim olsun, bircə hicran olmasın.

Gözləri yolda qalan heç kimsə, ya Rəb, qalmasın,
Aşiq həsrət çəkməsin, canan nigaran olmasın.

Xatirən olsun deyə, billah, əmanət tək güdüb,
İstərim, səndən gələn bir dərdə dərman olmasın.

Xəlv olandan görməyib sən tək dilara bu bəşər,
Qeyri-mümkündür, görənlər hüsnün heyran olmasın.

Gör, haçandır, aşıqın lə`li-ləbinçün təşnədir,
Bunca yol qət` eyləmiş, busən ver, ətşan olmasın.

Həsrətinlə, ey gözüüm nuru, gün üzvlü dilbərim,
Olmayıb bir sübhü şamım ki, könül qan olmasın.

Ömrə yoxdur e`tibar, incitmə, qədrin bil onun,
Çünki bir gün, ey sənəm, olsun ki, Xaqan olmasın.

*****

Səndə bu vəfadarlıq, afət, belə qalsın !
Öz aşıqivə mehrü məhəbbət belə qalsın !

Əhsən belə bir yarə, sədaqətlidir, əhsən,
Göstərsin öz əhdində dəyanət belə qalsın !

Canan gətirir mey, çalınır musiqi aram,
Ahəstə keçir məclisi-işrət, belə qalsın !

Əfsus, bu dünyadə nə var, fanidir, ey gül,
İstərdim, o çöhrəndə təravət belə qalsın !

Göz yaşımı gördükdə, mənə tənə edənlər
Düşsün günümə, yarına həsrət belə qalsın !

Cananına can söylədi, Xaqan can eşitdi,
Ey kaş, nəvaziş dolu söhbət belə qalsın !

*****

Get, bir də gətir, məclisə peymanə dolansın,
Məstanələrin başına meyxanə dolansın.

Ey dil, bu pərişanlığa son qoymağa, hər dəm
Yarın qara zülfündə, gərək, şənə dolansın.

Məcnunu gəzər Leylini, zəncir ilə durmaz,
Öyrəncəlidir, çölləri divanə dolansın.

Canından əl üzün eləyən vəsli təmənnə,
Hər kim ki, təmənnəhə, meydanə dolansın.

Tərhlətməyə öz əhdini, zülm eyləsə canan,
Dözsün, gərək, aşıq yenə, mərdanə dolansın.

Kafər, nə rəvadır ki, gedə Kə`bəyə sarı,
Qoyma, gözəlim, kuyivə biganə dolansın.

Yetsin hərə öz kamına, Xaqan, nə gözəldir,
Bülbül çəmənə, şəm`inə pərvanə dolansın.

*****

Eşq dərdin ki verib, sən mənə canan oldun,
Verdiyin dərd ilə hər dərdimə dərman oldun.

Qəmdən özgə nə verib aşıqə sevda dediyin,
Nə qazandı ki, könül, bir belə nalan oldun ?!

Bənd olub zülfünə, ey dil, bu qara gözlülərin,
Bivəfəliq görüb eşqində, pərişan oldun.

Xəstə bülübl kimi hicrində çəkirdin nalə,
Vəslə yetdikdə, könül, gül kimi xəndan oldun.

Sən qədəm sən`ətə atdıqda, kim idin, Elşad ?!
Sənə göstərdi Əmini* yolu, Xaqan oldun !

* - Ustad Xaqani Əmini

*****

Eşq əhli üçün ətrivi verməz, çiçək olsun,
Bu hüsndə olmaz sənə bənzər, mələk olsun.

Bədxah olasan, sevgilim, insanlığa ziddir,
İnsanda, gərəkdir ki, xoş arzu-dilək olsun.

Pərvanəlik etdinsə təmənnə, könül, hərgah,
Eşq atəşinə yanmağa tabın, gərək, olsun.

Yarın sözün, ey dil, çalış, əğyarə danışma,
Söz saxlamaz ağızında o, məndən demək olsun.

Bir qəmzəyə min can alana könlüvü verdin,
Xaqan, bu nə sövdə ?! Sənə Allah kömək olsun !

*****

Saqi, mey ver ki, bütün dərdimə dərman olsun,
Yıxacaqdır məni qəm, qıyma, könül qan olsun.

Bu qəmin dəf i, mey olmazsa əgər, müşküldür,
Durma, doldur qədəhi, müşkülüm asan olsun.

Əhli-meyxanə sevinsin, bizə mey süfrəsin aç,
Könlümüz, nəş`ələnək, gül kimi xəndan olsun.

Cənnətin vəsfini xəlqə danışan zahidlər,
Özü də, vəsfi də meyxanəyə qurban olsun.

Kim səfa guşəsi meyxanəni yıxmaq diləsə,
Görüm, uçsun başına, xanəsi viran olsun .

Zahid arifləri meydən yana çox tənə edər,
Mə`rifət əhli olaq, qoy, bizə nöqsan olsun .

Badəni, cəhd elə ki, salma nəzərdən, Xaqan,
Hər görən səndə bu sərxoşluğu, heyran olsun.

*****

Verərəm canımı, gər bir elə canan olsun,
Görən əxlaqına ol dilbərin heyran olsun.

Məni yarımından edən, Tanrı səni dərdə sala,
Nə bilən dərdivi bir kəs, nə də dərman olsun.

İntizarın çəkər aşiq, nə zamandır, tez gəl,
Qoyma, qalsın gözü yollarda, nigaran olsun.

Razıyam, dərdə düşəm, dərdimə dərman sən elə,
Can verən anda gəlib, “ can” de ki, dərman olsun.

Nədi can, qıymayım, almaq diləsən, vəslə əvəz,
Təki, Xaqandan, əzizim, diləyin can olsun.

*****

Ağasəlim Əmri :

Cəhd et, yetəni qoyma, könül, məhrəmin olsun,

Elşad Xaqan :

Məhrəm, gərək, hər dərdin üçün mərhəmin olsun.

Ağasəlim Əmri :

Qəlbində bir aləm qəm olar, aşiqin, ey dost,
Yoxsa, nə ki qəlbində qəmi aləmin olsun.

Elşad Xaqan :

Ey bəndə, verər əcrini üqbadə İlahi,
Dünyadə, rəva bildisə, dərdü qəmin olsun.

Ağasəlim Əmri :

Sən aqıl ol, üqbayə könül bağla, əzizim,
Dünyayə tələğin ver, o, qoy, sərsəmin olsun.

Elşad Xaqan :

Cəhd et, əməlinlə mələk etsin sənə tənə`zim,

Zahirdə, nə lazım ki, mələk görkəmin olsun.

Ağasəlim Əmri :

Şeytani sifətlə, var, özün huri sayanlar,
Bir isməti, vicdanı, gərək, adəmin olsun.

Elşad Xaqan :

Lə'nət o rıya əhlinə ! Batində nə cürdür,
Zahirdə, gərək, adəm olan kəs həmin olsun !

Ağasəlim Əmri :

Əmri, ürəyin yarələnilib zülm oxu ilə,
Dünyadə, ümid eyləmə ki, məlhəmin olsun.

Elşad Xaqan :

Cahildən, ədəbsizdən uzaq dur, dəxi, Xaqan,
Əmri kimi bir əhli-ədəb həmdəmin olsun.

*****

Ustad Xaqani Əminiyə nəzirə :

Gərək, hər kəsdən əziz aşiqi canan tutsun,
Nə ki, zülm eyləyib eşq əhlinə, divan tutsun.

Mən bir afət sevirəm, zülmü məni qorxutmur,
Qorxuram, sevdiyimi etdiyim əfğan tutsun.

Kim gözündən məni ay üzlü nigarın salmış,
Ay görüm, gözlərini Xaliqu-Sübhan tutsun.

Qaç bilməzsən, əgər Tanrı bəla göndərsə,
İstər, aləm yığışib dövrəyə, qalxan tutsun.

Ey gözüm nuru, əcəb canlar alan dilbərsən,
Görmədim kimsəni, ay hüsnüvə nöqsan tutsun.

Sən pozub əhdimizi, tutmadın heç bir sözüvü,
Səni məhşərdə, görüm, əhd ilə peyman tutsun.

Hansı üzənən gələcək məhşərə ol zalim yar ?!
Vay o gündən, ətəyindən hələ Xaqan tutsun !

*****

Razıyam, badə verəm canımı cananım üçün,
Təşnədir bir belə neyçün, bəs, o gül qanım üçün ?!

Nə qədər dərdü bəla, afət ola eşqində,
Dönməyib, mən dözərəm afəti-dövrənim üçün.

Gör ki, bülbül də yetib vəslə, xoşavaz oldu,
Ağlaram mən, hələ də, öz güli-xəndanım üçün.

Vaxtı gəldikdə, edəm şövq ilə cananə fəda,
Bəslərəm izzət ilə canı da, «öz canım üçün».

Şairəm, şe`r ilə , Xaqan, edirəm qulluğumu
Bir oğul tək vətənim Azərbaycanım üçün.

*****

Jalə tək al yanağından tər axıb fəsli-bahar,
Ancaq hüsnünlə öyünmə, gözəlīm, güldə də var.

Lazım olmaz, tuta meyxanə yolun, məst gözüñ
Əqlini başdan alar, aşıq olar məstü xumar.

Nə gözəlsən ki, sənə kölgə belə aşıqdir,
İşi arxanca sürünmək olub hər gün, ey yar.

Vermək üçün sənə mehrin yerə gün göydən enər,
Əyilər səcdəyə ay hüsnün önündə, dildar.

Səni vəsf eylədi Xaqan qəzəlində, ey dost,
Fikri əxlaqıva aşıqlıyın etmək izhar.

*****

Sevgilim, aşıqini şad eləsən, yaxşı olar,
Dili-viranını abad eləsən, yaxşı olar.

Məni səndən eləməkdir bu rəqibin fikri,
Məni dilşad, onu naşad eləsən, yaxşı olar.

Vəslivin xəstəsiyəm, dərdə əlacım sənsən,
Ey təbibim, mənə imdad eləsən yaxşı olar.

Nazəninlər çoxu zülm əhli olub tarixdə,
Əhdü ilqarın ilə ad eləsən yaxşı olar.

Can evim ruhuma hicrində sənın məhbəsdır,
Yetirib vəslivə, azad eləsən, yaxşı olar.

İntizarın çəkir aşıq ay üzün günlərdir,
Fürsət olduqca, onu yad eləsən, yaxşı olar.

Eşq fəndin sənə tədris eləyib Xaqani*,
Sən də tətbiqini, Elşad, eləsən, yaxşı olar.

* Ustad Xaqani Əmini

*****

Həmdəm hicran günü dərd əhlinə ancaq mey olar,
Bilməz ol, dərd nədir, meydən içib, ta key olar.

Binəva aşıqivin qəlbini, ey gül, ovudan,
Bülbülün qəm dolu avazı olar, ya ney olar.

Ayrılıq dərdi ayaqdan salanın canında,
Bircə, zikr etmək üçün ismini yarın hey olar.

Arayıb, bir kərə axtarmadın, heç, aşıqivi,
Qorxmadın, başına bir iş gələ, pis bir şey olar ?!

Etymə Xaqanı məzəmmət ki, olub badəpərəst,
Həmdəm hicran günü dərd əhlinə ancaq mey olar.

*****

Seyri-çəmənzar idi, bir mən idim, bir də yar,
Bəxtim o gün yar idi, bir mən idim, bir də yar.

Şe`rü qəzəldən dedik, nəş`ələnib, kef çəkib,
Mey idi, əş`ar idi, bir mən idim, bir də yar.

Yox həvəsim, tək içəm, ləzzəti yox badənin,
Onda həvəs var idi, bir mən idim, bir də yar.

Yaxşı da gün görmüşük, gün də olub, qəm dolu,
Kim bizə qəmxar idi ?! bir mən idim, bir də yar.

Sığmaz idik yer-göyə, çünki fərəhdən bizə
Cümlə cahan dar idi, bir mən idim, bir də yar.

Elşad, o ağ günlərin bitdi, di, çək həsrətin,
Zülfü-siyəhtar idi, bir mən idim, bir də yar.

*****

Xoş mənim halıma ki, sən kimi dildarım var,
Əhdü peyman qanan aləmdə gözəl yarım var.

Əhdimiz zinətimiz, eşqdə sabitqədəmik,
Yeridir, fəxr edəm hər yanda, vəfadarım var.

Mən bu aləmdə nə dövlət, nə də var istəyirəm,
Əhli-eşqəm, iki dünyayə yetən varım var.

Xatirinçün, gözəlim, düşmən ilə dost ollam,
Yoxsa, Allah vurub, əğyar ilə nə karım var ?!

Axı, şairdi, nədən sevməyəsən Xaqanı ?!
İncə ruhum, saf ürək, incə də rəftarım var.

*****

Nə zaman məclisə yarım götürüb badə gələr,
Sanaram, bağı-behişt içrə pərizadə gələr.

Qəsdə istəklimin, ey dil, çox ola, bir candır,
Təki, gəlsin, yeri var, hər nə təmənnadə gələr.

Bunca ah etməyimin ayrılığındır səbəbi,
Necə, bülbül gülünü görməsə, fəryadə gələr.

Sübhdən şam`ə kimi hüsnü gələr xatirimə,
Gecədən sübhə kimi surəti rə`yadə gələr.

Nazü qəmzəylə gəzən çoxdu gözəllər, Xaqan,
Varam öz sevgilimə, sadə gedər, sadə gələr.

*****

Bülbülün könlünü, hər ləhzə ki, gül qan eylər,
Niyə bülbül gül üçün, bilmirəm, əfğan eylər.

Kim qara zülfünə bənd olsa, günü qarə gələr,
Qoyar eşq əhlini avarə, pərişan eylər.

Bitirər lələ, hara düşsə, gözüm qan yaşı,
Ağladıb aşiqin, hər yanı gülüstan eylər.

Könlümü, neyləməli, sahibinə tapşırdım,
İstər, abad eləyər, istəsə, viran eylər.

Fələyin çərxinə bel bağlama çox, umma vəfa,
E`tibar olmaz ona, hər cürə dövran eylər.

Dərdi-eşqin edə bilmirsə dəvasın heç kəs,
Mən tutum yar ətəyin, dərdimə dərman eylər.

Yetməz afət bizə cövründən o yarın, Xaqan,
Aşiqə lütfüdür, hər cövrü ki, canan eylər.

*****

Ağasəlim Əmri :

Qəlbi pürnur eyləyən Həzrət Əlinin eşqidir,
Yox edən, vardırsa nə zülmət, Əlinin eşqidir.

Elşad Xaqan :

Qeyri-mümkündür, Əli aşıqləri haqdan dönə,
Haqqa ən doğru olan xidmət Əlinin eşqidir.

Ağasəlim Əmri :

Mustəfa Hubbi Əli cənnah buyurmuş, qafila,
Cənnət istərsən əgər, cənnət Əlinin eşqidir.

Elşad Xaqan :

Ey deyən- "varmaq çətindir cənnətə, zəhmətlidir",
Bir yol istərsən əgər rahat, Əlinin eşqidir.

Ağasəlim Əmri :

Zikri-biruh ilə olmaz kimsəyə izzət məqam,
Ruhi-ə`mali-bəşər, izzət Əlinin eşqidir.

Elşad Xaqan :

At bu dünyanın fəna cahü cəlalın, ey könül,
Hər iki dünyadə çün zinət Əlinin eşqidir.

Ağasəlim Əmri :

Gər o şahə düşmən olmaq eyləyir nazil əzab,
Bəndəyə nazil edən rəhmət Əlinin eşqidir.

Elşad Xaqan :

Tanrı rəhm etməz Vəliyullahə düşmən abidə,
Rəhm olunmaqçün gözəl fürsət Əlinin eşqidir.

Ağasəlim Əmri :

Əşhədü ənna Əliyyən hüccətullah söylərəm,
Əmrdən, Əmri, mənə minnət Əlinin eşqidir.

Elşad Xaqan :

Yaz Əlidən, uyma bu dünyayə, Xaqan, şe`rivin
Əcri var üqbadə, gər niyyət Əlinin eşqidir.

*****

Aləm içrə bu vəfadar mənə həmdəmdir,
Həmdəm olmaq bu vəfadar ilə bir aləmdir.

İsmi zikr elərəm şamü səhər səhhət üçün,
Hər nə dərd olsa, o ay üzlüm ona mərhəmdir.

İntizarın çəkib istəklisinin, tab eləməz,
Hicrə şövq ilə, könül, kim ki, vəfadən kəmdir.

Bu mələk surəti, bu hüsnü görən hər kimsə,
Sənə adəm deməz, insafən, əgər adəmdir.

Ey gözüüm nuru, deyil qəm, səni görməz gözlər,
Çün könül seyri-xəyalınla da çox xürrəmdir.

Tut qədəh əldə, buyur məclisə, ey gül, sənsiz,
Yox səfası bu meyın, çəkdiyim ancaq qəmdir.

Bunca ömr eylədi gər, bilmədi meyxanə yolun,
Elşad ol məst gözüün gördüyü dəmdən dəmdir.

*****

Vaiz ki, cəhənnəm der, həsrət imi bir şeydir,
Hicranıva baxdıqda, cənnət imi bir şeydir.

Zəhmət verə gər yarın, sən lütfüdü zənn eylə,
Hər lütfüsə əğyarın töhmət kimi bir şeydir.

Aşıqləri incitmək, vəslə nigəran qoymaq
Nazəndə gözəllərdə adət kimi bir şeydir.

Can çıxsa qəfil təndən, anlar o zaan insan,
Dünyadə yaşanmışlar qəflət kimi bir şeydir.

Aşıqsən əgər, Xaqan, yarın öz əlindən sən
Alsən, zəhər içsən də, şərbət kimi bir şeydir.

*****

Mənə ol lütfü ki, əğyar eləyir, yar eləmir,
Zülm ki, dəmbədəm ol yar edir, əğyar eləmir.

Nə gedəntək gedir ol şux, nə gəlir, həmdəm olur,

Nədi fikrindəki, bir yol, dəxi, izhar eləmir.

Çox müsibət mənə çəkdi o zalım afət,
Sonda tərki etdi, məgər, başqa cəfa var, eləmir ?!

Kim ki, mərdanə sevər, səbr eləyib, hicrə dözər,
Aşiq oldur ki, çəkir qəm, yenə ah-zar eləmir.

Könül istər ki, çəkə vəsl səfasın hər dəm,
Busə bəxşiş eləyib bir dəfə, təkrar eləmir.

Nazdır aşiqə mə`şuqələrin ancaq işi,
Təhri vardır yenə, səntək qaba rəftar eləmir.

Aşiqin eşqdi çünki mərəzi, ey loğman,
Yorma bihudə özün, elmin ona kar eləmir.

Dedim : - Elşad usanıb zülmədən, ey insafsız,
Dedi : - Bir kimsə səni sevməyə vadar eləmir.

*****

Ustadım Xaqani Əminiyə nəzirə

Hal əhli gər ki, məclisi-meyxanə istəyir,
Zahid həmişə məscidi-viranə istəyir.

Zikri-ləbindən olmuş o zahid ki, bixəbər,
Bilməz, bu könlümüz niyə peymanə istəyir.

Aşiq gər atmış hər kəsi, tutmuş nigarını,
Aşıqdən özgə hər kəsi cananə istəyir.

Salma nəzərdən aşiqivi, uyma hər kəsə,
Dilbər, düşünmə ki, səni biganə istəyir.

Könlüm bir özgə yar eləyən lütfü istəməz,
Hər cövrü ilə yarını mərdanə istəyir.

Əlbət, yubatsa vəslini ol yar, vəchi var,
Səbr eyləyək bu möhnəti-hicranə, istəyir

Hicran odunda yanmasa, Xaqanə vəsl həram,
Zənn etdi, müftə loxmadı ?! Aya, nə istəyir ?!

*****

.....

Bivəfasan, gözəlim, səndə sədaqət nə gəzir ?!
Məndə hicranıva tab etməyə taqət nə gəzir ?!

Hanı ay üzlüm ilə birgə keçən xoş günlər,
İndi ol sevgi dolu məclisi-işrət nə gəzir ?!

Ey güli-tazə, ləbin bənzəri yox gülşəndə,
Qamətin tək, gözəlim, sərvdə qamət nə gəzir ?!

Yoxdu bir laləyanaq, bəhs eləsin hüsnünlə,
Səni bir danə yetirmiş bu təbiət. Nə gəzir ?!

Bir də aldanmayacaq hüsnüvə Elşad Xaqan,
Bivəfasan, gözəl, səndə sədaqət nə gəzir ?!

*****

Göz oxşayır hüsnü, nə gözəl görkəmi vardır,
Xoş halına, kimdir belə bir məhrəmi vardır.

Fürsət düşə, mey məclisi gülşəndə qurulsa,
Yar ilə deyib-gülməyin öz aləmi vardır.

Bülbül çəkə gül zövqünü, pərvanə də şəm`in,
Mən yarımın, hər bir kəsin öz həmdəmi vardır.

Dərdin dedin ol yarə, könül, gəlmədi rəhmi ?!
Yol tapmısan könlünə, əlbət, çəmi vardır.

Səbr eylə ki, yarın yetərik vəslinə biz də,
Az qaldı, könül, qəm yemə, hicran qəmi vardır.

Mümkün deyil, Elşad, ola eşq aləmi qəmsiz,
Dövrən belədir, ayrılıq-həsrət dəmi vardır.

*****

Ağasəlim Əmriyə nəzirə :
Harda istəklim
olan yar tək afət vardır ?!
Nə mələkdə, nə də güldə belə surət vardır.

Zahidin cənnətin at, bir dəfə meyxanəyə gəl,
Gör, bu meyxanədə, ey bəndə, nə cənnət vardır.

Sanki, yetməz mənə əğyar eləyən tən, ey yar ,
Hələ biganə tərəfdən də məzəmmət vardır.

Sənin, aydan da, gözüm nuru, gözəldir hüsnün,
Sənə məhparə deyən şəxsə bəraət vardır ?!

Sanma ki, vəslə yetişmək elə də asandır,
Yolumuz üstə, könül, ayrılıq, həsrət vardır.

Dedim : – Al canımı biryolluq, əzabım bitsin,
Dinimizdə, gözəl, xeyr iş də`vət vardır.

Xəlq rəhmətlə anarlar səni , Xaqan, çünki
Xəlqimizdə qəzələ, şe`rə məhəbbət vardır.

*****

Gül ləblərinin ləzzəti peymanədə yoxdur,
Kuyində olan zövq isə meyxanədə yoxdur.

Eşqində mənim, gör, necə yanmaq həvəsim var,
Nə şəm`də bu şövq, nə pərvanədə yoxdur.

Sən özgə məlahətdə gözəlsən, sənə bənzər
Gerçəkdə, nə də bir dənə əfsanədə yoxdur.

Aşıqda olan hicrə dözüüm, əhdə sədaqət,
Əfsus, səd əfsus ki, cananədə yoxdur.

Xaqan, meyi, gəl, tərki elə ki, canə ziyandır,
Bir faidəsi həsrətə, hicranə də yoxdur.

*****

Axtarıb, gəzmə mənim dərdimə dərman, yoxdur,
Eşqdir çünki bu dərdin adı, loğman, yoxdur.

Süzdürüb naz ilə göz, baxma Züleyxa kimi sən,
Məndə Yusif kimi tab etməyə iman yoxdur.

Varmı bir yar ki, döndərməyə aşiqdən üzün ?!
Əhdə sabitqədəm olsun, elə canan yoxdur.

Leylinin eşqi deyil Qeysi pərişan eləyən ?!
Eşq mülkündə əzəldən bəri səhman yoxdur.

Eybi vardır, desələr, hər gözəlin, düz sözdür,
Bir o məhparədi ki, hüsnünə nöqsan yoxdur.

Başı qovğalı vurur başə ömür eşq əhli,
Rahət içrə görən eşq əhlini, Xaqan, yoxdur.

*****

İndi ki, ayrılığa, həsrətə tabın yoxdur,
İddia etmə, könül, vəslətə, tabın yoxdur.

Sən nə aşıqsən, əgər istədiyən afətdən
Yetən hər dərdü bəla, afətə tabın yoxdur.

Örtsə zülf ilə əgər ay üzünü, neylərsən ?!
Sənin hicran gecəsi zülmətə tabın yoxdur.

Alma, könlüm, bu zəif çiyinə sevda yükünü,
Sənə ağırlıq edər, zəhmətə tabın yoxdur.

İmtəhandan üzü ağ çıxmadı, Elşad Xaqan,
Sənin hicran qəminə, möhnətə tabın yoxdur.

*****

Xəstədir, aşiqivin çarəsi sənsiz yoxdur,
Düzü, dərmanla da, heç, arəsi sənsiz yoxdur.

Bu da bir qəmdi ki, göz açmağa da fürsətimiz,
Qəm əlindən, gözümün qarəsi, sənsiz yoxdur.

Neçə xoş günlərimiz var idi, ey məhparə,
İndi mindən birinin parəsi sənsiz yoxdur.

Halım, heç yaxşı deyil, sənsən ümidim, tez gəl,
Sağalan bircə könül yarəsi sənsiz yoxdur.

Ey təbibim, nəzərin kəsməginən Xaqandan,
Xəstədir, aşiqivin çarəsi sənsiz yoxdur.

*****

Eşqində, gülüm, aşiqə hicran belə xoşdur,
Bağrın edə vəslin həvəsi qan belə xoşdur.

Olmaz, bilirəm, mən ki, kəm eşqin qəmi, ey dil,
Ol gül deyə, qoy, “bağ belə, bostan belə”, xoşdur.

Sənsiz yaşamaqdansa bu beş günlük həyatı,
Zikr eyləyib ismin, verərəm can, belə xoşdur.

Mən səbe edərəm, hər necə naz eyləyə canan,
Çün bağlamışığı əhd ilə peyman belə, xoşdur.

Olmaz ola ol yarı, əgər qədrivi bilmir,
Dərd etməz onun hicrini Xaqan, belə xoşdur.

*****

Hicran qəmi, azarı şirin canə düşübdür,
Neylim, yenə də könlümə cananə düşübdür.

Bax Qeys ilə Fərhadə, həzər eylə, məhəbbət
Avarə salıbdır, hərə bir yanə düşübdür.

Öz sevgilim incitsə məni, öz işimizdir,
Bilməm, nə var, əğyarə, bəs, aya, nə düşübdür.

Aşiq başı qovğalıdı lə`lin həvəsində,
Bir busədən ötrü necə, gör, qanə düşübdür.

Gül üzlü nigarımla gülüstanda ey içdik,
Bəh-bəh, yerinə məclisi-meyxanə düşübdür.

Sevda belə şeydir ki, düşər-düşməzi vardır,
Bax Qeysə, necə çöllərə divanə düşübdür.

Kim düşsə sənin eşqivə, ağ günlərə çıxmış,
Qəm-qüssə, günü qarədi, Xaqanə düşübdür.

*****

Mənə bu dərdi verən sevgili canan özüdür,
İstərəm dərdi ki, hər dərdimə canan özüdür.

Dərdim, ey dil, deyim ol yarə, nə hacət vardır
Ki, fəqir aşiqinə dərd edən ehsan özüdür.

Həm saraldar məni qəmlərlə xəzəltək yarım,
Həm edən könlümü güllər kimi xəndan özüdür.

Elm Onun, hikmət Onun, lütf Onun, qüdrət Onun,
Var edən yoxdan Odur, cismə verən can özüdür.

Süfrəsində onun həm möhnət, həmi rahat var,
Bil ki, Xaqan, seçən öz ruzisin insan özüdür.

*****

Yardır, meydi, mənəm, həmdəmik, Allaha şükür,
Qəmi-dünyadən uzaq, həm dəmik, Allaha şükür.

Dün pərişan idik ol zülf xəyalıyla, bu gün
Yetmişik vəslinə, xatircəmik, Allaha şükür.

Nə kədər var, nə də göz yaşı, vüsal axşamıdır,
Doğdu bəxtim günəşi, xürrəmik, Allaha şükür.

Əhli-dil məclisidir bu, oxunur şe`rü qəzəl,
Əhli-hal dairədir, aləmik, Allaha şükür.

Polad əzmimlə təmənnalıyam indi vəslə,
Varam hicranın ilə, möhkəmik, Allaha şükür.

Busən ehsan elə lütfünlə, gülüm, Xaqana,
Deyiləm ki, sənə yad, məhrəmik, Allaha şükür.

*****

Seyyid Əzimə nəzirə :

Bülbül ki edir bir belə gülzarə məhəbbət,

Xar olsun o gül, göstərə gər, xarə məhəbbət.

Fərhad çıxıb dağə, düşüb çöllərə Məcnun,
Aləmdə kimi qoymayıb avarə məhəbbət ?!

Yarın, gərək, aşiq verə vəslindən ötür can,
Mənsuri də çəkirdi, könül, darə məhəbbət.

Aləmləri xəliq etdi onun eşqinə xaliq,
Mən bəsləməyim, neyçün, o dildarə məhəbbət ?!

Məhşər günü rəhmətdən uzaq düşməmək üçün,
Dünyadə elə Əhmədi-Muxtarə məhəbbət.

Hicran oduna kimsə bu Xaqan kimi dözməz,
Yox tabı ki, pərvanə edir narə mənəbbət.

*****

ŞƏHİD XALƏLİ FƏTTAYEVİN ƏZİZ XATİRƏSİNƏ

Sən bir gül idin, tazə açırdın çiçək, ey dost,
Ömr eylədin, ey vay ki, güldən gödək, ey dost.

Bir vaxtı sənə zülmünü kəm etmədi, sonra
Çox gördü səni bizlərə zalım fələk, ey dost.

Güllərlə bəzər qəbrivin üstün, anan ağlar,
Hərçənd, onun ömrünə səndin bəzək, ey dost.

Səndin beli sınımış atavın qüvvəti qolda,
Yumruqla döyür başına divanə tək, ey dost.

Səngərdə verib can vətən uğrunda, ucaldın,
Tə`zim eləyir şənivə indi mələk, ey dost.

Ey kaş- deyərdin- ola qismətdə şəhadət,
Allah edəcəkmış sənə qismət, demək, ey dost.

Lütf etdi şəhid olmağı, olsun gözün aydın,
Ki, istəmədin Tanrıdan özgə dilək, ey dost.

Xaqan səni tapşırıdı şəhid Həzrət Hüseyinə,
Ki, həşrdə olsun sənə Mövla kömək, ey dost.

*****

Aşiqin, sandı, fəğan eyləyəcəkdir, baxarıq !
O gül öz könlünü qan eyləyəcəkdir, baxarıq !

Ey könül, səbr elə bir müddət, ona yalvarma,
Yarəvə çarə zaman eyləyəcəkdir, baxarıq !

Sanır, ay hüsnünü gördükdə, pərişan olaram,
Qarə zülfün yanə yan eyləyəcəkdir, baxarıq !

Məni öz saxta qürurunla dəyişdin, getdin,
Kim bu sövdədə ziyan eyləyəcəkdir, baxarıq !

İndi biganə nəzər saldığın Elşad Xaqan
Yenə qəlbində məkan eyləyəcəkdir, baxarıq !

*****

Dünyadə qərar eyləmək, eşq olmasa, olmaz,
Cümlə bəşərə lütfi-Xuda sayəsidir eşq.

Şeytanə satar qəlbini çün sevgisiz insan,
İnsanlığın, əlbəttə ki, sərmayəsidir eşq.

Qur`ani-Şərif ilə də Haqq eylədi tə`lim,
Dərk eyləyənə hər sətir, hər ayəsidir eşq.

Xaqan, elə şe`rində hər an eşqi tərənnüm,
Xaqani* demiş ki, qəzəlin mayəsidir eşq.

*- Ustad Xaqani Əmini

*****

Zalim edir haqq əhlini zindanlara məhbus,
Haqq əhlinə yer yoxdu bu dünyadə, çox əfsus !

Haqqı desə kim, qəm yeli bu mülki-fənadə
İzlər onu addımbaş, sanki, qara kabus.

Haqqın səsini, cəhd edər hər an, boğa zalim,
Haqqı deyəcəksən, deyəcəklər sənə - Kəs ! Sus !

Bir ölkədə bir dövrdə hakim ola nahəqq,
Mümkünmüdü, haqq əhli, məgər, olmaya mə`yus ?!

Xaqan, əgər haqq əhlisən, olmaz sənə qəhmər,
İstər, yaşa zillətlə, öl, istərsə də, qan qus !

*****

Bir gül eşqində bu biçarə könül qan oldu,
Mənə yar olmadı, bir özgəyə canan oldu.

Baxdım heyrətlə onun hüsnünün ayinəsində,
Gördü heyranlığımı, yar özü heyran oldu.

Kim ipək saçlara, ay hüsnünə meylin saldı,

Günü xoş keçmədi eşqində, pərişan oldu.

Özgə kam aldı, gülüm, bəxtimə hicran düşdü,
Məni xar etdi bu sevda, işim əfğan oldu.

Artırar izzətini səbr ilə hər kəs, Xaqan,
Necə ki, Misridə şəh Yusifi-Kən`an oldu.

*****

Tanrıdan istədiyim nazənin afətdir bu,
Sinə mərmər kimi, bel incə, qiyamətdir bu.

Saqidir, meydi, mənəm, bir də gözəl cananım,
Yoxdu bir kimsənə, zövqümcə ziyafətdir bu.

Ay ilə gün ötüşürsə gecə-gündüz, yox əcəb,
Səni seyr etmək üçün adi rəqabətdir bu.

Döndərib gülşənə bu sinəmi hər qəmzən oxu,
Olum ol qəmzəyə qurban, nə kəramətdir bu ?!

Çox öyünmə, yanağın lələdi, zalım olma,
Gələr ömrün payızı, fani tərəvətdir bu.

Vəslə yetməkliyin, ey yar –dedim- sirri nədir,
Dedi : - Həsərlə sədaqətdən ibarətdir bu.

Lalə tək qan axıdan sinəmizin dağın o gül
Sorsa, Xaqan, de ki, hicrandan əlamətdir bu.

*****

Yetmişən vəslə, könül, istədiyin andır bu,
Can fəda eyləməli afəti-dövrəndir bu.

Ol ayüzlüm götürə əhli-vəfadən ibrət,
Bivafa olmaya ki, şənənin nöqsandır bu.

Sanki, bir yaydı qaşın, sinə dələr qəmzən oxu,
Daş deyil, tab eləsin, rəhm elə ki, candır bu.

Sinəmi lələtək al-qan eləyib ,dağ çəkdi,
Dəlmisən bağrımı, sanki, güli-xəndandır bu.

İstəyirsən, bilirəm, busəvin almaq əvəzin,
Canı qəsd eyləmişən, al, sənə qurbandır bu.

Nə qədər aşıq olub qəmzəsinin qurbanı,
Hər işi qəsdü qərəzdir, həzər et, qandır bu.

Dilər olmaq kim əgər vəslinə yarın nail,
Salsın Elşada nəzər, sanmasın, asandır bu.

*****

Gül bağına girdim, nəzərim bir gülə düşdü,
Eşqində gözəllər nəzərimdən elə düşdü.

Ey Leyli cəmalım, sənə ta məhrimi saldım,
Divanəliyim xəlqara dildən-dilə düşdü.

Mən sel kimi göz yaşı töküüb, vəslin anarkən,
Məndən yana, heç, yar, gözündən gilə düşdü ?!

Eşqimlə yanardın, demə, dövrəndə dolansam,
Füsrət məgər hicranın əlindən ələ düşdü ?!

Çıxdın dönük öz əhdinə, Xaqanı unuttun,
O əhdin, o andın dəyəri bir belə düşdü ?!

*****

SAMİR SƏLİMOVA

Eləsin Tanrı sənə min dəfə rəhmət, qardaş,
Etsin üqbadə səni daxili-cənnət, qardaş.

Nə gəlir başqa əlidən ?! Dilərəm Rəbbimdən,
Nura qərq eyləyə qəbrin, uyu rahət, qardaş.

Tanıdım əhli-ədəb xeyli, vəli səndə isə
Var idi özgə nəzakət və nəcabət, qardaş.

Ey əziz hər kəsə, istəkli cavan, ailəvə
Kərim Allah eləsin səbri inayət, qardaş.

Ehtiram ilə səni yad edər Elşad Xaqan,
Çünki mehmanın olub, görmüşəm hörmət, qardaş.

*****

Dərdimi dəf eləməkçün nə gözəl füsrət imiş,
Bir də ver, saqi, şərab əhli-qəmə şərbət imiş.

Məst aşiq, dedilər, xeyli cəsəətli olar,
Məst gəldim sənə, bildim bunu, boş söhbət imiş.

Yaxşı ağlatdı məni, halıma biganə gülə,
Bu da nazəndə gözəllərdə əcəb adət imiş.

Gözü yollarda qalıb aşiqivin günlərdir,
Ay cəmalın, demə, əğyarlərə qismət imiş.

Sən Xudadan diləmə cahü cəlal, ey Xaqan,
Ki, bu dünyadə fəqir olmaq özü sərvət imiş.

*****

İndi bildim, “sevirəm” söylədiyin bir söz imiş,
Bivəfa xəlq deyirdi səni, vallah, düz imiş.

Mən dözüb həsrətə, ey gül, qəmi gizlin çəkdim,
Bülbül əfğan elədi vəslin üçün, aciz imiş.

Gahi vəsl atəşi, gah həsrətə pərvanə yanar,
Ey mənim şəm`im, o işdən də qəlizmiş bizim iş.

Hər nə cür zülm elədin, səbrimi vacib bildim,
Zülmədən, zalım, usanmaq da , demə, caiz imiş.

Verdi bir yarə könül, düzdü nəzərdən Xaqan,
Görünür, ey dil, onun yarı qədir bilməz imiş.

*****

Hardasan, ey mənim istəkli nigarım, gəl-çix,
Həsrətindən tükənib səbrü qərarım, gəl-çix.

Sənsiz, ey gül, bu ömür gülşəni dönmüş xəzələ,
Ey mənim tər çiçəyim, bağü baharım, gəl-çix.

Mənə, sən olmasan, ey yar, bu dünya nə gərək ?!
İki dünyadə mənim dövlətü varım, gəl-çix.

İntizarın məni zar eylər ikən, ey daşürək,
Sənə tə`sir eləmir naləvü zarım ?! Gəl-çix.

Hamı istəklisinə yetdi, bu Xaqan qaldı,
“Yarsız qoyma məni, lütf elə, yarım, gəl-çix.”

“” – İşarə olunmuş misra Ağasəlim Əmriyə məxsusdur.

*****

Qəm çəkmə ki, hicran qəmi var, olmasa, olmaz !
Eşq əhli əgər dərdə düçar olmasa, olmaz !

Qəm çəkməlidir vəslə təmənnə edən aşiq,
Sevdaı ürəklərdə qübar olmasa, olmaz !

Xar ollam, o gül meylini biganəyə salsa,
Könlüm quşu bülbül kimi zar olmasa, olmaz !

Qəmzən, nə edim, qəsdə durub, canımı alsın,
Səyyadə qənimət bu şikar olmasa, olmaz !

Qan olsun o mey ki, onu sənsiz içəm, ey gül,
Hal əhli xəyalınla xumar olmasa, olmaz !

Şövküm, nə qədər naz eləsən, vəslivə artar,
Səndə bu əda, nazlı nigar, olmasa, olmaz !

Dəfn eyləyə, Xaqan, öz əliylə məni yarım,
Sən mənzilədek yarına yar olmasa, olmaz !

*****

Yetərik vəslə, könül, möhnətimiz çox çəkməz,
Əzm ilə səbr elə ki, həsrətimiz çox çəkməz.

Biz vəfadarların şövq ilə nazın çəkərik,
Bivəfa nazlı gözəl diqqətimiz çox çəkməz.

Nə qədər çəkdi bəla başımız ol yarə görə,
Dolanar başımıza afətimiz, çox çəkməz.

Uyub əğyarlərə, döndərib aşiqdən üzün,
Yar ilə, bəlkə də, ziddiyyətimiz çox çəkməz.

Qapısında o qədər ağlamışığı cananın,
Gələcəkdir qarıya qismətimiz, çox çəkməz.

Bu ki, sevda yüküdür, cövrü də var, zövqü də var,
Verər, əlbəttə, səmər zəhmətimiz, çox çəkməz.

Şöhrətə uyma, elə sən`ətə xidmət, Xaqan,
Gün gələr, dildə gəzər şöhrətimiz, çox çəkməz.

*****

Vəslivin qədrini biganə, ey afət, bilməz,
Qalmayıb yolda gözü, çəkməyib həsrət, bilməz.

Bənd olar hər kim əgər zülfüvə bir Məcnun tək,
Dolaşar çölləri divanə, məzəmmət bilməz.

Aşiq öz sevgilisindən nə əziyyət görsə,
Lütfdən zənn eləyər, heç də, əziyyət bilməz.

Vurar əğyarlər istəkliləri bir-birinə
Fitnəvü məkr ilə, bir yaxşı məharət bilməz.

Sən rizasından ötür xəlq edənin xəlqə tut əl,
Neyləsən, fani bəşər qədr ilə qiymət bilməz.

Meyə ikrah ilə , zahid ki, baxar, qafildir,

Var bu meyxanədə nə zövq, nə ləzzət, bilməz.

Ta yetib vəslə, öpüb mey ləbin Elşad Xaqan,
Abi-Kövsər tanımaz, rövzeyi-cənnət bilməz.

*****

Sanma sən içdiyimi mey şəbi-hicran sənsiz,
Mey deyil, içdim, edib yad səni, qan sənsiz.

Çox da, gül fəslidi, şur ilə ötür bülbüllər,
Sanıram, qup-quru səhradı gülüstan sənsiz.

Üzü dönmüş fələk hər cür qəmi göstərdi mənə,
Bir günüm keçmədi aləmdə firavan sənsiz.

Razıyam çəkməyə vəslində cəhənnəm sitəmin,
Heç, xəyal eyləmərəm cənnəti bir an sənsiz.

Bunca qəm çəkməyə ki, hicrin edib adətkar,
Danışıb-gülməyi tərgitdi bu Xaqan sənsiz.

*****

İstərəm, olmaya, ya Rəbb, bir övlad atasız,
Qalmaya boynu bükük, çəkməyə fəryad atasız.

Məni səslərsə, dönüb, can deyərəm, şad olsun,
Qibtə ilə baxaram oğluma, naşad, atasız.

Belimi qırdı yetimlik, evimi yıxdı fələk,
Bu könül mülkü bir an olmadı abad atasız.

Gər tapar valideyində oğul öz şadlığın,
Necə gülsün üzü, olsun necə, bəs, şad atasız ?!

Ta ki, sağ idi, saçardı yoluma nurun atam,
İndi zülmətdi həyatın yolu, Elşad, atasız.

*****

Mündəricat

Redaktordan ön söz.....

MÜXTƏLİF MƏZMUNLU ŞE`RLƏR

Muhəmməd.....
Mövlə Əli.....
Nəsihət.....
Özün bilərsən .....
Olar.....
Tale... Qismət.....
Nə üçün gəlmişdin, niyə gedirsən ?!.....
Uğuruma .....
Bağda ərik- salam əleyk.....
Deyəcəm mən.....
Sadəcə, gəl, sevak.....
Həyat.....
Kişilər.....
Sevgilim.....
Xeyirxah.....
Müsavatçılara.....
Rəsulzadə yolu.....
Müsavat.....
Deyil.....
Ölmək istəmirəm.....
Tanımır.....
Nə var ki.....
Əlidir, Əli.....
Bəhanədir.....
Adam.....
Yoxdur.....
Yaxşıdır.....
Zayı çıxıb bu millətin.....
Nərdaxta.....
İş deyil.....
Yaxşı ki, varsan.....
Dinmə, sən allah.....
Olmamağı yaxşıdır.....
Məndən aslı deyil.....
Getməyim gəlir.....
Unut, Bəxtiyar.....
Əcəl.....
Getməyə tələsmə.....
Aqil adam.....
Kaş ki.....
Əsgər məktubu.....
Ay oğul.....
Adam var.....
Səni verənə şükür.....
Dur, getmə.....
Yağış.....
Günəş.....
Tənha qadın.....
Banu.....
Xədicəm.....

MƏNZUM HEKAYƏLƏR

Qızıl küpü.....
Dərviş və tülkü.....
Səbr və dua.....

BƏHRİ-TƏVİLLƏR

Nigarançılıq.....
Ərköyün oğlum.....
Tərəqqi.....

TƏMSİLLƏR

Tərəqqipərəst tısbağa.....
Lovğa qaz.....
Deşik səhəng.....
Ağıllı qoyun.....
Tələ.....

SATİRALAR VƏ HƏCVLƏR

Yuxu.....
Bizə nə.....
Dəyişibdir.....
Həkimin bəraəti.....
Mənə nə.....
Molla Əmi.....
Əsgər bala.....
Yalançı məddahlara.....
Məzhəkə.....
Qonşular.....
Avropasayaq.....
Qorxdum, ay Allah.....
Yəhudi siyasəti.....
Polis.....
Ay Həci.....
Qulp.....
Danlaq.....
Dillənmə ! Danışma !.....
Lal olum.....
Qansan, ə !.....
Gender-bərabərlik.....
Mərdiməzar.....
Naxırın paxırı.....
Bizim ətrafdadı.....
Bir dostumun gileyi.....
Neyləsin.....
Biz buyuq.....
Dəli Nəzərəm, belə gəzərəm.....
Mədət, ya Xuda.....

Qıbləsi tərs erməni.....
Nəsihəti-filankəs.....
Min, qadasın aldığım.....
Ənəlhəq.....
İrfani.....
Birinci qar sevinci.....
“Podruqa” nəsihəti.....
İşverən.....
Saqqal.....
Bivec.....
Mirzə Qulam.....
Əcəb hörmətlişən.....
Nəzirə.....
Dədəmindir.....
Hökumət.....
Dəbli gözəl.....
Həci Şakir.....
Deyingən arvad.....
Samir və Allahverdi.....
Şər Qəşəm.....
Yat, Azərbaycan.....
Mən beləyəm.....
Hər zadıq.....
Parazitsən, gədə.....
Əmioğlu.....
Lazım gəlsə.....
Vur, bala, vur.....
Xəlqi minərlər.....
Güzaran.....
Könlər.....
Səbr elə.....
Fəhlələr.....
Balkon uşağı.....
Miras.....
Görməmiş.....
Zalım oğlu deyir ki.....
Tükəzban.....
Müşairə.....
Kişi.....
Baba Vəziroğluya.....
Qulu Ağsəsə.....
Münsiflərə.....
Müdir-işçi.....
Məsai.....

MƏRSİYYƏLƏR

Ucalıb ərşə bu gün Zeynəbimin əfğanı.....
Ey aşiqi-Həq, vəslə amadə, Hüseynim vay !.....

O ƏLİDİR (Ə) !!!.....

Ey Zeynəbinin qəm günü qəmxarı Rüqəyya

QIT`ƏLƏR VƏ QƏZƏLLƏR

Canan, məni axtar, ara bir, vaxtın olanda.....
Əyləşdim o gün axşam meyhanədə bir yanda.....
Bülbül əfğan edə, güldən yana avarə qala.....
Nə qəm çəkimi ki, əgər sən tək əhli-nazım ola.....
Mey ola, xəlvət ola, lələyanaq afət ola.....
Görsün, nə zülm edir mənə əğyar, heç olmasa.....
Aşiqin çəkməkdir vəslinçün həsrət, ya Riza.....
Bilir ki, güldə vəfa yoxdu, meyli xarə verib.....
Bir zamanlar bu gözəl sevgili cananım olub.....
Dərgahdə ən ali bir adəmdi Muhəmməd.....
Mənə bir lütf eləyib çeşmi-xumarım bu gecə.....
Qan oldu könül, saqisi meydanə gəlincə.....
Yox imiş zərrə qədər əhdə sədaqət səndə.....
Günüm keçibse də vəslində min bir afət ilə.....
Dolanım başıya, ey sevgili yarım, getmə.....
Vəslə can verməyim dünyadən artıqdır mənə.....
Xəlvət edib aləmləri Həq Mustafanın eşqinə.....
Şah ədalətlə əgər hökm eləsə, mat qalmaz.....
Ta ki, bağlandı könül sən kimi bir dildarə.....
İndi biganələyim, naz edən afət, necədi ?!.....
Ol yar gedib, qeyr ilə həmxiyəndir indi.....
Şəhri- elmin qapısı, xilqətə mövladır Əli.....
Yar çəkdikcə əlin zülfünə bir şənə kimi.....
Vardı qəlbimdə məhəbbət sənə əvvəlki kimi.....
Sevgilim, ləzzət verir seyr etməyin gəndən mənə.....
Gör, haçandır, salıram həsrət ilə yadə səni.....
Heç rəvadımı, tutarlar gülə nisbətdə səni.....
Rəhmətindən salıb aləmlərə bir sayə səni.....
Ey könül, məst bilir eldə əgər hamı səni.....
Şe`rü qəzəlin şahıdı Xaqani Əmini.....
Tutasan bir yol əgər dini-Xudadan qeyri.....
Ümmid yetməyə daha cananə qalmaq.....
Əvvəlki kimi məclisi-meyhanə olaydı.....
Görmədim, bir dəfə namərdi sala dərdə fələk.....
Fani dünyadə qonaq üç gecə qaldıq, getdik.....
Lütfü yarın bizə, neyçün, belə kəm oldu, könül ?!.....
Ey gül, tər üzündə, nə olar, yaş mən olsam.....
Nə zaman ki, gözəl, gül üzünü yad elərəm.....
Ölürəm, olmadı vəslin mənə qismət, gedirəm.....
Nə zamandır, gözəl, vəslivə həsrət çəkirəm.....
Mən bu dünyadə, könül, dövlətü var istəmirəm.....
Mən mənə xəlvət edən şairiyəm.....
Sevgilim, vermə rəqibə bu qədər üz demişəm.....
Çox cəfa gördüm, fəqət səndən vəfa mən görmədim.....
Bir zaman mən də bir istəkli nigar istərdim.....
Səhvimi, gərək, dərdimi dildarə deməzdim.....
Xoşlaram, daim mənə naz eyləsin öz sevgilim.....
Sığmayan aləmlərə xeyli günahım var mənə.....
Ey soran halımı, sinəmdə olan dağı deyim.....

Gül ləblərinin zövqünü peymanədə gördüm.....
Həsərin qoymayıb aşiqdə qala can, gözəlim.....
Görüb hicranın odun, üzümüşəm əl canımdan.....
Gül rəngini almış, gözəlim, al yanağından.....
Zahid atmaz cənnətin, meyhanələrdən görmədən.....
Qoyma, bu qədər aşiqin ayrı gəzə səndən.....
Gələn mən olmuşam, ey gül, fəğanə, bir dənə mən.....
Axı, söz vermiş idin ki, məni tərək etməyəsən.....
Niyət etdin, bilirəm, cövr ilə canım üzəsən.....
Çəkib aşiq sənin hicrində nələr, bilməmişəm.....
Bilirəm, məndən, ey istəkli nigar, incimisən.....
Hər dəm ki, könül dərdinə dərmanı gəzərsən.....
Gülüm, eşqində məni zar elədin, eyləmədin.....
Dərdim dəvasını bilib, heç, dadə yetmədin.....
Sevgilim, könlüm evin zülm ilə yıxdın, getdin.....
Verməz ətrin, gülüm, heç, şəhli çiçəklər də sənin.....
Günü-gündən oxalan şöhrəti var xəlqimizin.....
Saqi, qurbanın olum, tez gətir ol mey camın.....
Sevgilim, qorxum budur, vəslinçün imkan olmasın.....
Səndə bu vəfadarlıq, afət, belə qalsın.....
Get, bir də gətir, məclisə peymanə dolansın.....
Eşq dərdin ki verib, sən mənə canan oldun.....
Eşq əhli üçün ətrivi verməz, çiçək olsun.....
Saqi, mey ver ki, bütün dərdimə dərman olsun.....
Verərəm canımı, gər bir elə canan olsun.....
Cəhd et, yetəni qoyma, könül, məhrəmin olsun.....
Gərək, hər kəsdən əziz aşiqi canan tutsun.....
Razıyam, badə verəm canımı cananım üçün.....
Jalə tək al yanağından tər axıb fəslə-bahar.....
Sevgilim, aşiqini şad eləsən, yaxşı olar.....
Həmdəm hicran günü dərd əhlinə ancaq mey olar.....
Seyri-çəmənzar idi, bir mən idim, bir də yar.....
Xoş mənim halıma ki, sən kimi dildarım var.....
Nə zaman məclisə yarım götürüb badə gələr.....
Bülbülün könlünü, hər ləhzə ki, gül qan eylər.....
Qəlbi pürnur eyləyən Həzrət Əlinin eşqidir.....
Aləm içrə bu vəfadar mənə həmdəmdir.....
Vaiz ki, cəhənnəm der, həsrət imi bir şeydir.....
Mənə ol lütfü ki, əğyar eləyir, yar eləmir.....
Hal əhli gər ki, məclisi-meyxanə istəyir,.....
Bivəfasan, gözəlim, səndə sədaqət nə gəzir.....
Göz oxşayır hüsnü, nə gözəl görkəmi vardır.....
Harda istəklim olan yar tək afət vardır ?!.....
Gül ləblərinin ləzzəti peymanədə yoxdur.....
Axtarıb, gəzmə mənim dərdimə dərman, yoxdur.....
İndi ki, ayrılığa, həsrətə tabın yoxdur.....
Xəstədir, aşiqivin çarəsi sənsiz yoxdur.....
Eşqində, gülüm, aşiqə hicran belə xoşdur.....
Hicran qəmi, azarı şirin canə düşübdür.....
Mənə bu dərdi verən sevgili canan özüdür.....
Yardır, meydi, mənəm, həmdəmlik, Allaha şükür.....
Bülbül ki edir bir belə gülzarə məhəbbət.....
Sən bir gül idin, tazə açırdın çiçək, ey dost.....
Aşiqin, sandı, fəğan eyləyəcəkdir, baxarıq.....

Dünyadə qərar eyləmək, eşq olmasa, olmaz.....
Zalım edir haqq əhlini zindanlara məhbus.....
Bir gül eşqində bu biçərə könül qan oldu.....
Tanrıdan istədiyim nazənin afətdir bu.....
Yetmişən vəslə, könül, istədiyin andır bu.....
Gül bağına girdim, nəzərim bir gülə düşdü.....
Eləsin Tanrı sənə min dəfə rəhmət, qardaş.....
Dərdimi dəf eləməkçün nə gözəl fürsət imiş.....
İndi bildim, “sevirəm” söylədiyən bir söz imiş.....
Hardasan, ey mənim istəkli nigarım, gəl-çix.....
Qəm çəkmə ki, hicran qəmi var, olmasa, olmaz.....
Yetərik vəslə, könül, möhnətimiz çox çəkməz.....
Vəslivin qədrini bigənə, ey afət, bilməz.....
Sanma sən içdiyimi mey şəbi-hicran sənsiz.....
İstərəm, olmaya, ya Rəbb, bir övlad atasız.....

*****

TƏRCÜMEYİ-HAL

Vəliyev Elşad (Xaqan) Davud oğlu 1984-cü ildə Sumqayıt şəhərində anadan olub. Sumqayıt şəhəri “Təfəkkür” liseyinin məzunudur. 2000-ci ildə Sumqayıt şəhərində Fizika fənni üzrə keçirilən elmi olimpiadada yer 3-cü yer tutduğu üçün fəxri fərmanla təltif olunub. 2001-ci ildə Azərbaycan Texniki Universitetinin “Avtomatika və Hesablama Texnikası” fakültəsinə daxil olub. 2005-ci ildə Universiteti bitirib

Elşad Xaqan uşaq yaşlarından heca vəznində kiçik həcmli şe'rlər yazmağa başlamış, 2002-ci ildə Ustadı Xaqani Əmini ilə tanışlıqdan sonra klassikaya marağı artmış və əruz vəznində də yazmağa başlamışdır. Təxəllüsünü Ustadı Xaqaninin adından götürmüşdür. Bir sıra almanaxlarda şe'rləri çap olunub. “Məcməüş-şüara” , “Vahid” ədəbi məclislərinin, “Bayat” ədəbi birliyinin, Sumqayıt şəhər Poeziya evinin üzvüdür. 2012-ci ildə Dünya Gənc Türk yazarları birliyi tərəfindən Fəxri fərmanla təltif olunub.

.....